

De dialoog
Onze welvaart
Solidariteit
Beschaafde politiek

nooit opgeven.

Verkiezingsprogramma CD&V 2010

CD&V, Wetstraat 89, 1040 Brussel

Inhoud

Resultaat in moeilijke tijden	3
Alle hens aan dek in de aanpak van de crisis	3
Veel meer dan het bestrijden van de crisis	5
Werken aan een veilige en rechtvaardige samenleving	8
Inzetten op beter bestuur	9
Een actief en solidair internationaal beleid.....	10
Nooit opgeven. Hefbomen voor meer welvaart en welzijn	11
Hefbomen voor duurzame welvaart	13
Ondernemen en innoveren.....	13
Een financiële sector ten dienste van de samenleving.....	15
Werk maken van werk.....	16
Blijvend aandacht voor duurzame ontwikkeling	19
Betaalbare, betrouwbare en duurzame energie.....	19
Samen ten strijde tegen de klimaatverandering	21
Een vlotte en veilige mobiliteit.....	23
Gelijke kansen M/V	24
Beschermen van de consument	25
Verstandig dierenwelzijnsbeleid	26
Hefbomen voor rechtvaardigheid	27
Een financieel gezonde sociale zekerheid	27
Pensioenzekerheid voor iedereen	27
Een goede zorg waarborgen	30
Gezinnen voorop	34
Armoede verbannen	36
Gelijke naleving van wetten en een gecoördineerde aanpak van de fraude	39
Solidariteit over alle grenzen heen	40
De overheid als hefboom	42
De staatsvorming.....	42
Brussel, veel meer dan onze hoofdstad	43
Terug naar begrotingsevenwicht in 2015	44
Betere belastingdiensten en –regels.....	45
Naar een verantwoordelijke en efficiënte justitie	46
Investeren in rechtszekerheid voor gezinnen.....	50
Migratie	52
Veiligheid ernstig nemen.....	55
Een betrouwbare en gewaardeerde administratie	57
Dynamische overheidsbedrijven	59
Een geloofwaardige defensie.....	62
Ook in het buitenland verantwoordelijkheid opnemen.....	63

Resultaat in moeilijke tijden

In de voorbije legislatuur kwam ons land meermaals in het oog van de storm terecht. Internationaal was er de financiële crisis. België werd als één van de eerste landen op het Europese continent getroffen toen de Amerikaanse zeepbel barstte. De Regering moest zeer snel ingrijpen: zonder duidelijk handboek. En onder immense tijdsdruk. Achteraf werden heel wat analyses gepubliceerd. Maar naarmate de tijd verstrijkt, wordt één ding almaar duidelijker: de Belgische aanpak, onder de leiding van Yves Leterme, doorstaat de vergelijking met andere landen met glans. Hetzelfde geldt voor de aanpak van de economische crisis die volgde op de financiële crisis.

In het binnenland was er de moeilijke start na de verkiezingen van 2007. Aan Franstalige kant bestond geen bereidheid om noodzakelijke institutionele hervormingen door te voeren. Hervormingen die volgens CD&V meer dan ooit nodig blijven om de welvaart van alle Belgen optimaal te kunnen bewaken. Een staatshervorming is voor ons geen doel op zich maar een instrument voor meer welvaart en welzijn en voor efficiënt bestuur. Onze finaliteit blijft het confederaal model met het zwaartepunt van de bevoegdheden bij de deelstaten. De vijf resoluties van het Vlaams Parlement blijven ons referentiekader.

Toen de internationale crisis dreigde onze welvaart helemaal onderuit te halen, nam CD&V haar verantwoordelijkheid op. Anderen verkozen om op dat cruciale moment aan de zijlijn te gaan staan. Onder de vakkundige leiding van Yves Leterme en Herman Van Rompuy herstelde de Federale regering het vertrouwen in onze economie.

Ondanks de ongunstige omstandigheden, kunnen we vandaag een mooi palmares voorleggen. Een palmares met een zeer duidelijke CD&V-stempel. Het had nog meer kunnen en moeten zijn. Er was een akkoord omtrent een grondige hervorming van het gerechtelijk landschap. Maar de uitvoering zal nu voor de volgende regering zijn. De laatste rechte lijn richting een pensioenhervorming was ingezet. Ook die zeer belangrijke taak blijft nu onafgewerkt. Dat was niet de keuze van CD&V.

CD&V blijft overtuigd van het feit dat de slaagkans voor grote veranderingen steeds afhangt van de wil om te onderhandelen. Onderhandelen betekent ook zoeken naar een wederzijdse consensus, naar een eerbaar compromis. Ook aan Franstalige kant is nu duidelijk dat een blijvend “neen” geen oplossing is voor ons land en onze welvaart. Wie de verklaringen uit 2007 vergelijkt met wat vandaag ook door de Franstalige politici publiekelijk wordt verkondigd, merkt meteen hoe de gedachten geëvolueerd zijn. Dit is het resultaat van onze standvastigheid. Wij hebben de onderhandelingstafel niet verlaten. Onze gesprekspartners weten intussen dat wij niet enkel een staatshervorming prediken, maar er alles aan doen om die te bereiken. Verdere stappen in de staatshervorming moeten en zullen een belangrijk luik zijn in het volgende regeerakkoord.

Dat onderhandelen en doorzetten ook leidt tot resultaten, blijkt alvast uit het regeringspalmares sinds de verkiezingen van 2007.

Alle hens aan dek in de aanpak van de crisis

Al van in 2008 heeft de federale regering noodgedwongen een sociaal-economisch beleid gevoerd dat een “crisis-stempel” draagt. De financieel-economische crisis is dan ook zonder voorgaande sinds WO II. De economische groei dook in 2009 met 3% in het rood. Voor velen is dit een abstract cijfer. Maar de stijging van het aantal faillissementen en het jobverlies dat ermee gepaard gaat, is dat heel wat minder.

Net op zo'n moment hebben mensen extra nood aan vertrouwen en aan een perspectief. Vertrouwen is de smeerolie van de economie. De federale regering heeft dat vertrouwen ook hersteld. Samen met de regeringen van de Gemeenschappen en de Gewesten werd snel en doelgericht gehandeld. Dankzij het krachtdadig en geruststellend optreden van de regeringen bleef ons land gespaard van zware sociale onrust. De federale regering slaagde erin om tijdens de zwaarste sociaal-economische crisis in 80 jaar de sociale partners rond de onderhandelingstafel te houden en ondersteunde de sociale akkoorden die zij in deze moeilijke tijden afsloten.

In september 2008 werd ons land overspoeld door de financiële tsunami vanuit de Verenigde Staten. Onze financiële sector balanceerde aan de rand van de afgrond. De federale regering investeerde ruim 15 miljard euro in de herkapitalisatie van de instellingen. De samenwerking met de regionale regeringen verliep zeer goed. Er werden waarborgen verstrekt om de kredietverlening tussen banken onderling, nieuw leven in te blazen. Intussen bevinden onze financiële instellingen zich opnieuw in rustiger vaarwater. Geen eurocent spaargeld ging verloren. Ook niet van de Kauphting-spaarders die onder de controle van de Luxemburgse toezichhouders vielen. Het spaargeld wordt nu ook verzekerd tot een bedrag van 100.000 euro. Het vertrouwen van de mensen in het financieel stelsel bleef overeind. Wachtrijen aan de bankklokken om geld van de rekening te halen, werden vermeden.

Al snel besmette de financiële crisis ook de reële economie. De federale regering reageerde nogmaals alert met het herstelplan van 11 december 2008. Ondernemers kregen zo de broodnodige extra zuurstof, de werkgelegenheid werd beschermd en de koopkracht ondersteund. Zowel het IMF, de OESO, als de Europese Commissie loofden dit herstelbeleid op maat van onze budgettaire mogelijkheden. Ook de Vlaamse regering onder leiding van Kris Peeters werkte een krachtig relanceplan uit.

Alle bedrijven kregen 3 maanden uitstel van doorstorting van de bedrijfsvoorheffing op de lonen. Bedrijven in moeilijkheden verkregen gemakkelijker toegang tot betalingsfaciliteiten voor sociale bijdragen en BTW. Met de Belgacap-regeling werd een aanvullende en gewaarborgde dekking bij private kredietverzekering uitgewerkt die van kracht blijft tot eind 2010. Dit is een steun voor bedrijven die internationaal actief zijn. De vlotte toegang van KMO's tot kredietverlening werd bevorderd door de installatie van een federale kredietbemiddelaar en een permanente monitoring. Binnen het Participatiefonds werden 2 nieuwe instrumenten gecreëerd op maat van KMO's ontwikkeld: via INITIO kregen KMO's een vlottere toegang tot kapitaal. Via CASHEO kan de overheid de facturen van haar leveranciers voorschieten.

De bouwsector kreeg een belangrijke impuls door de tijdelijke BTW-verlagingen van 21 naar 6%. Het versnellen van overheidsinvesteringen zorgde voor nog wat extra zuurstof. In de landbouwsector zijn er in 2009, 2010 en 2011 fiscale steunmaatregelen ten belope van 25 miljoen euro per jaar. Om jobcreatie in de Horeca te ondersteunen werd de BTW voor maaltijden in de Horeca definitief verlaagd van 21% naar 12%.

Een doorstart van heel wat bedrijven werd ook mogelijk gemaakt door de wet op de continuïteit van de ondernemingen. In 1 jaar tijd deden 856 ondernemingen beroep op deze wet.

De crisis bleef niet zonder gevolgen voor de begroting. We sloten 2009 af met een tekort op de begroting van bijna 6% van het bbp. Onvermijdelijk in tijden van crisis. Op zo'n moment dalen o.a. de inkomsten uit de vennootschapsbelasting omdat er nog amper bedrijfswinsten gerealiseerd worden. Maar dit tekort is heel wat beperkter dan gemiddeld in de Europese Unie. Belangrijker is evenwel dat we met de begrotingsopmaak 2010-2011 een duidelijke stap hebben gezet richting evenwicht in 2015. De federale regering heeft netto voor 3,4 miljard aan maatregelen beslist. Recente ramingen van de Europese Commissie geven aan dat het tekort op de Belgische begroting in 2010 en 2011 heel wat lager zal zijn dan gemiddeld in de Eurozone. Daardoor is ook onze staatsschuld niet meer uitzonderlijk hoog. Volgens de Europese Commissie zal het verschil tussen de Belgische schuldgraad en het gemiddelde in

de Eurozone in 2011 nog zowat 10%bbp-punt bedragen. In het licht van de Griekse crisis is de schuldopbouw in Europa natuurlijk geen goed nieuws. Maar deze evolutie toont opnieuw aan dat België één van de betere leerlingen in de Europese klas is. Uit het beperkte renteververschil op onze overheidsschuld ten opzichte van Duitse schuldpapier blijkt ook dat we nog steeds het vertrouwen genieten van de internationale financiële markten.

Met CD&V in de regering werd ook komaf gemaakt met de vele begrotingstrucs onder de paarse regeringen. Facturen worden weer op tijd betaald. Een betalingsachterstand van zowat 2 miljard euro die de paarse regering naliet, werd weggewerkt. Gebouwen worden niet meer verkocht, om duur weer in te huren. Pensioenfondsen worden niet ingezet om allerhande uitgaven te kunnen doen. Praktijken waarvan we nu nog de kostprijs dragen. Ook de Nationale Bank benadrukte in haar jaarverslag dat gedurende de periode 2000-2007 onvoldoende werd ingezet op schuldafbouw. Nochtans hadden we toen alle omstandigheden mee.

Als laatste golf voelen we vandaag de gevolgen van de crisis op de arbeidsmarkt. De federale regering heeft grote inspanningen geleverd om het jobverlies in te perken. Of in geval van jobverlies de koopkracht maximaal te vrijwaren. De uitkering van arbeiders die tijdelijk werkloos worden, is verhoogd. Voor bedienden werd een stelsel van tijdelijke werkloosheid ontwikkeld. Begin mei 2010 verlengde het Parlement die crisismaatregel nogmaals met 3 maanden. Tot eind september 2010 is er een eenmalige extra ontslagpremie voor arbeiders.

Tot op heden werd de Belgische arbeidsmarkt slechts beperkt geraakt. Uit een recente peiling naar de arbeidskrachten van de FOD Economie blijkt dat er zo'n 25.000 jobs verloren zijn gegaan in 2009. Dat is niet weinig. Maar wel veel minder dan gevreesd. De Nationale Bank voorspelde in december nog een jobverlies van 74.000. In andere landen is de werkgelegenheid heel wat harder geraakt. Een aantal landen die beter scoren, zoals Nederland en Duitsland, hebben niet toevallig ons systeem van tijdelijke werkloosheid gekopieerd. Werklozen worden ook niet aan hun lot overgelaten. Het Win-Winplan geeft een krachtige stimulans voor de aanwerving van werklozen die het traditioneel wat moeilijker hebben op arbeidsmarkt. De begeleiding in geval van herstructurering werd verbeterd.

Kortom: het anticrisisbeleid van de federale overheid heeft vruchten afgeworpen en blijft dat nog altijd doen. De resultaten spreken voor zich: een kleinere krimp van de economie, minder nieuwe werklozen en een kleiner tekort op de begroting.

Veel meer dan het bestrijden van de crisis

Tegelijk was het gevoerde beleid veel meer dan een crisisbeleid. De maatregelen op korte termijn werden genomen in functie van de lange termijn doelstellingen. Een verduurzaming en versterking van onze economie. Een sterk economisch draagvlak als onderbouw van een kwalitatieve sociale bescherming. Het effect van de regeringsmaatregelen zal de crisis daarom ruim overleven.

Een kordaat beleid in tijden van crisis kwam niet in de plaats van antwoorden op de structurele uitdagingen van onze economie. Onder leiding van de CD&V voerde de Federale regering een socio-economisch beleid geïkt op 4 assen: lastenverlaging, werkgelegenheid en koopkracht, ondernemen, vergroenen en vernieuwen.

Lastenverlaging

De lasten op arbeid in België zijn hoog. Dat hangt ook samen met de financiering van onze sociale zekerheid. Een uitgebreide sociale bescherming, vereist eenmaal voldoende inkomsten voor de sociale

zekerheid. De federale regering heeft de alternatieve financiering van die sociale zekerheid, de financiering vanuit de algemene belastingmiddelen, verder opgetrokken. Op die manier wordt vermeden dat de loonkost van onze werknemers nog oploopt. Maar er was meer dan dat. Eind 2008 werd een interprofessioneel akkoord voor de periode 2009-2010 afgesloten. Een belangrijke realisatie: sociale vrede is immers een noodzakelijke voorwaarde voor een goede werking van de economie. Het akkoord omvatte ook een aantal zeer belangrijke lastenverlagingen: nacht- en ploegenarbeid, overuren en een uitbreiding van de algemene lastverlaging op de lonen. Op kruissnelheid zijn die goed voor 1,1 miljard euro. Daarmee verkleinde de loonkostenhandicap ten aanzien van onze buurlanden substantieel. Het herstelplan van december 2008 ging door op dit pad. De belasting op kredietverzekeringscontracten bestaat niet meer sinds 1 januari 2009. De voedings- en landbouwsector die gecontroleerd worden door het Federaal Agentschap voor Voedselveiligheid (FAVV) verwierven een lastenverlaging. De sociale Maribel, ter ondersteuning van werkgelegenheid in de non-profit sectoren, werd versterkt.

Werkgelegenheid en koopkracht

De crisis is geenszins een excuus om een asociaal beleid te gaan voeren. Integendeel: net nu heeft onze sociale zekerheid haar meerwaarde bewezen. Net nu moeten we ze verder versterken. Niet alleen door uitkeringen op peil te houden, maar ook door de betaalbaarheid op lange termijn veilig te stellen. Daartoe is inzetten op een hogere werkzaamheidsgraad essentieel. Werk is en blijft ook de beste bescherming tegen armoede. En een zeer belangrijke hefboom om sociale contacten te ontwikkelen. Werken werd extra beloond via het optrekken van de federale jobkorting met 85 miljoen euro per jaar en een hoger belastingvrij minimum voor lage inkomens uit arbeid.

Maar ook wie niet of niet meer werkt, heeft recht op een goede levensstandaard. De voorbije jaren werd de door CD&V beloofde "Rechtvaardigheidsagenda" omgezet in concrete verwezenlijkingen. De sociale uitkeringen werden sinds begin 2008 met meer dan 1,8 miljard euro verhoogd. Bovenop indexering. De helft om een broodnodige inhaalbeweging op het vlak van de pensioenen te realiseren. Maar ook voor zieken en invaliden werden heel wat middelen vrijgemaakt. In de begroting 2011 is nog eens 300 miljoen gereserveerd voor een extra koopkrachtinjectie binnen de welvaartsenveloppe 2011-2012. De fiscale discriminatie ten nadele van de gehuwde werklozen is weggewerkt.

De federale regering koos voor een multidisciplinaire aanpak van armoede. Het Federaal plan armoedebestrijding met 59 zeer concrete maatregelen werd goedgekeurd in juli 2008 en regelmatig geëvalueerd. Het financieringsdraagvlak voor het fonds voor overmatige schuldenlast werd verbreed. Sociale tarieven voor gas en elektriciteit worden nu automatisch toegekend.

De koopkracht voor gezinnen met kinderen werden extra ondersteund door verschillende verbeteringen aan het systeem van de kinderbijlagen. Die brengen ons weer wat dichterbij de realisatie van een 13de maand kinderbijslag. Ook inzake de combinatie van gezinstaken met werk werden stappen gezet. Sinds 1 april 2009 is het mogelijk om ouderschapsverlof op te nemen tot het kind 12 jaar wordt in plaats van 6 jaar nu. Voor jonge moeders wordt het onder bepaalde voorwaarden mogelijk om de laatste weken van het moederschapsverlof om te zetten in nabevallingsrust.

Naar Frans voorbeeld werd een zeer ambitieus kankerplan ingevoerd om de opsporing en behandeling van verschillende vormen van kanker te optimaliseren. Ook voor chronische zieken werden belangrijke stappen gezet om het totale kostenplaatje voor de patiënt te verminderen. De Regering verbeterde de financiële toegankelijkheid van zorg voor de patiënt door een hele reeks maatregelen zoals een uitbreiding van de Maximumfactuur, het verbreden van de doelgroep voor een verhoogde verzekeringstegemoetkoming en een lager remgeld voor huisbezoeken aan kinderen. Ook de organisatie van de gezondheidszorg verbeterde op heel wat vlakken. Het beroep van huisarts wordt aantrekkelijker door een tegemoetkoming in de loonkost van het medisch secretariaat in

groepspraktijken. Het statuut van huisarts in opleiding is sinds 1 juli 2009 aanzienlijk verbeterd. Zorgtrajecten, die de samenwerking tussen huisartsen, geneesheer-specialist en patiënt regelen, werden opgestart. Ook aan de aantrekkelijkheid van het beroep van verpleegkundige werd gesleuteld via aanvullende premies. De opstart van het e-Health platform is een zeer belangrijke stap in de informatisering. Er kwam een wet op de vergoeding van therapeutische ongevallen, gekoppeld aan een fonds voor schadevergoeding bij medische schade.

Ondernemen

Creatieve en gedreven ondernemers zijn een belangrijke schakel in de economische keten. De federale regering droeg haar steentje bij aan de creatie van een goed ondernemers- in investeringsklimaat. Met bijzondere aandacht voor de zelfstandige ondernemers en de KMO's.

Er zijn heel wat verbeteringen aangebracht in het sociaal statuut van de zelfstandigen. Onder andere op het vlak van de pensioenen, de kinderbijslagen, de faillissementsverzekering en het bevallingsverlof. De volledige gelijkschakeling van de pensioenminima van zelfstandigen en werknemers is binnen handbereik.

Door de creatie van de startersBVBA volstaat voortaan een startkapitaal van 1 euro. Een belangrijke hindernis voor beginnend ondernemerschap werd zo weggenomen. Het verhoogd gebruik van het uniek loket in het kader van de dienstenrichtlijn en het systeem van de e-factuur zullen deze lasten in de toekomst verder doen dalen. De administratieve lasten daalden van 3,48% van het bbp in 2000 tot 1,72% in 2008.

Een niet te onderschatten factor in het ondernemingsklimaat is het bieden van zekerheid. De waarde van het akkoord dat de bevoegde Staatssecretaris Etienne Schoupe bereikte in het aartsmoeilijke dossier omtrent de geluidsoverlast rond de luchthaven van Zaventem kan daarom moeilijk overschat worden voor de omwonenden en voor de economische activiteit.

De wet op de handelspraktijken werd in lijn gebracht van de Europese regelgeving en aangepast aan de hedendaagse realiteit. Belangrijk voor CD&V was dat daarbij een dubbel doel werd gerespecteerd. Enerzijds beschermen van de consument, en anderzijds de eerlijke concurrentie tussen handelaren waarborgen. Met bijzondere aandacht voor de positie van zelfstandigen en KMO's. Vandaar dat belangrijke punten zoals de solden, de sperperiode en de verkoop met verlies werden behouden.

Ook de kwaliteit van het ondernemen wordt bewaakt. Het wetsontwerp "corporate governance" verplicht beursgenoteerde en overheidsbedrijven zich te richten naar de Belgische "corporate governance" code. De bepalingen zorgen o.a. voor meer transparantie in de remuneratie van de top.

Vergroenen en vernieuwen

Zeker in tijden van crisis moeten we investeren om de fundamenten van de economie te versterken. De crisis is slechts tijdelijk. We moeten klaarstaan om de vruchten van de heropleving te plukken. Dat betekent investeren op een verstandige manier. Investeren in duurzaamheid en innovatie. Tegelijk stimuleren we de werkgelegenheid in de "groene economie". Ook innovatie was een belangrijk speerpunt van deze federale regering.

De vrijstelling van bedrijfsvoorheffing voor onderzoekers in onderzoeksinstituten werd opgetrokken van 65% naar 75% en voor de bedrijven die onderzoekers tewerkstellen zelfs van 25% naar 75%. Door de ondertekening van het London-protocol werd het aanvragen van patenten goedkoper.

De Federale regering heeft ook de nodige middelen vrijgemaakt om te investeren in het Myrrha-project: de nieuwe onderzoeksreactor in Mol.

De fiscale gunstmaatregelen voor energiebesparende uitgaven zijn verruimd voor de isolatie in muren en vloeren, door een belastingkrediet in te stellen voor isolatiewerken en door de overdraagbaarheid van het belastingvoordeel te voorzien voor bestaande woningen. Er kwamen nieuwe belastingverminderingen voor energiearme woningen. Het belastingkrediet van gezinnen met een laag inkomen werd uitgebreid tot de meest relevante energie-investeringen. Via de creatie van de groene lening, met rentesubsidie en fiscaal voordeel, kregen mensen een duwtje in de rug om een groene investering uit te voeren. Er werd een fiscale stimulans uitgewerkt voor het lanceren van de elektrische wagen. Ook voor oplaadstations komt er een belastingvermindering van 40%, versnelde afschrijvingen en verhoogde investeringsaftrek. De belasting van werknemers voor het gebruik van een bedrijfswagen wordt voortaan gebaseerd op de CO₂-uitstoot.

De eerste productie van windenergie op zee is inmiddels een feit. Bovendien werden 2 nieuwe concessies toegekend.

CD&V vraagt sinds lang de optie om de levensduur van bestaande kerncentrales te verlengen open te houden. Er is nog teveel onzekerheid omtrent voldoende en betaalbare alternatieven voor wat we aan elektriciteit nodig hebben. Bovendien zijn andere bronnen vaak niet verenigbaar met de nood om de CO₂-uitstoot terug te dringen. Het politiek akkoord om de drie oudste kerncentrales ook na 2015 open te houden getuigt dan ook van realiteitszin.

Hervorming van het financieel toezicht

Het huis stond in brand en de brandweer heeft schitterend werk verricht. En bij de heropbouw staat de brandveiligheid centraal. De regering heeft snel lessen getrokken uit de crisis. Binnenkort worden banken en verzekeraars gecontroleerd door de Nationale Bank. Het zogenaamde macro- en micro prudentieel toezicht worden naar Nederlands en Frans voorbeeld binnen dezelfde instelling gebracht. De introductie van dit zogenoemd "Twin Peaks"-model zal de informatiedoorstroming, een van de knelpunten in het huidige model, natuurlijk vergemakkelijken. De crisiswet geeft de overheid ook meer instrumenten om tijdig en krachtig tussen te komen wanneer een bank dreigt over de kop te gaan.

Consumenten zullen ook beter beschermd worden omdat het CBFA meer bevoegdheden zal krijgen op dat vlak. De krachtlijnen werden reeds vastgelegd door de regering: meer voorafgaandelijke controle op reclame, versterken van de financiële kennis, stroomlijnen van de bevoegdheden van FOD Economie en CBFA, efficiëntere controle (o.a. door "anonieme klanten"). Maar de uitvoering staat nu "on hold". Voor CD&V blijft dit een zeer belangrijk dossier.

Werken aan een veilige en rechtvaardige samenleving

Hoewel economische thema's de agenda vaak noodgedwongen overheersten, verwaarloosde de federale regering haar andere kerntaken geenszins. Iets meer in de luwte werd ook op die vlakken belangrijk werk verricht. Niet in het minst door de CD&V'ers in de regering.

Op voorstel van Minister van Justitie Stefaan De Clerck zijn de pijlers uitgetekend voor een modern organisatielandschap binnen justitie. Daarbij wordt uitgegaan van een maximale integratie van eerste en tweedelijnsrechtspraak met behoud van de specificiteit van de pijlers, een schaalvergroting van de

arrondissementen en een integraal management. Omdat geen consensus bereikbaar bleek binnen het atomiumoverleg met 9 partijen, heeft de Minister uiteindelijk zelf een aantal knopen doorgehakt. De voltallige regering heeft het plan intussen bekrachtigd.

De regering keurde een Masterplan goed voor de uitbreiding van de gevangenisstructuur met een looptijd tot 2016. De structurele overbevolking met pieken tot 2000 plaatsen was immers onleefbaar geworden. Om de overgangperiode te overbruggen werd een verdrag uitgewerkt tussen België en Nederland. De samenwerking met Tilburg, waar sinds begin 2010 een 520-tal Belgische gedetineerden verblijven, wordt alvast aanzien als een voorbeeld van Europese samenwerking.

Er werd tijdelijk een regularisatiebeleid gevoerd waarbij rekening werd gehouden met prangende humanitaire situaties die in de loop der jaren gegroeid zijn. Belangrijk is dat nu duidelijkheid gegeven is over wie in ons land een toekomst heeft, en wie niet. In 2009 werden 2.700 extra opvangplaatsen geopend en budget gereserveerd voor nogmaals 2.000 plaatsen. De doorstroming uit de centra werd verbeterd. Er werd ook zwaar geïnvesteerd in humaniserings- en infrastructuurprojecten van de gesloten centra. Voor gezinnen met kinderen werden alternatieven voor detentie uitgebouwd, zodat ze niet meer worden opgesloten en worden voorbereid op hun terugkeer. Het akkoord dat bereikt werd omtrent de verstrenging van de snel-Belg-wet en de strijd tegen de schijnhuwelijken, zal verder behandeld moeten worden door de volgende regering.

Mensen behouden maar het geloof in de overheid en de sociale zekerheid, als iedereen correct en op een gelijke manier behandeld wordt. Een kordate strijd tegen alle vormen van fraude is daarom essentieel. Met Carl Devlies als coördinator van de strijd tegen de fraude was die strijd voor het eerst geen obligate sluitpost meer in de begroting. Nu wordt die budgettaire raming ook onderbouwd door concrete en structurele maatregelen. Eén voorbeeld uit een intussen zeer lange lijst is de Kruispuntbank Ondernemingen die voortaan ook een knipperlichtfunctie zal vervullen in de strijd tegen de fraude. Wanneer een combinatie van gegevens wijst op potentiële fraude, zal de KBO dit signaleren aan alle bevoegde inspectiediensten. Het spreekt voor zich dat het opdrijven van de strijd tegen de fraude ook een belangrijk ontradend effect heeft.

Staatssecretaris Etienne Schouppe zette verder in op meer verkeersveiligheid. Daartoe werd o.a. tijdens de eindejaarsperiode 2009-2010 de grootste BOB-campagne ooit opgezet. Via grote campagnes werd het dragen van een fluo-hesje door (jonge) fietsers en voetgangers aangemoedigd. De vele inspanningen wierpen ook hun vruchten af. In 2008 en 2009 bleef het aantal verkeersdoden voor het eerst sinds 1950 onder de grens van 1.000.

Inzetten op beter bestuur

Onder impuls van bevoegd Minister Inge Vervotte werd een beleid van selectieve vervanging van ambtenaren op de sporen gezet. Uit de voorlopige resultaten blijkt dat één op de drie ambtenaren niet meer vervangen wordt. Met de overheidsbedrijven werden ambitieuze beheerscontracten afgesloten; de al even ambitieuze investeringsprogramma werden versterkt en uitgevoerd.

Minister van Defensie, Pieter De Crem slaagde erin om de transformatie van onze strijdkrachten door te voeren. Door een focus op kerntaken werd het Belgische leger een kleine, maar betrouwbare en gewaardeerde partner van de bondgenoten in internationale operaties voor vrede en veiligheid. De hervorming kwam bovendien tot stand in dialoog met alle betrokkenen.

Een actief en solidair internationaal beleid

Ondanks de budgettaire moeilijkheden tornde deze regering niet aan de doelstelling om 0,7% van ons bni te besteden aan ontwikkelingssamenwerking. Meer zelfs: er werd een inhaalbeweging gerealiseerd om de achterstand goed te maken, die de paarse regering had opgelopen.

Met Minister Steven Vanackere op Buitenlandse zaken werd een volwassen dialoog met Congo weer mogelijk gemaakt. Ook de bilaterale betrekkingen met China konden na een korte periode van spanning weer genormaliseerd worden. Door ons engagement binnen Afghanistan te herbevestigen, kan België ook een volwaardige rol blijven spelen binnen de NAVO.

Wat Europa betreft, werden reeds heel wat voorbereidend werk verricht in het kader van het EU-voorzitterschap. Een voorzitterschap dat alle regeringen in ons land nauw aan het hart ligt. Door de grote inzet en betrokkenheid van CD&V-ministers, federaal en Vlaams zijn we er klaar voor. Het is dan ook belangrijk dat we ons blijven inzetten voor een goed verloop. Maar het meest opvallende Europees succes was de keuze voor Herman Van Rompuy als eerste permanent voorzitter van de Europese Raad. Een verdiende erkenning voor Herman Van Rompuy zelf, en een eer voor CD&V en ons land.

Nooit opgeven.

Hefbomen voor meer welvaart en welzijn

Het gerealiseerde palmares sinds 2007 strookt helemaal niet met het beeld van een regering die volgens sommigen niet geregeerd heeft. Resultaten bewijzen meer dan woorden. Toch zijn er een aantal belangrijke leemtes. De volgende regering zal beslissingen moeten nemen waarvan het effect nog lang in de toekomst voelbaar zal zijn.

België staat op een kruispunt. En we staan daar niet alleen. De crisis heeft de lange termijn uitdagingen nog hoger op de agenda gezet in heel Europa. De vergrijzing die de financiering van ons sociaal model onder zware druk zet. De mondialisering die de noodzaak om competitief te blijven nog veel sterker onderlijnt. De klimaatverandering die ons dwingt om anders te leven en produceren. De Europese Commissie heeft in antwoord op deze uitdagingen de strategie EU2020 op de sporen gezet. Tegen 2020 moet in gans Europa de werkgelegenheid toenemen, meer geïnvesteerd worden in Onderzoek en Ontwikkeling (O&O), de uitstoot van CO2 verminderd en de energie-efficiëntie verhoogd worden, meer ingezet worden op scholing en de strijd tegen de armoede opgevoerd worden.

Ook CD&V onderschrijft deze aanpak waarbij welvaart creëren en welvaart verdelen hand in hand gaan.

België is er in geslaagd om in de voorbije decennia heel wat welvaart te creëren en te verdelen. Maar net door de sterk gewijzigde omgeving hebben we nieuwe antwoorden nodig op vragen die op zich niet nieuw zijn. Mensen hopen op een interessante job. Mensen willen tot rust komen binnen hun gezin. Mensen willen zekerheid omtrent een zorgeloze oude dag. Mensen willen wonen in een veilige omgeving. Stuk voor stuk geen buitensporige verwachtingen. Toch groeit de twijfel in brede lagen van de bevolking of die verwachtingen nog wel ingevuld kunnen en zullen worden. Twijfel die vaak ook de solidariteit in onze samenleving onder druk zet.

Om die twijfels weg te nemen, is er nood aan een verstandig en eerlijk beleid.

Een verstandig beleid, is voor CD&V een beleid dat ook prioriteiten durft leggen en duidelijke keuzes durft te maken. Een beleid dat perspectief biedt. De budgettaire uitdaging, zet onze beperkingen nog meer op scherp. We kunnen niet alles. En wanneer het dak lekt, steek je maar beter niet al je spaargeld in een wereldreis.

Een verstandig beleid, waarbij kansen voor iedereen worden gecreëerd, maar dat ook verwacht dat die benut moeten worden. Het is een beleid dat iedereen op zijn of haar verantwoordelijkheid wijst. En beloont wie die verantwoordelijkheid ook opneemt.

Een verstandig beleid, is een beleid dat vooral de goede richting aanwijst eerder dan zelf de touwtjes in handen neemt. Bijsturen, niet zelf sturen. De overheid moet corrigeren daar waar de vrije markt in de fout dreigt te gaan. De financiële crisis heeft nog maar eens aangetoond dat te verregaande deregulering grote gevaren inhoudt.

Een verstandig beleid, is een overlegd beleid. In dialoog met de regeringen van Gemeenschappen en Gewesten, de sociale partners, het middenveld. En in dialoog met onze politieke tegenstanders. Een verstandig beleid respecteert ook de bevoegdheden van andere overheden.

En een verstandig beleid, is eveneens een beleid dat solidair blijft met wie het moeilijk heeft. Maar opgelegde solidariteit is zelden duurzaam. Solidariteit moet steeds samengaan met transparantie en verantwoordelijkheid.

Ook voor de overheid zelf is een belangrijke taak weggelegd. In internationale vergelijkingen wordt almaar meer belang gehecht aan de kwaliteit van de overheid. Een overheid die haar kerntaken goed vervult is een belangrijke partner van ondernemers, werknemers en gezinnen. Een overheid die garant staat voor een veilige en rechtvaardige samenleving, geniet het vertrouwen van haar bevolking.

De overheid moet ook bereid zijn om zichzelf opnieuw uit te vinden. Ze moet ten dienste staan van de samenleving. Oplossingen formuleren voor de problemen die zich stellen. Maar België is geen eiland in de wereld. Door internationale evoluties zijn niet alleen de problemen veranderd, ook de oplossingen moeten vaak elders gezocht worden. En dat vergt vaak een andere organisatie van de overheid. Een volgende stap in de staatsvorming blijft voor CD&V essentieel.

CD&V wil ook de komende jaren meewerken aan een verstandig en eerlijk beleid en een slagkrachtige overheid ten dienste van de mensen.

Hefbomen voor duurzame welvaart

Ondernemen en innoveren

De Belgische economie kampt met een aantal handicaps. Die vertalen zich onder andere in afkalvend marktaandeel van België op de internationale markten. 72 procent van onze export gaat richting de oude lidstaten van de Europese Unie. Maar dit zijn verzadigde markten: de groeiverwachtingen zijn relatief laag. De export richting China, Japan en Latijns-Amerika blijft beperkt tot enkele procentjes in het geheel. We moeten dus dringend onze concurrentiekracht aanscherpen. Zowel door in te zetten op meer innovatie, als door de kosten van bedrijven onder controle te houden.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Alle hefbomen aan te wenden om de Belgische economie slimmer, groener en wendbaarder te maken.
- De overheid tot een concurrentievoordeel te maken door efficiënte dienstverlening en administratieve vereenvoudiging. E-government speelt daarin een belangrijk rol. Bij het opzetten van nieuwe e-government projecten moet steeds gestreefd worden naar een zo laag mogelijke implementatiekosten voor de gebruikers.
- Investeringszekerheid te bieden aan bedrijven door de continuïteit van maatregelen, zoals de notionele interestaftrek. Een studie van de Nationale Bank heeft ook aangetoond dat Belgische ondernemingen door deze maatregel een sterker kapitaalpositie hebben verworven, en zo beter weerstand konden bieden aan de crisis. Misbruiken en kunstmatige constructies (bijv. postbusvennootschappen) dienen zoveel mogelijk uitgesloten te worden. Ook andere incentives zoals het belastingregime voor octrooi-inkomsten en het belastingvoordeel voor onderzoekers moeten omwille van de aantrekkelijkheid van ons land in het buitenland behouden blijven.
- Een moderne douane en douanewetgeving uit te werken die de positie van onze havens ten aanzien van hun Europese concurrenten verstevigt.
- Meer fiscale hefbomen te geven aan de Gewesten om een krachtig economisch beleid te kunnen voeren. Subsidies zijn vooral nuttig als steun voor startende bedrijven. Structurele steun via de fiscaliteit zal de groei van bedrijven bevorderen. Een eerste stap is het federaal niet meer belasten van incentives die de Gewesten geven.
- In een land waarin de welvaart gebaseerd is op handel, blijft de loonkost een belangrijke factor. CD&V houdt vast aan de toepassing van de wet op de concurrentiekracht van 1996. De lonen mogen de volgende vier jaar niet sneller stijgen dan in de omringende landen.
- Alle bedrijven en in het bijzonder KMO's aan te moedigen nog meer in te zetten op innovatie en Onderzoek & Ontwikkeling (O&O) door een federaal beleid dat het beleid van de Gewesten versterkt. De bestaande fiscale stimuli zoals de vrijstelling van BV voor onderzoekers en de eenmalige innovatiepremie zijn daar een goed voorbeeld van. CD&V wil deze stimuli nog verbeteren.
- Meer te investeren in het dichten van de digitale kloof. Een essentiële voorwaarde om uit te groeien tot een dynamische kennisregio.
- Op Europees vlak te ijveren voor een Gemeenschapsoctrooi.
- De nog resterende federale bevoegdheden inzake het wetenschaps- en technologiebeleid over te dragen aan de deelstaten. Zo komen alle instrumenten in één en dezelfde hand.
- Overdracht van het Participatiefonds en de bevoegdheden inzake handelsvestigingen aan de deelstaten.
- Snel afspraken te maken tussen de federale regering en de Gewestregeringen omtrent de omvorming van gedesaffekteerde militaire domein en legerkazernes zodat er extra economische ruimte kan gecreëerd worden.

Een tweede probleem is het gebrekkig ondernemerschap in ons land. Slechts 2,85% van de Belgen was in 2009 betrokken bij het opzetten van een onderneming. Het gemiddelde in de EU bedraagt 5,85%. Een eerste verklaring ligt voor de hand: ondernemen is vaak geen noodzaak om een inkomen te verwerven. Maar dat is ook het geval in bijvoorbeeld Nederland, dat heel wat beter scoort. Uit enquêtes blijkt dat Belgen vaak ook weinig opportuniteit zien om een onderneming te starten. De relatie met onderwijs is ongetwijfeld een belangrijke hefboom om daar iets aan te wijzigen. Iets waar de Vlaamse Regering ook in investeert. Maar ook op het federale niveau kan gewerkt worden aan een klimaat dat gunstiger is voor ondernemers. Onder andere door meer veiligheid te garanderen aan ondernemers.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Starters meer kansen te geven, ook vanuit de werkloosheid of vanuit de inactiviteit.
- Verdere stappen te zetten om het sociaal statuut van zelfstandigen te verbeteren. Daarbij wordt prioritair ingezet om het optrekken van de minimumpensioenen van zelfstandigen tot het niveau van de werknemers. En op de volledige gelijkschakeling van de kinderbijslagen.
- De regeling van het moederschapsverlof voor zelfstandigen te verbeteren. Vrouwelijke zelfstandigen moeten de mogelijkheid hebben om het moederschapsverlof op een flexibele manier op te nemen binnen een periode van 15 weken.
- Verder te gaan met het reeds opgestarte project om de berekening van de sociale bijdragen voor zelfstandigen nauwer te laten aansluiten bij hun huidig inkomen. Dit mag niet resulteren in meer administratieve complexiteit, noch in extra kosten voor zelfstandigen.
- De werking van de bestaande platformen tussen overheid, politie en ondernemers om de veiligheid te garanderen, voort te zetten. De bestaande fiscale stimuli voor veiligheidsinvesteringen worden geëvalueerd en desgewenst uitgebreid.

En we mogen natuurlijk ook niet voorbij gaan aan de eigenheid van ons economisch weefsel. België telt ruim 850.000 KMO's. Dit komt neer op 99,4% van onze ondernemingen. Ongeveer een vierde daarvan zijn beoefenaars van een vrij beroep.

Een uitdaging die de komende jaren nog veel sterker zal wegen, is de vergrijzing. 28% van de familiale bedrijfsleiders denkt binnen de 10 jaar de onderneming te zullen overlaten. Zonder goede voorbereiding en begeleiding, dreigt dit aanleiding te geven tot veel stopzettingen.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Systematisch een KMO-toets te hanteren bij de invoering van nieuwe maatregelen. De mogelijkheden en noden van grote bedrijven verschillen immers vaak van die van KMO's.
- Na te gaan of duurzaam en innovatief aanbesteden door overheidsinstellingen een stimulans kan zijn voor het innovatiepotentieel van KMO's. De deelneming van KMO's in samenwerkingsverbanden met federale en Europese onderzoeksinstituten en / of programma's, zoals ESA, dient te worden verzekerd.
- Nu de wet op de marktpraktijken is afgerond, een aparte regelgeving voor de vrije beroepen uit te werken. De belangrijke maatschappelijke rol van het vrije beroep als vertrouwenspersoon, met een grote onafhankelijke positie en persoonlijke verantwoordelijkheid, en dienstverlening van hoge kwaliteit moet gevrijwaard worden.
- Samen met de gewesten een campagne op te zetten rond de overdracht van familiale bedrijven in antwoord op de vergrijzing onder de ondernemers. Daarnaast gaat de overheid na hoe ze de inspanningen van de KMO-organisaties hierrond kan versterken.

2009 was ook voor ondernemers een bijzonder zwaar jaar met een record aantal faillissementen. Dit ondanks een aantal snelle crisismaatregelen, zoals de betalingsfaciliteiten voor belastingen en RSZ. Ook de land- en tuinbouwsector staat onder druk: in 2008 door stijgende productiekosten. In 2009 door lage productprijzen. Heel wat maatregelen inzake het landbouwbeleid worden op niveau van de EU of

binnen de Wereldhandelsorganisatie (WHO) beslist. Voor CD&V is het bijv. belangrijk dat er ook voor aspecten die niet onmiddellijk gerelateerd zijn aan handel voldoende aandacht is binnen de WHO.

Daarom stelt CD&V voor om:

- De toegang van KMO's tot en de kost van het krediet en de kredietverzekering zorgvuldig te blijven bewaken.
- Te waken over evenwichtige en transparante contracten in de voedselketen. Samen met de Gewesten wordt gewerkt aan verzekeringssysteem tegen ziekte, natuur- en andere rampen. De overheid zorgt ook voor een stabiele regelgeving inzake voedselveiligheid. Dit voedselveiligheidsbeleid moet voldoende rekening houden met de multifunctionele landbouw.
- De regionale expansiesteun aan de land- en tuinbouwsector, agrovoeding en visserij fiscaal vrij te stellen, net zoals voor andere economische sectoren het geval is. Voor de eerst komende jaren is dit reeds het geval.
- De pacht en veepacht over te dragen aan de deelstaten. Hetzelfde geldt voor het Landbouwrampenfonds en het Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB).
- De 15-mei telling (landbouwtelling) over te hevelen naar de gewesten.
- Het woordvoerderschap in het kader van het Europees landbouwbeleid te herzien.
- Een beleid te voeren dat GGO-gewassen een faire kansen biedt. Het beleid inzake de invoer van GGO's moet in de praktijk ook haalbaar zijn.

Een financiële sector ten dienste van de samenleving

Na de financiële crisis is "business as usual" en "niet hervormen" absoluut geen optie. De crisis maakte duidelijk dat verregaande "deregulering", "autoregulering" en "soft law" geen duurzame optie zijn. Alle betrokken overheden en toezichthouders hebben een verantwoordelijkheid om een meer duurzaam financieel stelsel uit te bouwen. Er is geen alternatief.

De uitdaging bestaat erin om opnieuw een evenwicht te vinden tussen de belangen van spaarders, consumenten, ondernemers, aandeelhouders en overheid en zo het vertrouwen in de sector volledig te herstellen. Een strikte wetgeving met efficiënte controle kan de kans op misbruiken beperken. Maar ook de banksector zelf moet haar verantwoordelijk nemen en zich niet inhalig opstellen om het vertrouwen van de bevolking terug te winnen. Topbankiers die meestappen in de verkoop van producten die ze zelf niet begrijpen, ondermijnen dit vertrouwen. Hetzelfde geldt voor toplui die enorme bonussen en gouden parachutes voor zichzelf reserveren. In de voorbije legislatuur werden reeds stappen gezet met de wet op het deugdelijk bestuur.

De CD&V formuleerde reeds in april 2009 30 concrete aanbevelingen in antwoord op de crisis op het vlak van de controlewetgeving, consumentenbescherming en het vennootschapsrecht. Heel wat van deze voorstellen vormen intussen ook het onderwerp van besprekingen op nationaal en internationaal niveau. Het is nu vooral belangrijk dat de hervormingen niet stilvallen. België moet Europees en internationaal de kar van die hervormingen blijven trekken.

In eigen land werd de hervorming van het toezicht op de valreep nog goed gekeurd in het Parlement. Het komt er nu vooral op aan om te blijven toezien op een correctie implementatie. Tegelijk moet de positie van de financiële consument versterkt worden.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Nauw toe te zien op de omzetting van de hervorming van het toezicht of de financiële sector. De CBFA moet zich vanaf nu sterk toeleggen op de bescherming van de consument.
- Snel de draad op te pikken van de wetgeving inzake de bescherming van de financiële consument. Met extra aandacht voor een betere opvang en behandeling van klachten; een versterking van de financiële kennis bij de bevolking; een betere stroomlijning van de bevoegdheden van CBFA en de

FOD Economie; het invoeren van een vergunning en controle voor beroepsgroepen als hypotheekmakelaars en vermogensbeheerders; de introductie van efficiëntere controlemogelijkheden zoals “mystery shopping”.

Werk maken van werk

We zijn er tijdens de crisis in geslaagd het verlies aan arbeidsplaatsen te beperken. De genomen crisismaatregelen ter ondersteuning van de werkgelegenheid hebben hun effect niet gemist. De crisis verzwakt echter de structurele problemen van de arbeidsmarkt. Dé grote uitdaging van de Belgische arbeidsmarkt is het verhogen van de werkzaamheidsgraad. Dit is ook één van de prioriteiten binnen de EU2020-agenda.

55+’ers, allochtonen, personen met een arbeidshandicap, laaggeschoolden, jongeren en vrouwen blijken het moeilijkst aansluiting te vinden tot de arbeidsmarkt. Ze verdienen extra aandacht in het arbeidsmarktbeleid.

Er is een duidelijk verschil tussen de arbeidsmarkten in de verschillende gewesten. Zo is jongerenwerkloosheid een groter probleem in Wallonië dan in Vlaanderen. In Vlaanderen zijn dan weer meer instrumenten nodig voor oudere werknemers. Voor de crisis kampte Vlaanderen met een grote krapte op de arbeidsmarkt. Om een efficiënter arbeidsmarktbeleid mogelijk te maken, moeten de gewesten meer instrumenten in handen krijgen.

De economische globalisering en de ontwikkeling van nieuwe technologieën vragen een toenemende flexibiliteit van werkgevers en werknemers. Dit krijgt ondermeer vorm in een flexibeler arbeidsorganisatie. We evolueren daarbij van baanzekerheid naar werkzekerheid. Daarom dienen we meer te investeren in de weerbaarheid en inzetbaarheid van mensen, met bijzondere aandacht voor de kansengroepen.

Het sociaal overleg moet zijn sterke rol kunnen blijven spelen. CD&V zal de uitkomst van dit overleg ook maximaal respecteren. Maar het is aan de overheid om steeds een duidelijk onderhandelingskader te scheppen. Goede afspraken van bij de aanvang leiden ook tot goede akkoorden.

CD&V wil inzetten op verschillende assen tegelijk: het beheersen van de loonkost, inzetten op ondernemen, investeren in menselijke kapitaal, versterken van de activering, werken meer laten lonen, modernisering van het arbeidsrecht.

De loonkost blijft een belangrijk gegeven in ons land. Ten eerste om te kunnen concurreren op internationale markten. Ten tweede om aantrekkelijk te zijn en blijven voor buitenlandse investeerders. De grens is in België immers nooit veraf. Ten derde om kansen te creëren voor een aantal groepen die het moeilijker hebben op de arbeidsmarkt.

Daarom stelt CD&V voor om:

- De doelgroepspecifieke lastenverlagingen op federaal niveau te vervangen door een versterking van de structurele bijdragevermindering, waarna op federaal niveau geen bijkomende doelgroepverminderingen meer kunnen worden genomen. Inzake timing en uitvoering is deze vervanging echter onlosmakelijk verbonden met de overheveling van de bevoegdheid inzake doelgroepenbeleid naar de deelstaten.
- De structurele lastenverlagingen prioritair te richten op laag- (drukt de relatieve kost) en hoog gekwalificeerde arbeid (ondersteuning innovatieve economie).
- In de overgangperiode werden er in het kader van de crisis enkel belangrijke maatregelen ter ondersteuning van de werkgelegenheid genomen. Dit zijn voor CD&V geen structurele doch overbruggingsmaatregelen. Een eventuele verlenging kan slechts na grondige evaluatie, vanuit het

kader van een duurzaam arbeidsmarkt- en begrotingsbeleid en met respect voor de bevoegdheden van de deelstaten.

- De Sociale Maribel verder te versterken en administratief te vereenvoudigen om extra tewerkstelling te creëren in de non profit.
- De creatie van jobs via dienstencheques is een groot succes. Maar dat succes is ook een bedreiging omdat het gaat gepaard met een onhoudbare uitgavengroei voor de overheid. Voor CD&V moet daarom prioritair de financiering van het stelsel worden veilig gesteld.

Mensen moeten maximaal kansen krijgen op de arbeidsmarkt. Door goed onderwijs aan het begin van de loopbaan. Maar ook door in te zetten op levenslang leren. Zodat ze die kansen gaaf houden gedurende gans de loopbaan. Op die manier is het ook haalbaar om een langere loopbaan te realiseren.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Te streven naar meer mobiliteit en werkzekerheid door te investeren in de inzetbaarheid van de arbeidskrachten. Bedrijven moeten investeren in opleiding. De afspraak om een investering van 1,9% van de loonsom te bereiken moet worden nageleefd.
- Permanente vorming als een recht te zien. CD&V wil een leerrecht en/of individueel opleidingsrecht invoeren. Opleiding onder de werktijd dient steeds te gebeuren in overleg tussen werkgever en werknemer.
- Waar mogelijk de regionale initiatieven te ondersteunen bijv. door een koppeling van het persoonlijk ontwikkelingsplan (Vlaamse Regering) aan de Kruispuntbank.
- Binnen het kader van de bevoegdheden mee vorm te geven aan de uitbouw van een tweedeloopbaanpakket.
- Alle mechanismen aan te pakken die er toe leiden dat oudere werknemers minder kansen krijgen op de arbeidsmarkt.

Wie werkloos wordt, mag niet aan zijn of haar lot worden overgelaten. Wie te lang werkloos is, boet in aan vaardigheden. Daardoor wordt het nog lastiger om een job te vinden. Langdurige werkloosheid leidt vaak tot armoede.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Vast te houden aan een actief arbeidsmarktbeleid dat mensen helpt om te gaan met snelle veranderingen, de perioden van werkloosheid kort houdt en de overgang naar een nieuwe baan vergemakkelijkt. Binnen dit kader maken we ook het ontslagrecht meer activerend.
- Samenwerkingsakkoorden af te sluiten tussen de federale overheid en de deelstaten en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Deze akkoorden geven grotere mogelijkheden om de werkloosheidsuitkering aan te wenden als activerend arbeidsmarktinstrument. Een voorbeeld hiervan zijn de lopende onderhandelingen, waarbij wordt ingezet op snellere opvolging, kortere termijnen tussen de opvolging, een grotere rol voor de Gewesten, snellere maar meer menselijke sancties, behandeling op maat voor beperkte groepen van mensen met bijvoorbeeld medische of psychiatrische problemen en de uitbreiding van de opvolgingsprocedure tot 52jaar.
- Het degressieve karakter van de werkloosheidsuitkeringen nog te versterken.
- Nauw toe te zien op de outplacementverplichtingen bij herstructureringen.
- Te faciliteren en aan te moedigen dat personen in tijdelijke werkloosheid, een vorming kunnen genieten zonder hun uitkering te verliezen.
- Werk te maken van de verbetering van het systeem van overlevingspensioenen voor de huidige rechthebbenden. Daarbij worden de grenzen voor de toegelaten arbeid substantieel verhoogd en wordt de bestraffing in geval van overschrijding geleidelijker. Voor de nieuwe instroom wordt een overbruggingsinstrument voorgesteld gericht op herintegratie op de arbeidsmarkt.
- Bijzondere aandacht te hebben in het beleid voor die doelgroepen met de grootste afstand tot de arbeidsmarkt.

Mensen moeten gemotiveerd zijn om aan de slag te gaan. Werk moet lonen.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Bij voorkeur stimulansen te geven door een verdere verhoging van de belastingvrije som. In de voorbije legislatuur werd de belastingvrije voor arbeidsinkomens lager dan 22.873 euro al opgetrokken van 6.150 euro naar 6.400 euro. De verhoging van de belastingvrije som creëert in tegenstelling tot de meeste andere incentives geen inactiviteits- en promotievallen. De verschillende versnipperde maatregelen ten voordele van arbeidsinkomen (werkbonus, federale jobkorting) worden omgezet in een verhoging van de belastingvrije som.
- Inactiviteitsvallen voor personen met een arbeidshandicap verder af te bouwen (terugkeermogelijkheden, mogelijkheden om zonder verlies van uitkering een opleiding te volgen en het werk geleidelijk te hervatten, ...).
- Prioritair in te zetten op de vermindering van de werkloosheidsvallen voor deeltijdse werknemers (vooral in het geval van alleenstaande ouders) .
- Sociale maatregelen verbonden aan het statuut van werkloosheids- of bijstandstrekkers daarvan los te koppelen. Dergelijke maatregelen ontmoedigen mensen om een job aan te nemen.
- Om auteursrechten, naburige rechten en leenvergoedingen beter en duidelijker te regelen. Gebruikers vinden hun weg niet meer in de veelheid aan regelgeving. In samenspraak met de gemeenschappen wordt onderzocht of er een regeling kan komen voor non-profitorganisaties (verenigingen, musea, kunstencentra, ...) die vaak met overheidsmiddelen artistieke producten verspreiden en promoten.

De nieuwe economie zal noodzakelijkerwijs meer flexibiliteit vragen. Maar flexibiliteit kan voor alle actoren pluspunten hebben. Ondernemers kunnen hun productieproces beter in de hand houden en sneller inspelen op evoluties op de markt. Werknemers kunnen de combinatie van werk met gezin vereenvoudigen. CD&V is ervan overtuigd dat een evenwichtige benadering van een meer flexibele arbeidsmarkt een win-win situatie zal opleveren.

Daarom stelt CD&V voor om:

- De wetgeving op deeltijdse arbeid, tijdelijke arbeid en overuren te vereenvoudigen.
- De wetgeving inzake uitzendarbeid te actualiseren. Conform de Europese regelgeving uitzendarbeid ook toe te laten in de openbare sector. En mits voldoende wettelijke maatregelen het criterium 'toeleiding naar een job' te introduceren.
- Studententarbeid is vaak de eerste kennismaking met de arbeidsmarkt. Het bereikte akkoord om de huidige 2 termijnen samen te voegen tot één termijn van 50 dagen, met één percentage aan solidariteitsbijdrage, moet worden uitgevoerd.
- Bij de verdere uitwerking van flexibele arbeidsvormen te waken over de kwaliteit van de job en de keuzemogelijkheden van het individu.
- Een oplossing te zoeken voor de problematiek van de Gelegenheidsarbeid in de land- en tuinbouw, horeca, ...
- Vrijwilligers aan te moedigen door de grenzen voor de lastenvrije kostenvergoeding op te trekken, in het bijzonder voor bepaalde groepen als nachtoppassers.
- Het sociaal statuut van onthaalouders te realiseren in overleg met de Gemeenschappen, waarbij we evolueren naar een volwaardig werknemersstatuut.
- Een evenwichtig akkoord tussen de sociale partners te faciliteren in het reeds lang aanslepende dossier van het eenheidsstatuut arbeiders - bedienden.
- Om de op de combinatie arbeid-gezin afgestemde arbeidsvormen te promoten en te faciliteren: de schoolbel-contracten, thuiswerk, telewerk, deeltijdse arbeidsvormen enz. De verdere uitbouw van de annualisering van de arbeidstijd biedt zowel aan werkgevers als aan werknemers meer ruimte om hun arbeidstijd flexibel in te vullen.
- Bestaande verlofstelsel voor het gezin en zorg te behouden en versterken, in overleg met de sociale partners. Er is nood aan een overheidsbeleid dat een betere afstemming tussen gezin en arbeid

ondersteunt voor zowel vrouwen als mannen, rekening houdend met een vlotte arbeidssituatie in bedrijven en KMO's. Het advies van de Nationale Arbeidsraad (NAR) inzake de verloven kan als leidraad dienen voor een evaluatie.

- Mensen hebben recht op tijd voor zichzelf, daarom geen verdere aantasting van de zondagsrust.
- Het Carrière Planning Systeem (CPS) op te richten om gefundeerde loopbaankeuzes mogelijk te kunnen maken.

De schotten tussen stelsels zijn vaak een rem voor de mobiliteit op de arbeidsmarkt. Mensen worden zo ontmoedigd om bepaalde keuzes te maken. Heel wat wetgeving zet ook niet aan om aan de slag te gaan, zelfs al willen mensen dat eigenlijk wel. Een modernisering van ons arbeidsrecht is nodig om het meer activerend te maken.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Mensen in staat te stellen vlotter van het ene statuut in het andere over te gaan. Bijv. overheid – privé, statuut arbeiders – bedienden. Dat vereist ook dat de hervormingen de onderlinge verschillen kleiner maken. Dit beantwoordt ook aan de maatschappelijke realiteit van vandaag.
- De wetgeving invaliditeit, arbeidsongevallen, beroepsziekten en werkloosheid grondig door te lichten met het oog op de (gedeeltelijke) activering van arbeidsongeschikte personen. Dit binnen het kader van hun individuele mogelijkheden.
- De Gemeenschappen zijn bevoegd voor alle vormen van afwisselend leren en werken. De federale overheid maakt afspraken met de Gemeenschappen over die aspecten die betrekking hebben op het sociaal zekerheidsstatuut van arbeidscontracten die worden opgemaakt in het kader van leren en werken.
- Sociale akkoorden over zowel Vlaamse als federale bevoegdheden ook door Vlaanderen te laten bekrachtigen voor wat haar bevoegdheden betreft.

Blijvend aandacht voor duurzame ontwikkeling

In het algemeen regeringsbeleid moet er blijvend aandacht uitgaan naar duurzame ontwikkeling. Deze bevoegdheid wordt dan ook best aan de Eerste Minister of aan een hem/haar toegevoegd Staatssecretaris toevertrouwd. CD&V wil in eerste instantie de hervormde wet van 5 mei 1997 verder uitvoeren. De eraan toegevoegde langetermijnvisie moet bij voorkeur met de Gemeenschaps- en Gewestregeringen worden opgesteld. Daarnaast moet er ook werk worden gemaakt van een nieuw federaal plan dat de transversale beleidsmaatregelen op het gebied van duurzame ontwikkeling omvat. CD&V vraagt ook bijzondere aandacht voor sociaal rechtvaardige duurzaamheid. Duurzame ontwikkeling wordt immers nog te vaak door een ecologische bril bekeken, daar waar sociale bekommernissen integraal deel uitmaken van het concept.

Betaalbare, betrouwbare en duurzame energie

Energie is een duurzame-ontwikkelingsvraagstuk bij uitstek. Onze energieproductie en ons energiegebruik hebben een directe weerslag op het leefmilieu. Ze gaan meestal gepaard met de uitstoot van broeikasgassen en dragen zo bij tot de klimaatverandering. Energie heeft ook een sociale dimensie. Schommelende energieprijzen en strenge winters geven onzekerheid over de energiefactuur en drukken op het gezinsbudget. Zeker in crisistijd. Laatst maar niet in het minst heeft energie ook een economische dimensie. Goedkope en betrouwbare energie is van levensbelang voor onze bedrijven en voor onze economie in het algemeen.

Zorgen voor een betaalbare, betrouwbare en duurzame energievoorziening voor gezinnen en bedrijven is dus een kerntaak voor beleidsmakers. Zij moeten een goede investeringsomgeving en marktwerking creëren en een betrouwbaar en voorzienbaar overheidsbeleid op lange termijn bieden. Daarbij moet rekening gehouden worden met de EU-doelstellingen: 20% meer energie-efficiëntie boeken tegen

2020, 20% minder broeikasgassen tegen 2020 en 20% van onze energie uit hernieuwbare energiebronnen opwekken. We hebben dus nog het komend decennium om deze doelstellingen te bereiken.

Om de milieu-impact van energiegebruik en –productie te verminderen, staan twee uitdagingen voorop: aanzetten tot rationeel energiegebruik en bevorderen van hernieuwbare energie. Dit zijn bij uitstek gewestbevoegdheden waar ook de federale overheid een bijdrage kan blijven leveren via haar eigen bevoegdheden

Daarom stelt CD&V voor om:

- Mensen in de eerste plaats te blijven aanmoedigen om minder energie te gebruiken. CD&V kiest dus resoluut voor het ondersteunen van rationeel energiegebruik. De goedkoopste energie is immers de niet-verbruikte energie. Aanzetten tot energie-efficiëntie heeft dus niet alleen positieve gevolgen voor het leefmilieu maar ook voor de energiefactuur van gezinnen en bedrijven. CD&V wil een overdracht van de fiscale stimulansen voor energiebesparende investeringen naar de deelstaten zodat ze meer instrumenten in handen krijgen om hun beleid vorm te geven.
- De productie en het gebruik van hernieuwbare energie in het hele land mogelijk te maken via de inzet van de federale hefboomen: door een transmissienetwerk uit te bouwen dat decentrale productie toelaat; door een bijdrage te leveren aan de ontwikkeling van een grootschalig Europees net van aan elkaar geschakelde windmolenparken op de Noordzee; door het ondersteunen van onderzoek en ontwikkeling naar hernieuwbare energie in zoverre de federale overheid hiertoe binnen haar bevoegdheden kan bijdragen. De federale regering stelt zich hierbij steeds ten dienste van de Gewesten.

In een wereld waar de energievraag zal blijven toenemen, moet de betrouwbaarheid van de energiebevoorrading ook een integraal onderdeel van het energiebeleid uitmaken. Op het vlak van bevoorradingzekerheid opteert CD&V daarom voor een brede gediversifieerde energiemix.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Onder strenge veiligheidsvoorwaarden de vervroegde sluiting van de kerncentrales ongedaan te maken;
- De bouw van nieuwe kerncentrales niet langer wettelijk onmogelijk te maken;
- In zoverre het een federale bevoegdheid betreft, de verdere ontwikkeling en groei van hernieuwbare energiebronnen mogelijk te maken;
- Vanuit de federale regering het kader te ondersteunen voor de uitbouw van de haven van Zeebrugge als draaischijf van de internationale handel in aardgas;
- Een sluitende regeling te treffen voor het goede en veilige beheer van de aangelegde nucleaire provisies via SYNATOM die bestemd zijn voor de financiering van de ontmanteling van de kerncentrales, alsook van de nucleaire provisies die andere producenten moeten aanleggen.

CD&V wil ook werken aan betaalbare energie voor gezinnen en bedrijven. Onze beleidsopties voor een brede gediversifieerde energiemix en aanzetten tot rationeel energiegebruik leveren daartoe een bijdrage. Wij gaan er van uit dat de liberalisering van de energiemarkten een potentieel prijsverlagend effect heeft. CD&V wil dan ook pleiten voor een échte eengemaakte energiemarkt in de EU als sluitsteen van de liberalisering. Energiemarkten neigen immers naar concentratie en hebben hoge toegangskosten. De concurrentie moet dan ook op EU-niveau worden georganiseerd.

Om naar een eengemaakte energiemarkt te evolueren, moeten we in eerste instantie de bestaande barrières wegwerken. Meer bepaald wil CD&V dus de Belgische elektriciteits- en aardgasnetten beter aansluiten op de buitenlandse netten door de verbindingen met alle buurlanden te versterken. Zo wordt een regionale energiemarkt gecreëerd waardoor onze bevoorradingzekerheid wordt bevorderd, de concurrentie op de Belgische markt wordt verhoogd en de exportkansen van onze binnenlandse producenten en handelaars toenemen.

CD&V beseft dat de eengemaakte energiemarkt niet voor morgen is. In tussentijd moeten we in ons land dan ook maatregelen treffen voor een betere marktwerking gelet op de aanwezigheid van dominante spelers in de elektriciteits- en aardgasmarkt.

Daarom stelt CD&V voor om:

- De bijdrage van 250 miljoen euro die de nucleaire elektriciteitsproducenten betalen aan de Belgische staat te handhaven.
- Naast een heffing nog andere mogelijkheden te onderzoeken tot recuperatie van de nucleaire rente en ter bevordering van de organisatie van een level playing field die noodzakelijk is om meer concurrentie op de elektriciteitsmarkt te hebben.
- Een goede marktwerking te garanderen door een slagkrachtige en onafhankelijke regulator op de gas- en elektriciteitsmarkt. Wij zullen dan ook waken over een correcte omzetting van het derde liberaliseringspakket van de EU.
- Transmissienetten overwegend in overheidshanden te houden.
- Te investeren in meer productiecapaciteit, om de marktwerking te bevorderen. CD&V wil competitieve sites aan andere spelers aanbieden, onder meer via het mechanisme van tenders, om de concurrentie op de Belgische productiemarkt te verhogen. Door, samen met de Gewesten, de procedures voor de bouw en exploitatie van nieuwe sites te vereenvoudigen, willen we ook een gunstig klimaat voor investeringen creëren.
- De mededinging op het vlak van de kleinhandel in aardgas te bevorderen. Voor CD&V moeten andere spelers, actief in invoer, doorvoer, opslag en dergelijke, uitgenodigd worden om ook als leverancier de markt te betreden.
- Ook de federale overheid een deel van de energiefactuur te laten sturen via de federale bijdrage op elektriciteit en aardgas en de groene stroomcertificaten voor off-shore windenergie. CD&V wil het overheidsbeslag beperken door een aantal fondsen te schrappen die door de federale bijdrage gas/elektriciteit worden gespijst, namelijk deze die het federaal aankoopbeleid voor emissierechten en de werking van de OCMW's rond schuldbemiddeling financieren. Dit laatste fonds (Sociaal Energiefonds) kan door de Gemeenschappen worden overgenomen. Op het vlak van de groene stroomcertificaten voor off-shore windenergie willen we het statisch subsidiemodel hervormen, steeds met respect voor bestaande engagementen en bij voorkeur in samenhang met een overdracht van de bevoegdheid over de Noordzee naar het Vlaams Gewest.

De uitdagingen op het gebied van energie zijn groot. CD&V wil de toekomst voorbereiden door overheidssteun in onderzoek en ontwikkeling naar nieuwe energietechnologieën te bieden. Alle opties moeten worden opengehouden. Zo is verdere overheidssteun aan het MYRRHA-project van het Studiecentrum voor Kernenergie te Mol noodzakelijk.

Samen ten strijde tegen de klimaatverandering

Op EU-vlak heeft de strijd tegen de klimaatverandering zich vertaald in het klimaat-energiepakket met de gekende 20-20-20-doelstellingen. CD&V is sinds lang voorstander van een EU-aanpak als meest adequate werkwijze in de strijd tegen de klimaatverandering. We scharen ons dan ook achter de opgelegde doelstellingen. In de Belgische sectoren die niet aan het Europees emissiehandelssysteem onderworpen zijn, moet de CO₂-uitstoot met 15% gedaald zijn in 2020 t.o.v. 2005. Ook moet 13% van onze energie uit hernieuwbare energie komen. Het aandeel biobrandstoffen in voertuigbrandstof moet daarbij 10% bedragen. We streven daarbij naar duurzame biobrandstoffen.

Daarnaast moeten we rekening houden met de mogelijkheid dat we in de EU van 20% naar 30% CO₂-emissiereductie evolueren als er een nieuw multilateraal klimaatakkoord wordt gesloten. CD&V is gekant tegen een unilaterale verhoging naar 30% vanuit de EU. Andere landen(groepen) moeten vergelijkbare inspanningen doen.

Net zoals het geval was voor het Protocol van Kyoto zullen de Gewesten en de federale regering onderling deze reductiedoelstellingen van het klimaat-energiepakket van de EU moeten verdelen. De federale staat zal in die context een ondersteunend beleid blijven voeren. Elk overheidsniveau zal dus, gelet op de huidige bevoegdheidsverdeling, een deel van de verantwoordelijkheid dragen. Ook al treden de Gewestoverheden in dit transversaal beleidsdomein duidelijk de voorgrond. Dat bleek reeds duidelijk uit het overzicht van de beleidsmaatregelen in het Nationaal Klimaatplan 2008-2012.

Daarom stelt CD&V voor dat:

- Bij de interne verdeling van de doelstellingen van het energie-klimaatpakket, werk gemaakt wordt van een samenhangend bevoegdheidspakket op gewestniveau, zodanig dat de federale regering alleen nog een resultaatsverbintenis moet aangaan voor de eigen energie- en klimaatbevoegdheden, zoals voorlopig nog off-shore windenergie, en zicht tot een inspanningsverbintenis moet engageren voor welbepaalde flankerende beleidsmaatregelen, zoals die zich voornamelijk bevinden in de domeinen fiscaliteit en mobiliteit.
- Op het gebied van fiscaliteit het in eerste instantie gaat om het behoud van de groene fiscale maatregelen. In functie van Gewestbeleid en technologische evoluties moeten deze wel snel en flexibel kunnen worden aangepast. Ook kan de fiscaliteit verder worden vergroend. Zo wil CD&V de fiscale maatregelen aanpassen die niet milieuvriendelijk werken.
- Op het gebied van mobiliteit het doel is het realiseren van een andere, nieuwe mix in de samenstelling van ons wagenpark zodat schadelijke emissies zoveel als mogelijk worden teruggedrongen. Een brandstofneutrale accijnspolitiek, een onderscheid tussen benzine- en dieselveertuigen inzake de grenzen voor fiscale stimuli, het oprichten van een kennisplatform waarin alle spelers (inclusief de gewesten) zijn betrokken voor de uitbouw van een wagenpark waarin ook nieuwe aandrijfvormen hun plaats hebben zijn maatregelen die de uiteindelijke doelstelling mogelijk moeten maken.
- Op het gebied van energie de windenergie op open zee een belangrijke rol zal spelen in het bereiken van de Belgische hernieuwbare energiedoelstelling van 13%. CD&V heeft in de afgelopen legislatuur de laatste barrières weggewerkt om de huidige zone in Noordzee verder uit te bouwen om een opgesteld vermogen van 2.000 MW mogelijk te maken. Bij de afbakening van het zeegebied werd in 2004 te weinig rekening gehouden met het belang van de scheepvaartroutes. In het belang van het scheepvaartverkeer, de scheepvaartveiligheid en de activiteiten van de Belgische zeehavens is een aanpassing van de gebiedsomschrijving noodzakelijk. De verwachte technologische evolutie heeft geen impact op de capaciteit aan opgesteld vermogen die kan worden geïnstalleerd. Een snellere en meer transparante toekenning van concessies voor de bouw en exploitatie van windmolenparken op open zee is nodig. Daarbij is een evenwicht nodig tussen de verschillende belangen en claims op het zeegebied.
- De federale overheid een voorbeeldrol blijft opnemen. Er moet aandacht blijven uitgaan naar de aankoop van milieuvriendelijke voertuigen en naar milieuzorg en rationeel energiegebruik in overheidsgebouwen. Overheidsgebouwen moeten energie-efficiënter gemaakt worden, o.a. door een betere samenwerking van FEDESCO met de Regie der Gebouwen en de federale overheidsinstellingen na te streven.
- Eén Minister deze materie moet coördineren. De maatregelen die CD&V voorstaat, vallen onder de bevoegdheid van diverse ministers. Een degelijke coördinatie van het federale klimaatbeleid dringt zich dus op. Deze coördinatie wordt bovendien best geïntegreerd in de beleidscyclus voor duurzame ontwikkeling zoals deze sinds 1997 op federaal niveau bestaat. Coördinatie vergt ook opvolging en evaluatie om de effectiviteit en de efficiëntie van de maatregelen na te gaan. Onder het motto 'meten is weten' moet er daarom een database worden uitgebouwd waarin indicatoren voor de opvolging en de evaluatie van die federale maatregelen centraal staan.
- De samenwerkingsakkoorden inzake de vertegenwoordiging van België op zowel Europees als multilateraal niveau vervolledigd en verduidelijkt worden.

Een vlotte en veilige mobiliteit

Het aantal verkeersdoden op onze wegen is nog nooit zo laag geweest. Zowel in 2008 als in 2009 doken we voor het eerst onder de grens van 1.000 dodelijke slachtoffers. Niettegenstaande de geleverde inspanningen bereiken we het Europese streefcijfer van maximum 750 verkeersdoden tegen 2010 niet. De Staten-Generaal van de Verkeersveiligheid heeft daarenboven de ambitie uitgesproken om tegen 2015 dit cijfer verder terug te brengen tot maximaal 500 verkeersdoden. CD&V onderschrijft ten volle dit streefdoel.

CD&V vraagt de overdracht van het beleid inzake mobiliteit aan de Gewesten. Met het oog daarop zetten we nu reeds in op meer veiligheid en een vlottere en groenere mobiliteit.

Daarom stelt CD&V voor om:

- In te zetten op meer bewustwording en verkeerstoezicht met bijzondere aandacht voor de belangrijkste risicogroepen (jonge bestuurders, zwaar vervoer en motorrijders) en de voornaamste ongevalfactoren (overdreven snelheid en rijden onder invloed). Een weekendongevallenactieplan (WOAP) moet een antwoord bieden op het groot aantal slachtoffers tijdens de weekends (43% van het totaal aantal dodelijke slachtoffers).
- Een sterke vereenvoudiging van het verkeersreglement door te voeren waarbij de wegcode in klare en duidelijke taal wordt verwoord en bestaande leemtes en anomalieën worden wegwerkt.
- De rijopleiding voor motorrijders en bestuurders van personenwagens te verbeteren door een professionele basisopleiding te combineren met het opdoen van rijervaring en door het invoeren van een proefperiode na het behalen van het rijbewijs.
- De strijd tegen rijden onder invloed van drugs en alcohol verder op te voeren. De speekseltest en het alcoholslot als mogelijke sanctie, van kracht vanaf 1 oktober 2010, helpen daarbij.
- De zichtbaarheid van voetgangers en fietsers te vergroten door initiatieven en acties zoals het promoten van het fluohesje en het wijzen op de dode hoek problematiek bij vrachtwagens.
- Technologische hulpmiddelen die de voertuigveiligheid verhogen zoals ISA, ESP, de zwarte doos, dodehoeksyste men, ... te bepleiten op Europees niveau.
- De verwerking en afhandeling van verkeersovertredingen te versnellen door het oprichten van een centraal inningsbureau dat een efficiëntere inning van de verkeersboetes zal mogelijk maken.
- De strijd tegen de recidive aan te gaan door de invoering van het rijbewijs met punten. Hiermee wordt ingespeeld op de nood aan een aangepaste maatregel voor wie herhaaldelijk verkeersovertredingen begaat die nu, in het kader van de onmiddellijke inning, alleen maar worden afgehandeld door middel van de betaling van een geldboete. Een eerste stap naar het rijbewijs met punten is de oprichting van een databank van de verkeersovertreders.
- De beter leesbare Europese nummerplaat in te voeren, de aanscherping van de kentekenaansprakelijkheid die de houder van de nummerplaat aansprakelijk stelt en een betere gegevensuitwisseling van nummerplaten met andere landen om de opsporing en bestraffing van binnen- en buitenlandse verkeersovertreders te vergemakkelijken.
- Een Kruispuntbank van het rijbewijs op te richten om de huidige beperkingen van de politiediensten en parketten weg te werken zodat de opsporing verbeterd en de straffeloosheid verminderd wordt.
- De op te richten Kruispuntbank van de voertuigen optimaal te gebruiken zodat naast het realiseren van de opspoorbaarheid van voertuigen ook de andere opportuniteiten op het vlak van verkeersveiligheid, de strijd tegen niet-verzekerde en niet-gekeurde voertuigen en de controle op vrachtwagens en autocars op de weg maximaal benut worden.
- In te spelen op de kwetsbaarheid van de steeds groter wordende groep senioren in het verkeer. Een grondige studie waaruit gepaste beleidsmaatregelen naar voor komen, is nodig om ons voor te bereiden op deze uitdaging voor de toekomst.

In de globale vervoersvraag neemt het wegvervoer een belangrijk aandeel in. In het personenvervoer wordt 80 procent van de afgelegde kilometers met de auto gereden. Het goederenvervoer over de weg

bedraagt 77 procent van de totale goederenstroom. Het zal dan ook niet verbazen dat het wegvervoer een belangrijk aandeel van de globale CO₂- en fijn stofuitstoot voor zijn rekening neemt. Naast de toenemende druk op ons leefmilieu vraagt deze evolutie om oplossingen om de bereikbaarheid van woonkernen, bedrijfsterreinen en economische centra te garanderen. Een omslag naar duurzame transportmodi en het inzetten op milieuvriendelijke aandrijfvormen voor het vervoer over de weg vormen de belangrijkste uitdagingen. Daarnaast heeft ook ons luchtverkeer haar eigen specifieke noden.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Het aandeel van milieuvriendelijke wagens in ons voertuigenpark te vergroten door een verdere vergroening van de fiscaliteit, door een brandstofneutrale accijnspolitiek en door de uitwisseling van informatie via een kennisplatform waarin alle belangrijke spelers zijn vertegenwoordigd.
- Een goed uitgebouwd spoornet te realiseren met extra aandacht voor veiligheid en stiptheid.
- De light rail en light train te introduceren als specifiek antwoord op bepaalde behoeften aan openbaar vervoer.
- Een duidelijke strategie te volgen met betrekking tot het GEN, een essentieel netwerk voor de ontwikkeling van de mobiliteit in de omgeving van 30 kilometer rond Brussel en in de hoofdstad zelf.
- Samenwerkingsakkoorden af te sluiten met de Gewesten inzake de invoering van een slimme kilometerheffing.
- Het transport over de weg duurzamer te maken door de uitbouw en de promotie van een duurzaamheidscharter en het oprichten van een structureel platform met de sector van het wegtransport. Het bekomen van schonere vrachtwagens en het voorkomen van lege retourvrachten zijn bijzondere aandachtspunten.
- Een modal shift te bekomen door het goederenvervoer per spoor en via de binnenvaart te ondersteunen. Wat het spoorvervoer betreft, zal getracht worden de belemmeringen voor het goederenvervoer gevoelig te verminderen via een optimale benutting van de spoorinfrastructuur. Voor de binnenvaart denken we aan het instellen van de medeverantwoordelijkheid van de opdrachtgever, aan een verbod om contracten af te sluiten tegen ongeoorloofd lage prijzen en aan een aanpassing van de lidgelden, met akkoord van de sector.
- Een vereenvoudigde en gemoderniseerde reglementering inzake plezier-, binnen- en scheepvaart uit te werken om verplaatsingen en vervoer via het water te ondersteunen. Daarnaast dient de veiligheid van de schepen onder Belgische vlag en van de Belgische zeevateren gevrijwaard te worden door de omzetting van het derde maritiem veiligheidspakket van de Europese Unie.
- De inwerkingtreding van het akkoord over de geluidsproblematiek rond Brussels Airport verder te zetten met een optimalisering van de van toepassing zijnde vliegprocedures. Deze optimalisering beoogt de instemming van de omwonenden evenals het verminderen van de uitstoot van broeikasgassen. Het doel is Brussels Airport als economisch belangrijke groeipool op de kaart te zetten waarbij de verdere bereikbaarheid via spoor moet uitgebreid worden.
- De structuur en de organisatie van Belgocontrol aan te passen met het oog op een inpassing in de nieuwe Europese structuren evenals de integratie van de burgerlijke en militaire verkeersleidingsdiensten is een absolute noodzaak.

Gelijke kansen M/V

In 2009 zakte België voor het tweede jaar op rij in de 'Gender Gap Index' van het Wereld Economisch Forum en belandde op plaats 33. In 2007 stond ons land nog op de negentiende plaats. Ook in andere genderstatistieken gaat België achteruit. Dat komt vooral omdat andere landen sneller vooruitgang boeken. Gendergelijkheid is nochtans een noodzakelijke voorwaarde om andere fundamentele maatschappelijke doelstellingen - zoals het stimuleren van duurzame economische groei en het verminderen van armoede - te bereiken.

Dankzij de quotawetten doet België het op politiek vlak goed. In de uittredende Kamer is 37% en in de Senaat 42% vrouw. Economisch scoort België heel wat minder. Dit vooral door de loonkloof, de moeilijke combinatie arbeid-gezin en het glazen plafond. Ervaring in andere landen leert dat politieke maatregelen een duidelijk effect op de gendergelijkheid hebben. Met de wet gendermainstreaming heeft België een goed kader, maar de toepassing mist nog effectiviteit.

Een genderbeleid is per definitie een beleid dat iedere minister moet voeren. Zo zullen maatregelen die een betere combinatie van arbeid en gezin mogelijk maken, in de praktijk ook leiden tot meer gelijkheid in de kansen van man en vrouw. Genderbeleid gaat natuurlijk ook ruimer dan het federale beleid.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Maatregelen te treffen om een vertegenwoordiging van minstens 1/3de vrouwen in de raden van bestuur van beursgenoteerde overheids- en private bedrijven te realiseren. Vereiste quota zijn de ultieme stok achter de deur om resultaten te bereiken. Alle betrokken bedrijven krijgen 7 jaar de tijd om vooruitgang te boeken. Daarna volgen er sancties. We kiezen nu reeds voor de invoering van een verplichte evenredige voordracht voor nieuwe bestuurders.
- De bespreking van de loonkloof naar het fundamentele niveau te brengen: sector, bedrijf of organisatie zelf. De 'spiegelclausule' vraagt aan de sociale partners om dit te op te nemen tijdens onderhandelingen en aan de werkgevers om hieromtrent te rapporteren. Dit naar analogie met bestaande wetgeving in bijvoorbeeld Frankrijk, Italië, Portugal en Zweden.
- Stappen te zetten in het omvormen van het IGVM tot een interfederaal orgaan zodat op die manier het Instituut ook in rechte kan optreden in Gemeenschaps- en Gewestmateries.
- Op 12 januari 2007 heeft België een wet aangenomen om de gelijkheid tussen vrouwen en mannen te bevorderen door de genderdimensie te integreren in de Belgische federale beleidsstructuren. Gender mainstreaming is dus niet langer een vrijblijvend engagement, het is voortaan een wettelijke verplichting. CD&V vraagt de samenstelling van de interdepartementale werkgroep voor de opvolging van de wet en de goedkeuring van het tweede uitvoeringsbesluit ivm de gendertest en de uitvoering van de integratie van het gendermainstreamingsproces in alle federale beleidslijnen.

Beschermen van de consument

De consument ontbeert soms essentiële informatie op het moment dat hij of zij een product of een dienst aankoopt. Soms omdat de informatie niet aanwezig of onvolledig is. Soms omdat hij of zij doelbewust misleid wordt. Voor CD&V is het beschermen van de consument een zeer belangrijke kerntaak van de overheid. Het zou bovendien een aandachtspunt moeten zijn voor iedere minister in ieder dossier. Zo hechten we bijv. zeer veel belang aan een betere bescherming van de consument als één van de hoofddoelen van de hervorming van het toezicht op de financiële sector. Hetzelfde geldt voor de versterking van de rechten van de patiënt binnen de gezondheidszorg.

Heel wat wetgeving inzake consumentenbescherming ziet het licht op Europees niveau. Bijv. voor de verplichtingen die luchtvaartmaatschappijen hebben ten aanzien van hun klanten wanneer een vlucht geannuleerd wordt.

Maar ook op Belgisch niveau zijn nog heel wat verbeteringen mogelijk.

Daarom stelt CD&V voor om:

- De regels voor hypotheekleningen minstens even streng te maken als die voor consumentenkredieten. Hypotheekleningen hebben doorgaans een grotere impact op het budget van consumenten. De wet op het consumentenkrediet die recent werd goedgekeurd vindt alvast een goed evenwicht tussen de belangen van kredietverstrekkers en de bescherming van de consumenten.

- Te evalueren of de Gedragscode voor gas- en elektriciteitsleveranciers voldoende bescherming biedt voor de energieconsument inzake transparantie van de tarieven en facturatie, algemene voorwaarden, verkoopspijpraktijken, verandering van leverancier, verhuis, klachtenbehandeling... De pas gestarte Ombudsdienst energie heeft hierbij zeker een rol te spelen. Eventueel moet bekeken worden of het nuttig is de Gedragscode in "harde" wetgeving om te zetten.
- Agressieve marketingtechnieken aan banden te leggen in het bijzonder als ze op kinderen gericht zijn.
- Het Nationaal Voedings- en Gezondheidsplan om te zetten in zeer concrete maatregelen (productnormen, drempelwaarden, becijferde doelstellingen) die de kwaliteit van de voeding drastisch verbeteren.
- De wettelijke regels voor de etikettering van voorverpakte voedingsmiddelen te verstrengen en meer controle te voeren op de claims op etiketten en voedingsmiddelen conform de Europese regelgeving. Dit geldt ook voor ingevoerde (voedings)producten.
- Het beleid inzake productnormering, in overleg met de gewesten, beter af te stemmen op het regionaal milieubeleid.
- Verbeteren van betaalbaarheid, toegankelijkheid en leeftijds- en genderneutraliteit van verzekeringen.
- Het toezicht op de illegale doorvoer van afvalstoffen, zoals wrakken of afgedankte elektrische en elektronische apparaten, te verbeteren.
- Binnen het huurrecht een oplossing te zoeken voor de problematiek van de studentenkamers.
- De wettelijke verankering van faire handel te verzekeren.

Verstandig dierenwelzijnsbeleid

De Wet van 14 augustus 1986 regelt de bescherming en het welzijn van dieren. CD&V staat achter het in artikel 1 opgenomen beginsel: "Niemand mag wetens handelingen plegen die niet door deze wet zijn voorzien en die tot doel hebben dat een dier nutteloos omkomt of nutteloos een verminking, een letsel of pijn ondergaat." Dit geldt voor gezelschapsdieren, landbouwdieren, wilde dieren, sierdieren en proefdieren. Een effectieve controle op de naleving van deze wet is dan ook onontbeerlijk.

CD&V is voorstander van een verstandig dierenwelzijnsbeleid, dit wil zeggen dat wij ook het economische aspect en de tewerkstelling binnen de sector in rekening brengen.

Om dierproeven maximaal te beperken, wil CD&V dat alternatieve onderzoeksmethoden als ze voorhanden zijn, wettelijk erkend kunnen worden. Een grotere transparantie bij het uitvoeren van experimenten, is dan ook zeker nodig.

Vanuit het respect voor de vrijheid van godsdienst is CD&V tegen een verbod op ritueel slachten. Wel willen we een strengere controle op het verbod op thuisvlachten waarbij ook de Moslimexecutieve en de moslimgemeenschap hun verantwoordelijkheid moeten opnemen

Hefbomen voor rechtvaardigheid

Een financieel gezonde sociale zekerheid

De adviezen van de Studiecommissie voor de Vergrijzing tonen aan dat de financiering van onze sociale zekerheid onder druk komt te staan. CD&V stapt niet mee met de onheilsprofeten en doemdenkers die aansturen op een sociale afbraak of het nog verder uithollen van het verzekeringskarakter. De sociale zekerheid heeft in deze crisistijd haar nut bewezen. Niet alleen op maatschappelijk vlak, maar ook als stabilisator van de economie. Voor CD&V blijven de strijd tegen armoede en het garanderen van de koopkracht belangrijke prioriteiten. Maar het zal niet allemaal vanzelf gebeuren. De beste sociale bescherming blijft een snelle terugkeer naar een begrotingsevenwicht en daarna een afbouw van de schuld. Om dit te kunnen doen, is er nood aan een zuinig beheer en een hogere werkzaamheidsgraad.

De sociale zekerheid wordt momenteel gefinancierd door bijdragen op arbeid en via belastingmiddelen. De alternatieve financiering is de laatste jaren zeer sterk aangegroeid. Vooral door de groeinorm in de gezondheidszorgen, gekoppeld aan een wettelijke beperking op de toename van de bijdragefinanciering. Het resultaat is een financiering die hopeloos complex geworden is en niet aanzet tot een zuinig beheer. Zo is nu de absurde situatie ontstaan dat om minder sociale bijdragen op arbeid te moeten heffen (het oorspronkelijk doel van de alternatieve financiering), een deel van de opbrengst van de bedrijfsvoorheffing toegewezen wordt als alternatieve financieringsbron. Bedrijfsvoorheffing die natuurlijk ook een last op arbeid is, waardoor er finaal weinig verandert.

CD&V is voorstander van een financiering die alle actoren maximaal responsabiliseert omtrent een correcte inning van sociale bijdragen, maar ook leidt tot een zuinig beheer van de uitgaven. Een financiering die ook opnieuw duidelijker maakt dat sociale bescherming vaak het gevolg is van bijdragen gedurende de loopbaan.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Arbeidsgerelateerde risico's uit sociale bijdragen te financieren en niet-arbeidsgerelateerde risico's (ziekteverzekering en kinderbijslagen) uit algemene middelen.
- Oneigenlijke uitgaven binnen de sociale zekerheid terug onder te brengen bij de primaire overheidsuitgaven.
- Een verdere verschuiving van lasten op arbeid naar andere alternatieven door te voeren waarbij we steeds rekening houden met de sociale impact. Onder andere op vlak van ecofiscaliteit, het zwaarder belasten van producten en gedragingen die het milieu of het klimaat negatief aantasten, is er in België nog marge (in vergelijking met andere landen).

Pensioenzekerheid voor iedereen

Een pensioenhervorming is nodig om 5 grote redenen. De betaalbaarheid garanderen, meer zekerheid beiden, het draagvlak versterken, beter informeren en het stelsel moderniseren.

Volgens de studiecommissie voor de vergrijzing stijgen de uitgaven voor pensioenen met 5,3% van het bbp tussen vandaag en 2060. Deze meeruitgave volgt uit de toepassing van de bestaande wetgeving. Het is dus niet zo dat we met die circa 17 miljard euro de pensioenbedragen substantieel verder zouden optrekken. Aan de basis van de hogere uitgaven liggen 3 factoren: de lagere geboortecijfers gedurende heel wat jaren; de langere levensverwachting die niet omgezet werd in langere loopbanen; en de pensionering van de babyboomgeneratie. Deze factoren maken dat er in 2060 tegenover twee 60-plussers nog maar 3 mensen in de groep 20-59 jaar staan. M.a.w.: de financiering in het repartitiestelsel

staat onder druk. Een eerste belangrijke opdracht is dan om ook voor de toekomst de betaalbaarheid van de pensioenen te garanderen.

Eén op de vijf gepensioneerden leeft onder de armoedegrens. Meer dan één op de vier 75-plussers leeft onder de armoedegrens. Voor een land dat trots is op haar sociale zekerheid zijn dat alarmerende en ronduit onaanvaardbare cijfers. In de voorbije jaren werd wel vooruitgang geboekt: de invoering van het minimumrecht per loopbaanjaar in 1997 en de significante verhogingen nadien zullen volgens ramingen van het Planbureau leiden tot een belangrijke daling van het armoederisico tegen 2030 (nog 5 % armoederisico). Bovendien spreekt men meestal over inkomensarmoede. Doordat het woningbezit in België wijd verspreid is, wordt een laag pensioen vaak toch gecombineerd met een redelijke graad van welzijn. Woningbezit dat ook fiscaal wordt gestimuleerd door de overheid.

Mensen zien een bijdrage aan de sociale zekerheid almaar meer als een belasting. Tegenover die bijdrage staan immers vaak te weinig sociale rechten. Vooral op het vlak van de pensioenen is het zeer zichtbaar dat het verzekeringsprincipe zwaar is aangetast. Het herstel van het verzekeringsprincipe wordt niet alleen gerealiseerd door een verhoging van de loongrens, binnen de vastgestelde budgettaire grenzen, maar ook door een betere waardering van gewerkte t.o.v. niet- gewerkte periodes. Dit past ook in onze algemene lijn dat werken altijd moet lonen.

Mensen worden vaak pas bij hun pensionering geconfronteerd met de gevolgen van hun loopbaankeuzes op de sociale rechten. Maar dan is het al te laat. Mensen beseffen vaak ook niet meer dat, in regel, een pensioen het gevolg zou moeten zijn van bijdragen gedurende gans hun loopbaan.

Het kostwinnersmodel staat vandaag nog altijd centraal in de constructie van onze sociale zekerheid, maar tweeverdieners zijn almaar meer de regel. De combinatie van werk en gezin heeft ook gevolgen voor opbouw pensioenrechten. Bovendien is het historisch onderscheid tussen diverse stelsels vaak niet meer gerechtvaardigd.

Daarom stelt CD&V voor om:

- De klemtoon te blijven leggen op de eerste (wettelijke) pensioenpijler als beste garantie op solidariteit. Dit sluit niet uit dat we de nodige stimulansen geven om de tweede pijler verder te verbreden. De eerste en tweede pijler zijn in onze ogen geen concurrenten. Ze vullen elkaar aan. Een goed toezicht op de tweede pijler is daarin alvast essentieel.
- Een hervorming door te voeren die niet leidt tot grote onzekerheid. Reeds verworven rechten moeten gerespecteerd worden. Voldoende lange overgangperiodes moeten toelaten dat mensen hun gedrag nog kunnen veranderen. Een pensioen bouw je immers op gedurende de ganse beroepsloopbaan.
- De hervorming te richten op het genereren van meer inkomsten en het reduceren van de uitgaven voor de sociale zekerheid door een hogere werkzaamheidsgraad na te streven. Voor ons is een hervorming van de pensioenen geenszins een synoniem van besparen op de pensioenuitkering.
- De verschillen tussen de stelsels (werknemer, zelfstandige, ambtenaar) door de hervorming kleiner te maken. Nu zijn deze verschillen vaak nog een rem op de mobiliteit. In ieder geval moet er meer aandacht gaan naar het wegwerken van de negatieve gevolgen van een gemengde loopbaan op de pensioenrechten.
- Een hervorming door te voeren waarbij de opbouw van individuele rechten maximaal wordt gestimuleerd. Iedereen moet maximaal kansen krijgen op de arbeidsmarkt en zo eigen pensioenrechten verzamelen. Dit vereist wel voldoende mogelijkheden om arbeid en gezin te combineren.
- De inhaalbeweging van de voorbije jaren in het kader van de rechtvaardigheidsagenda gericht verder te zetten. We moeten vooral een antwoord bieden daar waar de noden het grootst zijn. Lineaire ingrepen zijn moeilijker verzoenbaar met de moeilijke budgettaire situatie.

- De inkomensgarantie voor ouderen (IGO) altijd boven de armoededrempel (volgens Europese norm) te houden. De minimumpensioenen in het werknemers – en zelfstandigenstelsel moeten minstens 110% zijn van de IGO. Een pensioen op basis van werk moet logischerwijs hoger zijn dan een bijstandsuitkering die niet volgt uit bijdragen. De kloof tussen het minimumpensioen van zelfstandigen en het minimum voor werknemers wordt verder afgebouwd.
- Het mechanisme van de welvaartsenveloppen om te bouwen in een automatisme waarbij meer rekening gehouden worden met de effectieve economische groei.
- Het brugpensioen met grote terughoudendheid in te zetten. Volgens CD&V is het systematisch uit de arbeidsmarkt stoten van oudere werknemers geen duurzaam beleid. Het is een verspilling van menselijk kapitaal, verhoogt het risico op armoede op latere leeftijd en verhoogt de druk op de financiering van de sociale zekerheid. We houden daarom vast aan de evaluatie opgenomen in het Generatiepact.

CD&V plaatst een pensioenloopbaan van 45 jaar centraal in de hervorming. Vandaag reeds moeten mensen 45 gewerkte of gelijkgestelde jaren kunnen voorleggen om aanspraak te kunnen maken op een volledig pensioen. Maar bijna niemand voldoet nog aan die voorwaarde wat mee verklaart waarom onze pensioenen gemiddeld wat lager zijn. Het is essentieel om mensen ook op hun eigen verantwoordelijkheid te blijven wijzen: een goed pensioen vereist ook voldoende bijdragen. CD&V benadrukt daarmee opnieuw het arbeidsgebonden karakter van een pensioen. Natuurlijk volstaat een hervorming van de pensioenwetgeving alleen niet. Er is nood aan nog heel wat andere parallelle ingrepen: meer kansen voor oudere werknemers, een leeftijdsgebonden loopbaanbeleid, meer inzetten op permanente vorming, een serieuze mentaliteitsverandering. Dit arbeidsmarktbeleid vertaalt zich na heel wat jaren ook in de pensioenbedragen.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Vooral in te zetten op het verlengen van de effectieve duur van de loopbaan eerder dan een eindeloze discussie aan te gaan omtrent de wettelijke pensioenleeftijd. Aangezien de meeste mensen de arbeidsmarkt reeds verlaten rond hun 60ste is er nog heel wat marge. We raken daarom niet aan de wettelijke pensioenleeftijd van 65 jaar, maar belemmeren ook niemand die dat wil om langer aan de slag te blijven. Voor een volledig pensioen zijn (zoals vandaag reeds het geval is) 45 gewerkte of gelijkgestelde jaren nodig.
- De verplichte pensioenleeftijd van ambtenaren te schrappen. Ook in de private sector bestaat die immers niet.
- Na een voldoende lange overgangsfase het vervroegd pensioen pas toe te kennen na minimaal 40 loopbaanjaren (gewerkte en gelijkgestelde periodes). Dit dient in elke professioneel stelsel het geval te zijn.
- Geen grenzen voor toegelaten arbeid te installeren na een loopbaan van 45 jaar. Voor loopbanen die korter zijn moet er een meer geleidelijke sanctionering zijn bij overschrijding van de grens. Zolang dit voorstel niet gerealiseerd wordt, moeten jaren, waarin geen pensioen wordt uitbetaald maar wel gewerkt wordt, ook in het werknemersstelsel pensioenrechten opleveren.
- De pensioenbonus te hervormen: we laten de bonus vroeger ingaan (voor mensen de arbeidsmarkt verlaten) en laten het bedrag toenemen met de duur van de loopbaan.
- Gelijkstellingen meer te richten op de uitbouw van langere loopbaan. Daarbij moet ook meer aandacht zijn voor permanente vorming die nauw gerelateerd is aan het beroep. Thematische verloven (inclusief zorgverlof) laten toe om arbeid te combineren met zorgtaken. We blijven ook solidair met al wie niet kan werken. Maar een pensioen op basis van werken moet altijd beter zijn dan een pensioen op basis van niet-werken.
- De regularisatie van studieperiodes in ruil voor het betalen van bijdragen te veralgemenen naar alle professionele stelsels. De mogelijkheden inzake de regularisatie worden gelijkgeschakeld voor loontrekkenden en zelfstandigen.
- Het Carrière Planning Systeem (CPS) invoeren als sluitstuk van de pensioenloopbaan. Op die manier geven we mensen de garantie op goede en vooral tijdige informatie. Mensen moeten op elk

moment kunnen weten hoeveel pensioenrechten zij reeds opgebouwd hebben. Ook moeten zij kunnen inschatten welke gevolgen deeltijds werk, verloven, ... hebben op de pensioenopbouw. Ook de pensioenopbouw in de tweede pijler wordt hierin opgenomen.

- Mits er een voldoende grote toename van de werkzaamheidsgraad is (m.a.w. wat budgettaire ruimte vrijkomt), pleit CD&V voor het geleidelijk optrekken van de loonplafonds in de berekening.

De federale regering was volop bezig met twee dossiers die van groot belang zijn voor de pensioenen van het personeel in overheidsdienst. CD&V vraagt dat deze dossiers snel verder worden behandeld.

Daarom stelt CD&V voor om:

- De financiering van de RSZPPO (verantwoordelijke voor de pensioenen van statutaire ambtenaren van o.m. gemeenten, steden en provincies) veilig stellen. Dit dient te gebeuren in een geest van verantwoordelijkheid en solidariteit. Gemeenten die aan kapitalisatie gedaan hebben (bijv. verzorgingskas, pensioenfonds) mogen nu niet bestraft worden.
- De kaderwet voor het aanvullend pensioen van contractueel overheidspersoneel uit te werken ten einde bepaalde knelpunten weg te werken. Zo moet er een oplossing zijn om de gevolgen van benoeming aan het einde van de loopbaan op te vangen. De kaderwet mag ook geen rem zijn op de statutaire benoemingen.
- In het algemeen voldoende financiële responsabilisering te hebben op alle niveaus en binnen alle stelsels: wie aan de basis ligt van de pensioenuitgaven, moet ook (mee) instaan voor de bijdragen.

Door de omvang van de pensioenproblematiek wordt de vergrijzing vaak voorgesteld als iets negatief. Een kostenfactor. Zelfs een bedreiging van onze toekomstige welvaart. CD&V verwerpt deze zienswijze. De vergrijzing is één van de grootste successen van de wetenschap. Mensen leven langer. En leven ook langer in goede gezondheid. De overgrote meerderheid van de ouderenbevolking is zelfredzaam, leeft niet in een rusthuis, heeft geen thuisverpleging nodig. Zij willen kansen en stimulansen krijgen om actief deel te nemen aan het sociale, maatschappelijke en politieke leven. Leeftijdsciscriminatie mag niet toegestaan worden.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Op alle terreinen van het sociaal en maatschappelijk leven senioren als volwaardige partner te erkennen en een actieve rol te laten spelen. De gemeenschappen spelen hierin een zeer belangrijke rol. Maar er moet ook werk gemaakt worden van de oprichting van een Federale ouderenadviesraad.

Een goede zorg waarborgen

De komende jaren zullen de inkomsten voor de gezondheidszorg minder sterk stijgen, maar de uitgaven zullen merkbaar hoger zijn dan vandaag. De zeer succesvolle technologische en demografische evoluties zorgen ervoor dat mensen langer leven. Maar dit impliceert ook een meer complexe zorgpathologie, met een hogere zorgkost. De gewijzigde perceptie van het begrip gezondheid en het illusoire gezondheidsideaal leiden tot een toenemende vraag.

Mede ingevolge de toenemende commercialisering vergroot de gezondheidskloof tussen hoge en lage inkomensgroepen. We staan dus voor de grote uitdaging te zoeken naar maatregelen die effectief besparen zonder evenwel de kwaliteit, de toegankelijkheid en de betaalbaarheid van de gezondheidszorg in het gedrang te brengen.

Inzake de financiering van de gezondheidszorgen is CD&V voorstander van een begrotingsaanpak die er via een meerjarenplanning naar streeft een doel te bepalen dat zo nauw mogelijk aansluit bij de werkelijke en doelmatig overwogen behoeften van ons gezondheidszorgstelsel. Hierbij wordt rekening

gehouden met de impact van de epidemiologische en technologische evolutie; de werkelijk te verwachten indexevolutie van de kostprijs van diensten (vb. lonen zorgpersoneel) en goederen (vb. hulp- en geneesmiddelen); de door het verzekeringscomité aanvaarde en uitgewerkte voorstellen tot bijsturing van de reglementering en de te verwachten evolutie van de verschillende inkomensbronnen.

Een eerste prioriteit is het behoud van een betaalbare en toegankelijke gezondheidszorg. Die vereist ook een solidaire verzekering voor geneeskundige verzorging.

Daarom stelt CD&V voor om:

- De op basis van objectieve medische behoeften als essentieel erkende zorg te behouden binnen een verplichte en solidair uit collectieve middelen gefinancierde ziektekostenverzekering. Het totale aandeel van de patiënt (persoonlijke aandelen en/of supplementen) in de kosten van dit pakket mag niet verder toenemen. Dit veronderstelt een correcte financiering van de zorgverleners, gebaseerd op objectieve en transparante criteria, het stimuleren van de zorgverleners om de conventietarieven toe te passen, en het ontmoedigen van commercialisering van de zorgsector.
- Het wegwerken van de sociale ongelijkheid op het vlak van gezondheid is een complex project, dat de grenzen van de gezondheidszorg en de federale bevoegdheidsfeer overschrijdt. Selectief sociaal corrigerende maatregelen zoals optimalisatie van de Maximumfactuur (MAF), het recht op verhoogde verzekeringstegemoetkoming en de sociale derdebetalersregeling zijn nodig opdat de mensen met de laagste inkomens en/of de grootste ziektekosten een tussenkomst op maat ontvangen, maar volstaan niet. Gezondheidsbeleid betreft ook zaken als het optrekken van de zorgforfaits, een substantiële verbetering van de arbeidsongeschiktheids- en invaliditeitsuitkeringen, universele preventie, gezondheidsvoorlichting en –opvoeding, huisvesting, tewerkstellingsbeleid, arbeid, onderwijs, milieu.... We evalueren en optimaliseren de bestaande sociale correctie maatregelen. Waar mogelijk dienen verworven rechten automatisch te worden toegekend. We hebben in het bijzonder aandacht voor de chronisch zieken. En waar dat nodig is, worden samenwerkingsprotocollen afgesloten over de verschillende beleidsdomeinen en –niveaus heen.
- Een stappenplan op te stellen voor de verbetering van inkomens van mensen met een invaliditeitsuitkering. Prioriteit gaat hierbij naar een koppeling aan de welvaart, een verhoging van de minimumuitkeringen en de toekenning van een uitkering gezinshoofd aan gezinnen met twee invalide personen. CD&V wil ook een wettelijk kader scheppen opdat arbeidsongeschikten op basis van hun mogelijkheden, via opleiding en begeleiding, actief kunnen zijn op de arbeidsmarkt. Ook de inhaalpremie voor invaliden willen we versterken.

Voor CD&V is er nood aan een optimale afstemming van bevoegdheden en beleidslijnen tussen federale en gemeenschapsoverheden. Een coherent beleid veronderstelt een reeks maatregelen waardoor het beleid van zowel de federale overheid als van de Gemeenschappen wederzijds wordt ondersteund en versterkt.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Een beter gestructureerd overleg op te zetten in het kader van bestaande of op te richten overlegorganen of organen inzake gezondheidszorg, waarbinnen de gemeenschappelijke behoeftenanalyses, gezamenlijke samenwerkingsinitiatieven en financiële implicaties nader vorm krijgen.
- Een geïntegreerd ouderenbeleid vorm te geven, waarbij specifieke instrumentele en financiële bevoegdheden worden herschikt met het oog op een versterking van de kwaliteit van de zorg als van de nodige infrastructuur en diensten voor ouderen.
- Het financieringsbeleid inzake de infrastructuur van de verzorgingsinstellingen, zonder dat er verschillen zijn voor de individuele patiënt.
- Een herschikking door te voeren van bevoegdheden in het kader van een homogenisering van het normerings-, uitvoerings- en preventiebeleid inzake aspecten van de gezondheidszorg.

- Tot een betere afstemming te komen van de wetgeving met betrekking tot het beleid inzake medische hulpmiddelen voor personen met een handicap.

Communautarisering betekent niet dat de interpersoonlijke solidariteit tussen de Belgische burgers doorbroken of uitgehold wordt. De solidariteit zal echter op transparante en omkeerbare wijze georganiseerd worden en de betrokken Gemeenschappen ook responsabiliseren.

CD&V wil ons zorgmodel veilig stellen in de Europese context van de patiëntenmobiliteit, het recht van vestiging en vrijheid van dienstverlening van zorgaanbieders en de uitbouw van de interne markt in het algemeen. Ons uitgangspunt is daarbij dat elke lidstaat bevoegd blijft voor beslissingen over de organisatie, het beheer, de verstrekking en de financiering van zijn zorgstelsel.

Een volgende prioriteit is het verzekeren van kwaliteitsvolle gezondheidszorg.

Daarom stelt CD&V voor om:

- De tekorten in het aanbod van zorg en in de verzekeraarbaarheid van gezondheidsrisico's te laten aanvullen door commerciële initiatieven, enkel op voorwaarde dat zij dit doen op een kwalitatieve wijze. Met respect voor erkennings- en kwaliteitsnormen, planning en programmatie, met een verbod op uitsluiten van zorg, met een engagement voor continuïteit van zorg, onder toezicht van de overheid en tegen een verantwoorde prijs.
- Te werken aan een goed uitgebouwd *E-health* platform voor het beheer en de uitwisseling van informatie over de gezondheid van de patiënt, mits de privacy en het medisch geheim voldoende worden gerespecteerd. Dit is een belangrijke hefboom voor meer kwaliteit. De verdere uitbouw dient te gebeuren in overeenstemming met de bestaande afspraken tussen de federale overheid en de regio's.
- Dringend werk te maken van een accreditering van de ziekenhuizen op basis van kwaliteitsindicatoren. Kwaliteitscontrole is quasi onbestaande in ons land, en België beschikt niet over een accrediteringssysteem die naam waardig. Dit systeem moet vervolgens (op aangepaste wijze) worden ingevoerd ten overstaan van andere instellingen en zorgverleners.
- De grijze zone op het gebied van expertise en erkenning van centra voor plastische ingrepen aan te pakken.
- Te investeren in patiëntveiligheid. Maar ook de weerbaarheid van de patiënt zelf te versterken. Een evaluatie van de wet op de patiëntenrechten is nodig. De wet betreffende de vergoeding van schade als gevolg van gezondheidszorg dient zo snel mogelijk in werking te treden.
- Bijzondere aandacht te hebben voor een kwaliteitsvolle begeleiding van mensen in hun laatste levensfase.

Het correct uitvoeren van de regels van de verplichte verzekering is essentieel om de in solidariteit bijeengebrachte middelen optimaal te kunnen aanwenden, om misbruiken en onterecht hoge onkosten te elimineren. Dit is ook essentieel om het maatschappelijk vertrouwen in ons systeem te behouden. Alle partners zullen hierin hun verantwoordelijkheid moeten oppakken.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Wat de therapeutische vrijheid van de zorgverleners betreft, praktijkverschillen die niet gewettigd worden door verschillen in patiëntenpopulatie bij te sturen of, als dat niet lukt, te sanctioneren. De toepassing van uniforme richtlijnen, klinische paden en een meer forfaitaire financiering kunnen hier zeer veel besparen, zonder enige afbreuk te doen aan de toegankelijkheid of de kwaliteit van de zorg.
- De impact van de toenemende medicalisering op de vraag naar zorg tegen te gaan door het integreren van patiëntenvoorlichting in de zorgaanpak, en door het geven van objectieve gezondheidsvoorlichting. De algemene invoering van een elektronisch en gedeeld medisch patiëntendossier is hierbij een belangrijk instrument.

- De financiële verantwoordelijkheid van de ziekenfondsen te verdiepen. Anderzijds moeten de ziekenfondsen kunnen beschikken over individuele instrumenten voor uitgavenbeheersing (mogelijkheid tot selectief contracteren, premiedifferentiatie, ...). Ziekenfondsen moeten gestimuleerd worden om te controleren.
- In het stelsel van de referentierugbetaling het beleid van 'goedkope' geneesmiddelen voort te zetten, niet alleen voor de generische geneesmiddelen, maar ook voor de specialiteiten.
- De bestaande minimum voorschrijfpercentages van artsen voor goedkopere geneesmiddelen (quota) te actualiseren.
- Apothekers het recht te geven om een generisch geneesmiddel af te leveren, tenzij de voorschrijvende arts het uitdrukkelijk heeft verboden.
- Het globaal overlegmodel tussen de overheden en de farmaceutische sector voort te zetten en nog verder te ontwikkelen.
- Verder te gaan met het verbod sinds 1 januari 2010 van kamersupplementen verboden tweepersoonskamer. Ook ereloon-supplementen dienen te worden verboden in twee- en meerpersoonskamers en begrensd in eenpersoonskamers
- Binnen de financiering multidisciplinariteit en geïntegreerde werking binnen de ziekenhuizen nadrukkelijk aan te moedigen. Hierbij moet aandacht gaan naar de uitbouw van een goede sociale bescherming voor de betrokken zorgverstrekkers. We maken werk van een harmonisering van de exploitatievoorwaarden van private en openbare ziekenhuizen. Specifieke universitaire functies worden op een adequate wijze gefinancierd.

Er zijn ook verdere stappen nodig op het vlak van het aanbod en de rationalisering van de zorg.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Werk te maken van een correcte planning van het medisch aanbod, en dit op alle vlakken (aantal zorgverleners, infrastructuur, zorgprogramma's...). Belangrijke instrumenten hierbij zijn de contingentering en een operationeel kadaster van de gezondheidsberoepen. Een bijzondere inspanning moet geleverd worden om het zorgaanbod in de geestelijke gezondheidszorg beter aan te passen aan de noden, in het bijzonder wat de dringende psychiatrische hulp betreft.
- De inspanningen om zorgberoepen aantrekkelijk(er) te maken, voort te zetten.
- Knelpuntberoepen aantrekkelijker te maken door een verdere herijking van de nomenclatuur.
- Het intramurale aanbod, dat thans in te grote mate toegespitst op acute zorg (cure), moet gedeeltelijk worden omgebogen naar structuren die tegemoet komen aan de toenemende vraag naar langdurige verzorging van ongeneeslijke en chronische patiënten en ouderen (care). Daarnaast is er nood aan een extramurale en transmurale infrastructuur die moet toelaten dat de groeiende groep zorgafhankelijke patiënten zo lang mogelijk thuis te verzorgen. De verschillende zorgniveaus moeten zo naadloos mogelijk samenwerken. Bijzondere aandacht moet besteed worden aan de mantelzorg.
- Een betere samenwerking voor langdurige zorg tussen de relevante actoren (thuiszorg, woonzorgcentra, centra voor kortverblijf, assistentiewoningen, herstelverblijven, ziekenhuizen, huisartsen, apothekers) te stimuleren. Om uitstekende zorg mogelijk te maken is een goede opvolging en een correcte doorverwijzing cruciaal. We nemen de nodige initiatieven om deze samenwerking te faciliteren.
- De werkingssfeer van zorgtrajecten uit te breiden tot andere chronische aandoeningen en te onderzoeken of ook andere zorgverleners kunnen worden betrokken bij dit model.
- Het afstemmen van het aanbod op de reële zorgbehoeften vraagt een aanpassing van de huidige financiering per prestatie en een taakverdeling tussen instellingen om geen oneerlijke concurrentie te creëren.

- Te streven naar doelmatige zorg. We moeten onze beperkte middelen besteden aan initiatieven die het meest gezondheidswinst opleveren. Het in onze gezondheidszorg gehanteerde beslissingsmodel draait nog te veel in de dimensies “werkzaamheid” en “doeltreffendheid”, en te weinig in de dimensie “doelmatigheid”. Dat resulteert in het terugbetalen van verstrekkingen die op zich wel effectief zijn in omstandigheden waar ze niet efficiënt zijn. We moeten meer werken met het formuleren van harde en meetbare doelstellingen, het meten van zorginput en-output, het aanmoedigen van doelmatigheid en het ontmoedigen van vertrekkingen die niet kosten - effectief zijn (exclusiecriteria, schaaffecten, ...).
- Te streven naar een correcte prijszetting. Prijszetting is in deze sector zelden of nooit het gevolg van een transparante kostencalculatie. Dit geldt niet alleen voor geneesmiddelen en andere medische verbruiksgoederen (implantaten, rolwagens, prothesen en orthesen...) maar ook voor dienstverlening (dagprijs in de instellingen, honoraria, ...). Er moet meer gebruik gemaakt worden van een goed uitgebouwd systeem van kostencalculatie. Dat kan op korte termijn reeds van pas komen in het kader van de onderhandelingen over het sociaal akkoord 2011 – 2015 voor het personeel van de social profit sector.
- Een meer performant controlesysteem uit te bouwen.

Gezinnen voorop

CD&V wil de keuzes van mensen voor een gelukkig leven steunen en versterken: Mensen moeten kunnen kiezen en zorgen voor elkaar, voor kinderen, voor een gezin.

Kiezen voor een gezin is maatschappelijk een waardevolle keuze. Investeren in kinderen is kapitaal dat aangewend wordt om de toekomstige samenleving een maximale kans op slagen te bieden. Vanuit de principes van solidariteit met gezinnen en gelijke kansen voor kinderen, moeten we duidelijke beleidskeuzes maken en de draagkracht van gezinnen blijven ondersteunen. De welvaart voor onze gezinnen, kinderen en kleinkinderen veilig stellen, hun kansen op werk gaaf houden, hun pensioen verzekeren. Want onze gezinnen zijn de toekomst, de hoekstenen van onze samenleving. Zij verzekeren op termijn mee de welvaart van álle gezinnen.

Onze samenleving en de gezinnen daarin zijn altijd in ontwikkeling. De laatste decennia merken we een belangrijke evolutie: het aantal echtscheidingen stijgt sterk, het aantal wettelijke huwelijken neemt af, gezinnen tellen minder kinderen en nieuwe gezinsvormen ontstaan zoals het ongehuwd samenwonen, eenoudergezinnen, nieuw samengestelde gezinnen, holebi-gezinnen of meergeneratiegezinnen. Ondanks alle veranderingen, de nieuwe en diverse vormen die gezinnen aannemen, blijven zij één van de belangrijkste hoekstenen van sociale integratie in onze samenleving.

CD&V waardeert en investeert in mensen die tijd maken voor elkaar! De combinatie van gezin, werk, vrije tijd, engagement wil CD&V leefbaar maken. En dit aangepast aan de gezinsfase. De overheid kan echter niet alles opvangen, “Tijd moet je ook maken”. Mensen moeten ook zelf keuzes maken hoeveel tijd ze waarvoor willen vrijmaken. Alle gezinsvormen moeten op hun eigen manier een aangename en haalbare balans kunnen vinden om dat alles te combineren.

Een geborgen (t)huis voor eenieder is het uitgangspunt van CD&V. Een kind heeft recht op verzorging, veiligheid en een goede opvoeding. Elk kind moet worden behandeld met respect voor zijn persoon en zijn eigenheid, ook al heeft het bijkomende zorgen nodig en is de organisatie van het gezinsleven door bijkomende zorg complex en ingewikkeld. Het gezin moet een veilige en geborgen thuishaven kunnen zijn. Dit geldt niet alleen voor de kinderen, maar voor elke partner, elk lid binnen het gezin.

Daarom stelt CD&V voor om:

- De koopkracht van gezinnen te versterken en zeker voor de meest kwetsbaren. Kinderarmoede moet we uit onze maatschappij bannen.

- De kinderbijslag blijft daartoe een belangrijk instrument. CD&V wil de kinderbijslag als recht van het kind verder versterken. De dekkingsgraad van de kosten moet verbeteren. Dit kan door de welvaartsaanpassing, verdere stappen in de richting van een 13de maand kinderbijslag, gelijkschakeling kinderbijslag zelfstandigen met het algemeen stelsel. Bijzondere aandacht moet gaan naar de meest kwetsbare groepen zoals alleenstaanden, mensen in armoede, zorgbehoevenden, ouderen,...
- Werk te maken van eenvormige procedures en optimale en menswaardige begeleiding inzake schuldbemiddeling. De kinderbijslag mag niet meegerekend worden bij schuldafbouw.
- De prijs van de liefde, waarbij invalide gezinshoofden hun statuut van gezinshoofd verliezen zodra het inkomen van hun partner een bepaald plafond overschrijdt, verder te verminderen.
- Rekening te houden met de toenemende diversiteit aan gezinssamenstellingen en de veranderingen in het denkbeeld over gezin en levensloop. De sociale wetgeving en de sociale zekerheid moeten aangepast worden aan de nieuwe gezinsvormen.
- De onderhoudsplicht waarbij mensen belast worden volgens hun draagkracht te behouden. Familiale solidariteit is een basiswaarde voor CD&V als gezinsspartij. CD&V wil meer uniformiteit in de lokale toepassing van de wetgeving en de discriminatie tussen gehuwden en samenwonenden wegwerken.
- Mensen die een zorgbehoevend familielid onderdak bieden volop te steunen. CD&V wil de negatieve gevolgen die hieraan verbonden zijn, onder andere bestaansmiddelen onderzoek en de toekenning van sociale rechten, wegwerken.
- De dienstverlening en een optimalisering van de procedure van invorderingen te verbeteren, gezien het aantal achterstallen op onderhoudsgelden sneller toeneemt dan de invorderingen.
- De mantelzorger onze ondersteuning en waardering, die ze verdienen, te geven. Zij zijn de verpersoonlijking van een warme en zorgdragende samenleving.

CD&V wil een kwaliteitsvolle balans tussen gezin, arbeid en zorg mogelijk maken. Hiervoor wil CD&V een meersporenbeleid voeren. Mensen moeten zelf kunnen kiezen hoe zij de balans tussen hun professioneel en gezinsleven het best invullen

Daarom stelt CD&V voor om:

- Bestaande verlofstelsels te versterken met prioriteit voor periodes in functie van het gezin en zorg. Het advies van de Nationale Arbeidsraad (NAR) kan als leidraad dienen voor een evaluatie.
- Deeltijds opname van verloven te stimuleren zodat de band met de arbeidsmarkt behouden blijft en latere herintrede vergemakkelijkt. Werknemers moeten in akkoord met de werkgever op een flexibele manier kunnen over- en terugschakelen naar en van een grote deeltijd baan die overeenkomt met 4/5de tewerkstelling.
- Een gezinsvriendelijke tewerkstelling en gezinsvriendelijke arbeidstijden te stimuleren door de mogelijkheden tot flexibiliteit, thuiswerk, telewerk en schoolbelcontracten te bevorderen, door gezinsvriendelijke bedrijfscultuur aan te moedigen, met respect voor de organisatorische capaciteit van ondernemingen (in het bijzonder KMO's).
- Mensen bewust hun loopbaan te laten plannen. CD&V wil hiervoor een Carrière Planningsysteem ontwikkelen.
- Het sociaal statuut voor onthaalouders te realiseren, waarbij we evolueren naar een volwaardig werknemersstatuut.
- De financiering van het systeem van dienstencheques veilig te stellen en een evenwicht te zoeken tussen het succes en de vraag naar dienstencheques en de tewerkstelling in de sector. We onderzoeken de herverdelende effecten. Ook het bestrijden van oneigenlijk gebruik en misbruik is essentieel om het stelsel financieerbaar te houden.
- Gerichte maatregelen te nemen voor zelfstandigen moeders inzake combinatie gezin en arbeid.
- De collectieve rustmomenten in de samenleving te behouden. CD&V pleit voor respect voor de zondagsrust.

CD&V wil dat iedereen van een geborgen (t)huis kan genieten. Gezinnen in complexe zorg- en moeilijke opvoedingssituaties willen we hiervoor extra ondersteuning bieden.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Positieve maatregelen op het vlak van vergunningen, premies en fiscaliteit om diverse vormen van zorgwonen voor gezinnen haalbaar te maken. CD&V wil eveneens een bestraffing via de berekening v/h kadastraal inkomen (KI) vermijden.
- Ook zieke kinderen hebben behoefte aan hun ouders. CD&V pleit voor een arbeidsorganisatie waarbij ouders maximale kansen krijgen om hun kinderen zelf te verzorgen in periodes van ziekte.
- We vragen een erkenning van de moeilijke situatie van ouders met doodgeboren kinderen.
- Wonen moet voor alle gezinnen betaalbaar zijn. CD&V heeft specifiek aandacht voor de sociale huisvesting en wil het Vlaamse beleid hierin versterken.
- Te pleiten voor een nultolerantie voor fysisch of psychisch geweld tegen kinderen, ouderen en partners. We vragen de erkenning van de problematiek van ouderenmis(be)handeling. De uitvoering van het Nationaal Actieplan tegen Partnergeweld wordt voortgezet, door duidelijke richtlijnen uit te vaardigen en te investeren in specifieke vorming van justitie, politie en hulpdiensten.

Om een efficiënt en effectief gezinsbeleid te voeren, is het beter dat de bevoegdheden zoveel mogelijk in één hand zitten.

Daarom stelt CD&V voor om:

- De normerings-, uitvoerings- en financieringsbevoegdheid van het volledige gezinsbeleid integraal naar de deelstaten over te hevelen. Door het overhevelen van onder andere de middelen van het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten naar Vlaanderen kunnen alle beschikbare middelen efficiënter worden ingezet.

Armoede verbannen

In België lopen 14,7% van de mensen een verhoogd armoederisico. Dit zijn ongeveer 1,5 miljoen mensen, die met een inkomen moeten rondkomen dat onder de armoederisicodrempel ligt. Voor CD&V is het onaanvaardbaar dat mensen worden uitgesloten en niet in gelijke mate kunnen deelnemen aan het gangbare maatschappelijke leven. Hier bovenop zijn het Europees Jaar voor de armoedebestrijding 2010; het Belgische voorzitterschap dat het punt kinderarmoede hoog op de Europese agenda zet; de crisis die extra hard aankomt voor mensen in of op de rand van de armoede, voor CD&V stuwende krachten om de volgende jaren nog sterker in te zetten op een efficiënt armoedebeleid.

Een armoedebeleid moet verhinderen dat mensen in armoede terecht komen; moet mensen er snel weer bovenop helpen én moet generatiearmoede kunnen doorbreken. Een evenwichtig armoedebeleid is afgestemd op de levenscontext van mensen; het verenigt maatregelen en versterkt het regionaal beleid op alle maatschappelijke domeinen; integraal toepasbaar met aandacht voor kwetsbare groepen. In 2008 bedroeg het armoederisico voor alleenstaande ouders 39,5% (waarvan meer dan 80% vrouwen), voor mensen zonder werk met kinderen 74,4%, voor werklozen 35%, voor ouderen 21%.

In nauwe samenwerking met de Gemeenschappen kan op alle domeinen tegelijkertijd armoede aangepakt worden. Het federale beleid versterkt daarbij het Vlaamse beleid.

Daarom stelt CD&V voor om:

- De krachten te bundelen via het permanente overleg tussen de regeringen inzake armoedebestrijding; de afstemming van acties door de POD Maatschappelijke Integratie in relatie tot het OCMW-beleid; samenwerking omtrent schuldbemiddeling.

- Mensen in armoede nog meer te laten participeren bij het uitstippelen, uitvoeren en evalueren van het beleid verder uitbouwen. Goedbedoelde maatregelen kunnen hun doel missen als ze niet afgestemd zijn op de situatie van mensen in armoede. We willen de kwaliteit van het beleid verbeteren door hen van bij het begin bij het beleid te betrekken.
- Na geslaagde experimenten de inschakeling van opgeleide ervaringsdeskundigen bij het beleid op een structurele wijze verder uit te bouwen.
- Armoede te begrijpen als een multidimensioneel probleem. We mogen het belang van een menswaardig inkomen in de strijd tegen armoede niet onderschatten. Het leefloon moet een menswaardige bestaanszekere uitkering worden, waarbij we verder evolueren naar de armoededrempel (volgens de Europese norm), bepaald op 60% van het mediaan beschikbaar inkomen.
- De sociale bescherming verder te versterken. We stippelen een traject uit voor de verhoging van de vervangingsinkomens tot de armoededrempel (volgens de Europese norm).
- De bijstandsuitkeringen, en het gewaarborgd minimum maandinkomen te koppelen aan de welvaart. Deze welvaartsaanpassingen mogen niet resulteren in het verlies van andere sociale voordelen.
- De automatische toekenning van bestaande sociale voordelen verder prioritair door te voeren.
- Op alle beleidsmaatregelen een armoedetoets toe te passen om zogenoemde “Mattheuseffecten” weg te werken.

Werk is het beste middel tegen armoede. We moeten oog hebben voor de kwetsbare groepen op de arbeidsmarkt. Het aantal werkende armen neemt toe. Zij kunnen op gezinsniveau onvoldoende inkomsten genereren om boven de armoededrempel te komen. Sommigen kunnen de druk van onze maatschappij niet aan. Voor hen moeten we investeren in jobs op maat.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Bij de activering van personen in armoede meer in te zetten op maatwerk en opvolging van alle domeinen (huisvesting, gezondheid, onderwijs...) vanuit de levenscontext van mensen.
- Bestaande inactiviteitsvallen weg te werken door bijkomende sociale maatregelen tijdelijk te laten doorlopen als men werk vindt. Op iets langere termijn worden sociale maatregelen verbonden aan het statuut van werkloosheids- of bijstandstrekkers daarvan losgekoppeld.
- Groeikansen te creëren voor de sociale economie en sociale tewerkstelling in nauwe samenwerking met Vlaanderen. Met aandacht voor de doorstroming.
- Goede hulpverlening op maat van zelfstandigen in moeilijkheden en gefailleerden aan te bieden, binnen de eigen bevoegdheden.

Een goede en gezonde (t)huis is de basis van alles. Mensen in armoede wonen vaak in ongezonde woningen met heel wat gebreken. De energiefacturen kunnen ze nog moeilijk betalen. Uithuiszettingen bestaan nog steeds in onze samenleving.

De gestegen kosten van essentiële basisbehoeften zoals huisvesting, energie... hebben een impact op de kosten die kunnen uitgesteld worden. Uit onderzoek blijkt dat 60% van de personen in armoede de kosten voor gezondheidszorg moeilijk of niet kunnen inpassen in hun huishoudbudget, en dat 17% de verzorging die zij nodig achten om financiële redenen uitstellen. De gezondheidsverschillen tussen hoge en lage inkomensgroepen zijn allesbehalve weggewerkt. Het risico op gezondheidsproblemen neemt toe naarmate men de sociale ladder afdaald.

CD&V wil het uitstellen van gezondheidszorgen tegengaan door de betaalbaarheid en de toegankelijkheid te verhogen. De gezondheidskloof is een uitdaging voor de komende jaren.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Maatregelen te nemen in samenspraak met de Gemeenschappen om de thuisloosheid en dakloosheid in onze samenleving te verminderen en op structurele wijze te voorzien in de opvang van daklozen in noodsituaties (o.a. vrieskou).
- De automatische toekenning van sociale tarieven verder uit te breiden.
- De derdebetalersregeling in de gezondheidszorg verder uit te breiden en zoveel mogelijk te stimuleren.
- De eerstelijnsgezondheidszorg is een effectieve en laagdrempelige schakel in de strijd tegen ongelijkheid en kan de uitgaven voor zorgverstrekking aan mensen in armoede beperken. Deze eerstelijnsgezondheidszorg wil CD&V verder versterken.
- Het gebruik van het Globaal Medisch Dossier (GMD) verder te stimuleren en de werking ervan uitbreiden naar een instrument voor een efficiënte opvolging van patiënten.
- De sociale correctiemaatregelen (maximumfactuur, derdebetalersregeling, OMNIO) te evalueren en optimaliseren.
- Een stringent beleid inzake ereloon-supplementen te voeren en een kader met de farmaceutische sector te onderhandelen teneinde afspraken te maken over evolutie in de kostprijs van geneesmiddelen.

Overdreven schulden drijven mensen in armoede of houden ze erin. Door de recente herziening van de wet op het consumentenkrediet worden consumenten beter geïnformeerd en beschermd tegen overmatige schuldenlast, bedrieglijke praktijken en misleidende reclame. Het aantal personen met minstens één achterstallige terugbetaling van een lening is sinds het najaar van 2008 met 5% gestegen.

Daarom stelt CD&V voor om:

- De strijd tegen overmatige schuldenlast op te voeren, met prioriteit voor de volgende zaken: verhogen van de controle op misleidende reclame en commerciële praktijken, beperking van het aantal kredietopeningen, versterken van het Vlaamse preventiebeleid (preventiecampagnes in scholen en in verenigingen van armen), de procedure schuldbemiddeling optimaliseren, een kwalitatieve en uniforme opleiding voor schuldbemiddelaars installeren.
- De reclameregels voor hypothecair en consumentenkrediet even streng te maken. Kredietreclame toegespitst op mensen die zich reeds in financieel slechte papieren bevinden kan volgens CD&V niet door de beugel. Het hypothecaire krediet moet binnen een even streng wettelijk kader als consumentenkrediet vallen, o.m. inzake informatie-, raadgevings- en voorzichtigheidsplicht van de kredietgever.
- De kinderbijslag niet mee te rekenen bij het inkomen voor het afbouwen van schuldenlast van een gezin.

Een armoedebestrijdingsbeleid moet oog hebben voor de verschillende kwetsbare groepen, waaronder kinderen, werklozen, ouderen, eenoudergezinnen, allochtonen, chronisch zieken, personen met een handicap, daklozen... Ook voor minder gekende vormen van inkomensarmoede moeten we aandacht hebben. CD&V wil een beleid uitstippelen waarbij ook landbouw- en plattelandsarmoede, armoede bij werkenden (werknemers en zelfstandigen) worden aangepakt en dat de sociale initiatieven hieromtrent ondersteund .

Daarom stelt CD&V voor om:

- De faillissementsverzekering te evalueren en optimaliseren.
- Een vorm van outplacement aan te bieden aan een ondernemer die vanaf zijn of haar 45ste de bedrijfsactiviteiten moet afbouwen.
- Een soepelere regeling in te stellen om intresten kwijt te schelden wanneer een zelfstandige met zijn sociaalverzekeringsfonds achterstallige bijdragen met behulp van een afbetalingsplan vereffent.
- Zelfstandigen met achterstallige sociale bijdragen het recht op kinderbijslag te laten behouden.

- De termijn voor indiening van een vrijstellingsaanvraag bij de Commissie voor Vrijstelling van Bijdragen te verlengen, zodat de periode waarop de vrijstelling betrekking kan hebben aanzienlijk wordt uitgebreid.
- De periodes van zelfstandige activiteit waarvoor kwijtschelding van sociale bijdragen werden verkregen, mogen niet meer leiden tot pensioenverlies. Die vrijgestelde periodes dienen in aanmerking te komen voor de pensioenberekening, minstens voor een welbepaald aantal loopbaan jaren.

Gelijke naleving van wetten en een gecoördineerde aanpak van de fraude

De overheid moet haar wetten overal op dezelfde manier doen naleven. Of je nu Vlaming, Waal of Brusselaar bent, het mag in de ogen van fiscus en sociale inspectie geen verschil maken. Ook dat is een kwestie van gelijkheid en rechtvaardigheid. In de voorbije legislatuur werd in opdracht van de regering een analyse uitgevoerd in verband met de eenvormige toepassing van de fiscale en sociale wetgeving. De verschillende fiscale en sociale inspectiediensten van de federale overheid werden doorgelicht. Meer concreet gaat het om alle inspectiediensten van de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën, de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, de FOD Sociale Zekerheid, de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, de Sociale Inlichtingen en Opsporingsdienst, het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen en de Rijksdienst voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering. Uit de doorlichting van de controle-, de innings- en de invorderingsactiviteiten van de fiscus in de vennootschapsbelasting bleek bijv. dat er nog heel wat werk voor de boeg is op het vlak van enerzijds de efficiënte toewijzing van de personeelsmiddelen tussen de diverse entiteiten en diensten uitgaande van een objectief vastgestelde werklast voor elk van deze entiteiten en diensten en anderzijds van een grotere en betere centrale sturing van de controles. Dit moet ertoe leiden dat alle belastingplichtigen, ondernemingen en rechthebbenden met eenzelfde risicoprofiel ook op eenzelfde manier worden gecontroleerd.

Ook een volgehouden strijd tegen de fiscale en sociale fraude is een kwestie van rechtvaardigheid. Wie fraudeert, pleegt diefstal tegen andere mensen in de samenleving. Fraude bestrijden is de beste remedie tegen een verhoging van de fiscaliteit en van de parafiscaliteit. De inkomsten die de strijd tegen de fraude genereert, zijn inkomsten die de overheid niet meer met lastenverhogingen moet zien binnen te halen. Het is en blijft de taak van elke minister om de fraude in zijn bevoegdheidsdomein aan te pakken. In de regering werd de staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding belast met de taak om tot een samenwerking te komen tussen alle betrokken ministers en zo te komen tot een coherente, geïntegreerde totaalaanpak van de fraude. In de voorbije 2 jaar werden twee actieplannen opgemaakt. Het eerste actieplan (2008-2009) vertrok vanuit gegevensuitwisseling als centrale basisvoorwaarde voor een efficiënte fraudebestrijding. De actiepunten bestrijken de hele keten van de fraudebestrijding. Ze gaan van een betere preventie en detectie over een strengere controle tot een efficiënter vervolgingsbeleid en afdoende bestraffing. Dit alles, zo was het uitgangspunt, moest gerealiseerd worden zonder nieuwe instellingen op te richten. Het plan streefde naar een maximale betrokkenheid van de bestaande actoren en, waar nodig, naar een aanpassing van de bestaande structuren. Het tweede, nog lopende actieplan (2009-2010), gaat uit van dezelfde methodiek en benadering maar legt hierbij andere klemtonen. Net als bij het eerste actieplan wordt de focus gelegd op gegevensuitwisseling als basisvoorwaarde voor een effectieve fraudebestrijding. Maar terwijl het eerste plan zich beperkte tot het federale niveau, heeft het tweede actieplan ook oog voor de regionale en internationale samenwerking en voor de fraude in de gezondheidszorgen. Hiernaast werd met het actieplan 2009-2010 kort op de bal gespeeld door een antwoord te bieden op nieuw opduikende fraudefenomenen, zoals carrousels met valse sollicitatiebewijzen. Het eerste actieplan bevatte 58 actiepunten, het tweede 50 actiepunten. Het eerste actieplan werd intussen voor ongeveer drie kwart gerealiseerd. Ook het laatste kwart moet nog worden uitgevoerd. Wat de uitvoering van het tweede actieplan betreft, kan worden gesteld dat thans 30 % werd gerealiseerd. Het is van groot belang

dat de uitvoering van deze actieplannen verder kan worden opgevolgd en dat de coördinatie in de strijd tegen de fraude verzekerd wordt.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Verder werk te maken van de gelijke naleving van wetten en regels.
- De coördinatie van de strijd tegen de fiscale en sociale fraude hoog op de agenda te houden. In de vorige legislatuur is in overvloed het bewijs geleverd dat dit tot resultaten leidt.
- Voor die strijd ook extra wapens ter beschikking te stellen. Het opnemen van de huiszoeking in de lijst van onderzoeksmaatregelen bij het mini-gerechtigd onderzoek zal meer daadkracht bieden aan de onderzoekers. Door het gebruik van de minnelijke schikking toe te staan over de hele duur van het gerechtelijk onderzoek zal o.m. de werkdruk op de rechtbanken verlichten.
- Voor CD&V is het essentieel dat fraudeurs ook financieel geraakt worden en dat de schatkist en het stelsel van de sociale zekerheid worden vergoed voor de gederfde inkomsten.

Solidariteit over alle grenzen heen

Voor CD&V stopt solidariteit niet aan de landsgrenzen. Voor heel wat landen wordt het almaar moeilijker aansluiting te vinden of te behouden met de snel globaliserende wereld. De kloof tussen arm en rijk in de wereld neemt toe, wat ethisch onaanvaardbaar en politiek onhoudbaar is. Waar menselijke waardigheid wordt geschonden, waar culturele diversiteit wordt vernietigd en vooral waar armen het slachtoffer worden van processen waarop zij geen vat hebben, kan de christendemocratie niet afzijdig blijven. Vanuit het solidariteit- en rechtvaardigheidsbeginsel is het de individuele verantwoordelijkheid van elkeen om die ongelijkheid te bestrijden. Het gezegde dat de beschaving van een land kan worden afgemeten aan de manier waarop het met de zwaksten in de samenleving omgaat, is ook op ontwikkelingssamenwerking van toepassing.

Ontwikkelingssamenwerking is meer dan hulp alleen en dient de zuivere armoedebestrijding te overstijgen door zich te richten op het dichten van de kloof. Het gaat over economische groei en verdeling, over arbeidsomstandigheden en waardig werk, over onderwijs, over gezondheidszorg, over gender en reproductieve rechten, over gelijke kansen, over cultuur, over leefmilieu, klimaat en duurzame ontwikkeling, en niet te vergeten over goed bestuur, sociale bescherming, mensenrechten en democratie. De gevolgen van de financiële crisis wegen zwaar door: meer dan 100 miljoen mensen extra uit de armste landen worden nog verder in de ellende geduwd. De inkomsten uit grondstoffen dalen, de economische groei stagneert en de hulp van een aantal rijke landen neemt af, kortom de mazen van het vangnet vergroten. Juist in tijden van crisis dient daarom meer geld naar arme landen te vloeien.

De internationale norm inzake besteding van 0,7% van het BNI aan officiële ontwikkelingshulp is hiervoor een praktische leidraad. In 2009 besteedde België 0,55% van haar BNI aan ODA (official development aid), waarmee ons land de 6de plaats tussen de donoren bekleedt. In 2010 zal België voor de eerste maal de 0,7%-norm effectief bereiken. Sinds de regeringsdeelname van CD&V in 2007 steeg het budget van ontwikkelingssamenwerking van ons land met liefst 75%. De stijging van het budget voor ontwikkelingssamenwerking -drie jaar op rij en in tijden van financiële crisis- is een echte breuk met het beleid van de paarse regering.

Kwantiteit moet natuurlijk ook gepaard gaan met kwaliteit. Anders schiet ontwikkelingssamenwerking haar doel voorbij. CD&V sluit zich aan bij de agenda van de zgn. Millennium Ontwikkelingsdoelstellingen van de VN die vooral focust op concrete problemen. De uitdaging voor ons ontwikkelingsbeleid reikt echter verder en dient ook oog te hebben voor onderliggende factoren die armoede veroorzaken en duurzame ontwikkeling hypothekeren, zoals sociale ongelijkheid, mensenrechtenschendingen, de klimaatverandering, oneerlijke handel en conflicten.

De problematiek van fragiele staten wordt geïdentificeerd als belangrijkste rem op het behalen van de Millenniumdoelstellingen. Dit noopt het Belgische ontwikkelingsbeleid tot fundamentele keuzes waarbij dient afgestemd op nationale agenda's en het "ownership" van onze partners alsook op internationale en Europese initiatieven voor meer effectiviteit van de hulp. Coherentie en doeltreffendheid kunnen slechts verbeteren indien alle actoren meer complementariteit en synergie in hun acties nastreven. De specifieke rol van NGO's en de rol van het middenveld dient hierbij onderlijnd.

Concreet wil CD&V in haar dialoog en samenwerking met de partners ijveren voor:

- Waardig werk.
- Een beleid tegen de vervrouwelijking van de armoede en specifieke aandacht voor kinderen en kinderarbeid.
- Een dynamisch, familiaal landbouwbeleid waarbij een belangrijke rol wordt weggelegd voor het Belgisch Fonds voor Voedselzekerheid. Met een budget dat werd opgetrokken tot meer dan 250 miljoen euro willen de regering en het Parlement verder de strijd aangaan tegen de voedselonzekeerheid in Sub-Sahara Afrika. Partners hierbij zijn de Belgische Technische Coöperatie (BTC), de Belgische NGO's en de multilaterale organisaties die focussen op voedselzekerheid.
- Het verder zetten van de strijd tegen de zogenaamde armoedeziektes – Malaria, TBC, HIV/AIDS en anderen – en dit met speciale aandacht voor de toegang tot medicijnen en hieraan gekoppeld de kwaliteit van de medicijnen.
- Speciale aandacht voor onderwijs, vorming en capaciteitsopbouw in het licht van zelfredzaamheid.
- Het versterken van regionale integratie en eerlijke internationale handel.
- De toegang tot financiële diensten voor de bevolking in het Zuiden.
- Het versterken van nationale belastingsystemen.
- De bestrijding van corruptie als systeem en steun aan goed bestuur – hulp helpt als het bestuur deugt.
- Het gebruik van innovatieve financieringsbronnen zoals e-ticketing waarvan een bedrag ten goede kan komen aan bijv. aidsbestrijding of de invoering van de Tobintaks door alle EU-lidstaten.
- Verantwoorde financiering waarbij donoren en ontlende landen elk hun verantwoordelijkheid opnemen.
- Een rechtvaardige internationale klimaatfinanciering, alsook de daadwerkelijke afbouw van "papierreducties" en een reële daling van de broeikasgassen.
- De overdracht van de bevoegdheid voor de Belgische vertegenwoordiging bij de Wereldbank van de minister van Financiën naar de minister van Ontwikkelingssamenwerking.
- De herziening van het beleid inzake biobrandstoffen ten bate van de tweede generatie biobrandstoffen (met andere biomassa dan voedselgewassen), en de aanboring van meerdere alternatieve energiebronnen.
- De ondersteuning van de 4de pijler (private initiatieven) als Belgische partner in het ontwikkelingsbeleid.
- Meer complementariteit en synergie tussen ontwikkelingsinterventies met bijzondere aandacht voor de NGO-werking waar deze comparatieve voordelen biedt.
- Meer coherentie tussen de 3 D's (diplomacy – defense – development), en bij uitbreiding tussen alle betrokken beleidsdepartementen.

De overheid als hefboom

De staatshervorming

De wereld mondialiseert tegen een ongelooflijk tempo. De wereldwijde financiële en economische crisis heeft dit meer dan ooit voelbaar gemaakt in ons dagelijks leven. Onze welvaartstaat is onder druk komen te staan. Uitgangspunt voor de komende periode is dan ook het bewaren van onze jobs, onze concurrentiepositie en onze sociale bescherming tegen de achtergrond van de globalisering.

We gaan voor een maximale sociale bescherming van de Vlamingen. Daarom bouwen we in de Vlaamse regering deze sociale bescherming uit met de zorgverzekering, hospitalisatieverzekering en aanvullende kindertoeslag. Maar ook het beleid van de federale regering is aan de Vlaamse gezinnen, bedrijven, spaarders, ... ten goede gekomen.

De komende staatshervorming moet dan ook gericht zijn op het veiligstellen van onze toekomstige welvaart. Dit vereist de overheveling van sociaal-economische bevoegdheden en het sterker responsabiliseren van de verschillende overheden.

Een overheid is immers maar een instrument om deze doelstelling te verwezenlijken. We moeten daarom permanent en blijvend bereid zijn om de organisatie van onze staat te herdenken. De problemen van de mensen zijn niet constant. Ze evolueren onder invloed van wijzigingen in de samenleving: de vergrijzing, de mondialisering, ... De overheid moet zich dus ook aanpassen, anders slaagt ze er niet in om de juiste antwoorden te bieden.

Dit vereist ten eerste een efficiënte overheid. Overheden moeten goed bestuurd worden. Elke bestuurslaag verdient een efficiënte en effectieve organisatie, ook het Belgische niveau. Daarom hebben we defensie hervormd, een nieuw gevangenisplan goedgekeurd, de hervorming van justitie opgestart, het ambtenarenapparaat hervormd, de sociale en fiscale fraude aangepakt. Er is geploegd en gezaaid. Er kan door de volgende regering op verschillende beleidsdomeinen geoogst worden. Een efficiënte en effectieve overheid richt zich ook op haar kerntaken en trekt zich terug uit die terreinen waarin ze de bevoegdheid van een ander niveau betreedt.

Om een overheid zo efficiënt en effectief mogelijk te organiseren, vertrekken we van het subsidiariteitsbeginsel. Een taak moeten uitgevoerd op het niveau waar dat het efficiëntst kan. Soms is dat de gemeente of de stad. Denk maar aan de sociale bijstand via de OCMW's. Soms is dat het gewest of de gemeenschap. Denk maar aan grote openbare werken die de gemeentegrenzen overschrijden. Soms is dat het federaal niveau, denk maar aan de organisatie van defensie. En soms is een Europese of zelfs een wereldwijde aanpak nodig, bijv. in de strijd tegen de klimaatverandering. Mensen liggen niet wakker van wie een probleem aanpakt, zolang het maar opgelost geraakt.

Een concreet voorbeeld van waar de organisatie beter kan, is de arbeidsmarkt: er zijn duidelijke verschillen aan beide kanten van de taalgrens. Vlaanderen telt relatief veel oudere werklozen. Wallonië relatief veel jeugdwerkloosheid. Er is dus nood aan andere ingrepen. Een "eenheidsaanpak" zal minder effectief zijn, en uitgaven veroorzaken waar die eigenlijk niet nodig zijn. Zeker in tijden van budgettaire schaarste kunnen we ons dat niet permitteren.

Het subsidiariteitsprincipe moet ook asymmetrie op het federale niveau toelaten. Ook voor federale beheersdepartementen zoals justitie moeten we kunnen werken met beheerscontracten (met financiële enveloppes) en samenwerkingsovereenkomsten die oog hebben voor de verschillende noden en behoeften.

Een tweede uitgangspunt is het streven naar homogene bevoegdheden. Het is meestal niet verstandig om bevoegdheden te versnipperen. Want dat resulteert in een verspilling van middelen. Hetzij omdat

maatregelen elkaar doorkruisen in plaats van te versterken. Hetzij omdat het beste instrument om een doelstelling te bereiken niet beschikbaar is. Zo zijn bijv. nog een aantal aspecten van het wetenschapsbeleid georganiseerd op het federale niveau. Het is aangewezen om deze toe te voegen aan de gewestelijke instrumenten.

Ten derde moet een overheid zich verantwoordelijk opstellen en zich verantwoordelijk voelen. Een overheid moet de gevolgen van het eigen beleid voelen. De positieve én de negatieve.

Om al deze redenen is het voor CD&V duidelijk dat een volgende stap in de staatshervorming noodzakelijk is om de welvaart van alle Belgen veilig te stellen. De staatshervorming is een belangrijke hefboom voor een beter beleid.

Om deze staatshervorming te realiseren willen we de dialoog aangaan, constructief maar vastberaden. Het is voor ons essentieel dat er in het kader van deze regeringsvorming duidelijke afspraken gemaakt worden over de methodologie, de doelstellingen en de materies voor een verdere staatshervorming. Maar hier is eerst en vooral voor nodig dat er wordt geïnvesteerd in een juist klimaat om deze dialoog aan te gaan.

Onze finaliteit voor deze staatshervorming blijft het confederaal model met het zwaartepunt naar de deelstaten en niet het separatisme. We willen het land grondig hervormen, niet splitsen. De vijf resoluties van het Vlaams parlement blijven hiervoor ons referentiekader. En de hypotheek inzake Brussel-Halle-Vilvoorde moet gelicht worden via de splitsing van het kiesarrondissement.

Brussel, veel meer dan onze hoofdstad

Brussel, als Vlaamse, federale en Europese hoofdstad, heeft een belangrijke rol te vervullen in en voor ons land. Waar Brussel het bindteken zou moeten zijn tussen de grote Gemeenschappen die België rijk is, is het vandaag vaak een splijtzwam. In de feiten is de hoofdstedelijke rol ook te weinig uitgebouwd en richt Brussel zich te exclusief op zijn (belangrijke) internationale rol, los van België en van Vlaanderen. Als hoofdstad, als tweetalige en meertalige stad en economisch centrum kan Brussel echter geen eiland, los van Vlaanderen en Wallonië, zijn. Brussel en Vlaanderen hebben elkaar immers nodig aangezien zij een sociaal-economische belangengemeenschap vormen.

Daarom stelt CD&V voor om:

- De Federale overheid, onder meer in het kader van het Beliris-Samenwerkingsakkoord aangaande de hoofdstedelijke en internationale rol van Brussel, meer aandacht te laten besteden aan de betrokkenheid van de beide grote Gemeenschappen bij de uitbouw van de hoofdstedelijke rol van Brussel.
- Een structurele en constructieve samenwerking uit te bouwen tussen Brussel en Vlaanderen, die in ieders belang is. Dit kan in de eerste plaats op het gebied van mobiliteit, openbaar vervoer, arbeidsbemiddeling en tewerkstelling, milieu, enz. De toekomstige institutionele hervormingen in ons land moeten daarbij een kader scheppen waarbinnen Brussel en Vlaanderen, in wederzijds respect voor éénieders bevoegdheden en grondgebied, beter en structureler met elkaar (en de Federale Staat en Wallonië) kunnen samenwerken. Daarbij moet er concrete gestalte gegeven worden aan de sociaal-economische belangengemeenschap Brussel-Vlaanderen.
- De taalwetgeving, die essentieel tot doel heeft de correcte tweetalige dienstverlening in Brussel te verzekeren, is op het terrein vaak de facto uitgehold. CD&V vraagt daarom de toepassing van de taalwetgeving.

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest staat momenteel voor een aantal bijzondere uitdagingen, onder andere door de internationale rol van Brussel, de sterke aanwezigheid van daklozen en asielzoekers en enkele zware uitgaven voor infrastructuur en werking van het openbaar vervoer. Het Brussels

Hoofdstedelijk Gewest staat dan ook onder een sterke budgettaire druk, zodat, in het kader van een herziening van de Financieringswet, deze financieringsnoden van de hoofdstad in overweging moeten genomen worden. Anderzijds verloopt actueel de besteding van de beschikbare middelen ook niet altijd efficiënt noch optimaal. Brussel heeft daartoe nood aan een interne staatshervorming, waarbij een coherent beleid voor het hele stadsgewest moet beoogd worden.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Het bestuur in Brussel te rationaliseren, met een overdracht van bevoegdheden van de gemeenten naar het Gewestelijk niveau, een betere samenwerking tussen de OCMW's en één politiekezone voor het gehele gewest. Nu zijn de bevoegdheden én de middelen immers teveel versnipperd over tal van beleidsniveaus. Meer coherentie van de bevoegdheidsverdeling moet daarbij leiden tot efficiënter beleid. Dit is een essentiële tegenhanger van bijkomende financiering.
- In het kader van een herziening van de Financieringswet te voorzien in een aangepaste financiering van de bijzondere lasten van de hoofdstedelijke en internationale rol van Brussel, gebaseerd op een objectieve evaluatie. Zij moet tevens gekoppeld zijn aan de noodzakelijke interne hervorming van de Brusselse instellingen om te komen tot een beter bestuur voor het hele Brusselse stadsgewest en al zijn inwoners.

Terug naar begrotingsevenwicht in 2015

België heeft het crisisjaar 2009 afgesloten met een tekort op de begroting van 6% van het bbp. Of zowat 20 miljard euro. Daarmee deed België beter dan heel wat andere lidstaten van de Eurozone. Ook onze schuld groeide minder snel aan. Een deel van die aangroei is bovendien tijdelijk: wanneer we de kapitaalparticipaties in de banken terug verkopen, zal de schuld ogenblikkelijk terugvallen.

Toch is onze begrotingssituatie verre van comfortabel. De Europese Raad heeft ons gevraagd om het tekort in 2012 te beperken tot 3% van het bbp. Bijkomend heeft de Belgische regering zich geëngageerd om het evenwicht op de begroting in 2015 te herstellen. Bij de opmaak van de begroting 2010-2011 werd een belangrijke stap gezet. Daarmee reageert België sneller dan de meeste andere landen.

Over de volgende legislatuur zal ongeveer 4% van het bbp moeten worden vrijgemaakt om het begrotingstraject te respecteren. Geen evidente opdracht. Gegeven de reeds hoge lastendruk, zullen voornamelijk aan de uitgavenkant inspanningen moeten worden geleverd. Maar het is ook geen onmogelijke opdracht. We hebben ook geen keuze. Hoe meer schuld we opbouwen, hoe meer de interestlasten op die schuld interen op de financiering van de kerntaken van de overheid. De begroting op orde stellen is ook nodig om het vertrouwen binnen de Europese Unie en op de financiële markten te behouden.

Met CD&V in de regering werd alvast een einde gesteld aan de begrotingstruc uit de paarse periode. Een pak doorgeschoven facturen, werden intussen volledig betaald. Door de introductie van FEDCOM evolueerde de federale regering ook naar een modern financieel management.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Het traject naar een evenwicht in 2015 onverminderd te respecteren.
- De inspanningen die geleverd moeten worden om dit evenwicht te bereiken over alle groepen in de samenleving en alle generaties te spreiden. Iedereen in dit land is mee verantwoordelijk om de toekomst veilig te stellen. Iedereen zal dus een inspanning moeten leveren, al geldt daarbij wel het principe dat de sterkste schouders de zwaarste lasten dragen.
- Eerder dan ad hoc besparingen door te voeren, de inspanningen te koppelen aan een visie op de aanpak van de toekomstige uitdagingen, zoals bijvoorbeeld de vergrijzing, de klimaatsverandering, enz.

- Transparante begrotingen op te stellen en geen beroep te doen op eenmalige operaties die achteraf een extra last leggen op de begroting.
- In het kader van een grondige staatshervorming de begrotings- en financieringsstromen binnen België te evalueren en bij te sturen.

Betere belastingdiensten en –regels

De fiscaliteit wordt steeds complexer waardoor niet alleen ongewenste neveneffecten ontstaan, maar vooral ook een situatie waarbij zelfs fiscalisten het noorden verliezen, laat staan dat de gewone belastingplichtige er nog iets van begrijpt. In 1999 bedroeg het aantal codes op de aangifte personenbelasting 307, in 2010 zijn er al 707.

De fiscaliteit kan niet effectief zijn om het gedrag van mensen te sturen, als die mensen niet meer weten welke maatregelen allemaal bestaan. Bovendien ontvangt de consument pas gemiddeld twee jaar na de investering het fiscale voordeel. Vaak is de fiscale weg dan ook niet de meest efficiënte om mensen te motiveren.

Fiscale maatregelen geven bovendien vaak ook een hoger voordeel aan hoger inkomens. Een belastingaftrek of –vermindering komt in vele gevallen dus niet tegemoet aan wie deze het best kan gebruiken.

Daarom stelt CD&V voor om:

- In het kader van de vereenvoudiging alle aftrekposten, belastingverminderingen en belastingkredieten tegen het licht te houden. Een maatregel die niet effectief of niet sociaal rechtvaardig is, wordt zo nodig geschrapt.
- Het belastingvoordeel moet even groot zijn voor lage en hoge inkomens.
- Fiscale stimuli binnen domeinen die behoren tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen en Gewesten over te dragen.
- Het gebruik van tax-on-web zo veel mogelijk te promoten. De gegevens worden zoveel als mogelijk vooraf ingevuld.
- De procedures van belastingheffing aan te passen aan de systemen van geïntegreerde gegevensverwerking. Waar het kan wordt er geharmoniseerd en vereenvoudigd.

Tijdens de voorbije regeerperiode zijn een aantal belangrijke stappen gezet voor een meer eerlijke belastingheffing. In die eerste plaats is dit gebeurd via de actieplannen van Staatssecretaris Carl Devlies. Daarnaast zijn een aantal maatregelen genomen op wetgevend vlak: transversale gegevensuitwisseling binnen Financiën en verlenging van de aanslagtermijnen in geval van fraude.

Er is echter nog heel wat wetgevend werk nodig om een efficiënte heffing van de belastingen mogelijk te maken: herstel van de anti-misbruikbepaling, invulling van de privacy-wetgeving bij de uitwisseling van de gegevens, meer homogene procedureregels bij de diverse soorten belastingen.

De financiële crisis van 2008 heeft aangetoond dat er moet worden opgetreden tegen vluchtlanden en belastingparadijzen. Dit gebeurt volledig volgens de strategie van de OESO waarbij de landen worden gecatalogeerd volgens de mate waarin ze bereid zijn aan andere landen gegevens mee te delen voor fiscale doeleinden, ook indien ze afkomstig zijn van banken en aanverwante instellingen. België heeft ondertussen met 49 landen dergelijke akkoorden afgesloten. Het is nogal evident dat we de genomen engagementen op dat vlak wederzijds nakomen. Begin 2010 zijn we ook overgestapt op het uitwisselen van gegevens omtrent de roerende inkomsten in het kader van de Europese spaarrichtlijn. Ten slotte toont de huidige euro-crisis dat de lidstaten drastische maatregelen moeten nemen tegen financiële speculanten. Om al die redenen is het niet langer verantwoord om het fiscale bankgeheim verder aan te houden.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Het fiscale bankgeheim op te heffen. Bankgegevens zouden mogen worden opgevraagd in het kader van de spaarrichtlijn, van de internationale gegevensuitwisseling en wanneer uit het onderzoek van een dossier concrete feiten duidelijk uitwijzen dat belastbare inkomsten niet zijn aangegeven. Om in het laatste geval te vermijden dat er onrechtmatig gebruik wordt gemaakt van deze nieuwe onderzoeksbevoegdheid, wordt de opheffing van het bankgeheim best onderworpen aan een goedkeuring van een bevoegd ambtenaar (directeur). Bovendien wil CD&V de politiek verder zetten waarbij zoveel als mogelijk verdragen worden gesloten met andere landen en jurisdicties om fiscale gegevens uit te wisselen.
- Tot een volledig transparante gegevensuitwisseling binnen de FOD Financiën te komen. Deze dient te gebeuren via een kruispuntbank van fiscale gegevens en een koppeling met de kruispuntbank van de sociale zekerheid en KBO. De privacy wordt gewaarborgd door een afscherming op basis van de effectief uitgeoefende functie en niet door de plaats in de organisatie. Voor de privacy-wetgeving dient de FOD als één finaliteit te worden aanzien.

De publicatie van de KB's eind 2009 over de nieuwe structuur van de FOD Financiën en de benoeming begin dit jaar van een nieuwe voorzitter, vormen een kentering in de neerwaartse spiraal waarin de FOD Financiën al meer dan een decennium zit. De kentering moet worden omgezet in een positieve dynamiek die van de FOD terug een efficiënte organisatie maakt. De hervorming waar jaren op papier aan gewerkt is, moet nu in praktijk worden gebracht: structuur, organisatie, de functies en bijhorende verloning voor de ambtenaren, de nieuwe werkmethodes en -processen, de technische middelen, enz.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Terug een efficiëntere werking uit te bouwen door een geheel van volgende maatregelen: Vereenvoudiging van de fiscaliteit; automatisering van de meeste massaverwerkingsprocessen; uitvoeringsdiensten tot pure en volwaardige operationele diensten uitbouwen; doorgedreven risico-analyse; volledig transparante gegevensuitwisseling binnen de FOD Financiën; een uitgebouwd performantiemanagement.

Naar een verantwoordelijke en efficiënte justitie

De gebeurtenissen van de voorbije jaren hebben nog maar eens aangetoond dat Justitie nood heeft aan een grondige hervorming van zijn organisatie.

Justitie moet in het bijzonder aan efficiëntie winnen. Zo moeten het beheer van de administratie en gerechten, en de dienstverlening beter georganiseerd, de doorlooptijden moeten sneller en verbeterd. De strafuitvoering dient daadwerkelijk te geschieden en te worden gewaarborgd.

Justitie moet meer middelen krijgen, maar de middelen moeten op verantwoorde wijze worden aangewend. Daarom moeten we naar een verantwoordelijke organisatie.

Maar CD&V wil deze middelen alleen maar toekennen wanneer Justitie wordt omgevormd naar een moderne organisatie, waar een daadwerkelijk beheer wordt ingesteld met degelijk opgeleide managers die verantwoording kunnen en willen geven over de besteding der middelen.

De ministers van Justitie Jo Vandeurzen en Stefaan De Clerck hebben de hervorming van Justitie op gang gebracht.

Investeren in Justitie is geen luxe maar investeren in onze samenleving, in de vrijwaring van onze rechtstaat waar iedere burger recht op heeft.

Daarom stelt CD&V voor om tot een gewaarborgde financiering van de voorgestelde maatregelen te komen via een financieel meerjarenplan. Enkel zo'n plan kan de garantie bieden dat de diverse maatregelen ook daadwerkelijk worden uitgevoerd.

De hervorming van justitie bestrijkt drie terreinen: de strafuitvoering, het gerechtelijk landschap en de informatisering.

Het straf- en strafuitvoeringsbeleid is het eerste luik. Het vertrekt van de fase van het vooronderzoek in strafzaken en gaat verder over in de fase van de strafvordering door het Openbaar Ministerie, de straftoemeting door de rechter en eindigt met de effectieve uitvoering van de straf of maatregel.

Voor CD&V blijft het noodzakelijk dat de overbevolking waarmee onze penitentiaire inrichtingen worden geconfronteerd, kortdurend aangepakt wordt. Daarom werd een actieplan uitgewerkt voor de strafuitvoering: het "Masterplan voor een gevangenisinfrastructuur in humane omstandigheden". Onmiddellijk na de goedkeuring van het plan werd gestart met de uitvoering ervan. Verder moet er blijvende aandacht zijn voor de ganse problematiek van de strafuitvoering.

Het bestaande masterplan voor een gevangenisinfrastructuur in humane omstandigheden moet worden uitgevoerd en er moet een bevoegdheidsherschikking komen tussen de Regie der Gebouwen en de FOD Justitie, met inbegrip van een herverdeling van de middelen.

Op ieder misdrijf moet een reactie volgen. De opgelegde straf of maatregel moet effectief uitvoering krijgen. De bevoegde instanties moeten ook hier verantwoordelijkheid nemen en verantwoording afleggen.

CD&V wil een oplossing voor de effectieve uitvoering van straffen van 3 jaar of minder door het invoeren van een vorm van thuisdetentie die de uitvoering van gevangenisstraffen tot 6 maanden kan garanderen. De wachtlijsten voor veroordeelden met een gevangenisstraf van 3 jaar of minder moeten worden weggewerkt door de uitbreiding van het huidige systeem elektronisch toezicht en een reorganisatie van de voorbereiding van de strafuitvoering via een betere samenwerking met het Openbaar Ministerie.

Zowel binnen als buiten de strafinrichtingen vervullen de Gemeenschappen een belangrijke rol op het vlak van hulp- en dienstverlening, hetzij aan gedetineerden, hetzij aan niet-gedetineerden die justitiële voorwaarden in de samenleving naleven. Er is nood aan een uniforme en coherente detentieplanning binnen de strafinrichtingen, zoals er absoluut nood is aan een uniforme en coherente uitbouw van een aanbod wat de verschillende strafuitvoeringsmodaliteiten betreft (naleving probatievoorwaarden, ontplooiing van initiatieven ten aanzien van specifieke doelgroepen zoals daders van seksueel geweld, druggebruikers en op het vlak van slachtofferzorg).

CD&V is voorstander van een coherente aanpak en wenst daarover een globaal samenwerkingsovereenkomst met de Gemeenschappen en een maximale overdracht van de dienstverlening binnen de penitentiaire inrichtingen naar de Gemeenschappen.

De gesloten centra voor voorlopige plaatsing van jonge delinquenten (De Grubbe in Everberg) daarentegen kunnen integraal worden overgedragen aan de Gemeenschappen zodat ook hier een coherente werking kan worden opgezet. Dit centrum functioneert immers als een aanvulling op de gemeenschapsinstellingen.

Er is nood aan een uniforme en coherente detentieplanning binnen de strafinrichtingen, zoals er absoluut nood is aan een uniforme en coherente uitbouw van een aanbod wat de verschillende strafuitvoeringsmodaliteiten betreft (naleving probatievoorwaarden, ontplooiing van initiatieven ten aanzien van specifieke doelgroepen zoals daders van seksueel geweld, druggebruikers en op het vlak van slachtofferzorg). Gelet op de grondwettelijke bevoegdheden van de Gemeenschappen op het vlak van de bijstand aan personen dient de uitvoering van de straf, zowel binnen een strafinrichting als buiten een strafinrichting overgedragen te worden aan de Gemeenschappen.

Met betrekking tot de niet-gedetineerde justitiabelen (mensen die door de rechter een begeleiding of behandeling worden opgelegd in plaats van een gevangenisstraf) vraagt CD&V dat dit een bevoegdheid wordt van de gemeenschappen, waartoe ook de nodige middelen worden overgedragen.

CD&V wenst ook overleg en samenwerking met Volksgezondheid voor de problematiek van de geïnterneerden inzake de opvang van geïnterneerden in het externe zorgcircuit, de exploitatie van Forensische Psychiatrische Centra in Gent en Antwerpen en de versnelde uitbouw binnen de strafinrichtingen van de zorgteams.

Een multidisciplinair samengestelde commissie 'strafrecht' moet werken aan een nieuw strafwetboek, dat nieuwe criminaliteitsfenomenen opneemt en verouderde bepalingen en concepten schrapt. Deze aanpassing van het strafrecht aan de hedendaagse samenleving is absoluut vereist.

Daarom stelt CD&V voor dat nu snel verder wordt gewerkt vanuit de nota "Straf- en strafuitvoeringsbeleid" van Minister De Clerck.

Als tweede luik moet het hervormingsplan van Minister De Clerck "het gerechtelijk landschap: naar een nieuwe architectuur voor Justitie" bij voorrang en volledig worden uitgevoerd. Centrale doelstellingen van de hertekening van het gerechtelijk landschap zijn het verhogen van de kwaliteit, de effectiviteit, de efficiëntie en de flexibiliteit van de rechterlijke organisatie. Dit moet onder meer gebeuren door het herleiden van het aantal arrondissementen van 26 naar 17, meer management, specialisatie, mobiliteit, samenwerking, kwaliteitszorg en responsabilisering, met voldoende garanties voor de jurisdictionele specificiteit van de onderscheiden rechtscolleges en parketten en de toegankelijkheid en nabijheid voor de rechtszoekende.

In dit kader pleit CD&V voor een gespecialiseerde behandeling op het vlak van administratief recht, sport, milieu. Op het niveau van het Hof van Beroep moet een marktregulator gecreëerd worden voor problematieken inzake energie, financiën, ICT, mededinging. Ook de mechanismen van arbitrage en bemiddeling moeten versterkt worden.

Bijzondere aandacht moet blijven gaan naar de professionalisering van het gerechtspersoneel.

De hervorming van het landschap moet gepaard gaan met een hervorming van het tuchtrecht voor de magistraten en bij uitbreiding voor de andere medewerkers van hoven en rechtbanken. CD&V wil dat dit veranderingsproces in overleg tot stand komt en wil daarbij alle actoren uit het werkveld en de sociale partners betrekken.

Daarom stelt CD&V voor dat het gerechtelijk landschap dringend hervormd wordt om een optimale dienstverlening voor de burger te verzekeren.

Het derde luik van de zo noodzakelijke en lang gewenste hervorming van Justitie is de informatisering. Ze is onlosmakelijk verbonden met de hervorming van het gerechtelijk landschap. CD&V wil het opgestarte proces voor de informatisering van Justitie bij voorrang en versneld doorvoeren. Een geslaagde informatisering zorgt immers op zijn beurt voor meer efficiëntie in de organisatie, meer transparantie en betere dienstverlening.

CD&V wil gaan voor een ingrijpende aanpak, zonder de continuïteit van de dienstverlening uit het oog te willen verliezen. De dienstverlening vanuit justitie moet worden gegarandeerd ter ondersteuning van de huidige werkprocessen. Een goede toepassing van videoconferenties kan tot aanzienlijke efficiëntieverbetering leiden. Om deze redenen moet maximaal worden ingezet op bestaande stabiele systemen binnen of buiten justitie. Daarnaast moet een hervorming op gang die moet worden gerealiseerd via een gestructureerd stappenplan naar hervorming.

Daarom stelt CD&V voor om de investeringen in informatica substantieel te verhogen.

CD&V pleit eveneens voor de aanpassing van de overheidsprocedures inzake aanbesteding in de sector van ICT. De korte afschrijvingsperiodes in ICT en de lange aanbestedingsprocedures hebben voor gevolg dat achter de technologische evoluties wordt aangehouden. Bovendien profiteert de overheid niet of slechts in beperkte mate van de natuurlijke kostprijsverlaging in de ICT-sector.

Er is ook nood aan de wil om een aantal wetgevingen aan te passen die toelaten efficiëntiewinsten te genereren via informatisering. Zoals in de sector van de sociale zekerheid moet binnen Justitie daaraan voorrang worden verleend.

Betere vervolging en opsporing van misdrijven staat centraal voor CD&V. Misdrijven die geen gevolg krijgen zijn immers een bron van ergernis voor elke burger. Het openbaar Ministerie moet terug naar zijn kerntaken: bij ernstige criminaliteit vervolgen, en bij andere vormen van misdrijven bemiddelen tussen dader en slachtoffer.

Daarom stelt CD&V voor om het strafrecht aan te passen aan de nieuwe uitdagingen. CD&V wil dat werk wordt gemaakt van aangepaste wetgeving waarbij de mogelijkheden van strafvervolging met nieuwe technieken worden toegelaten, steeds met eerbiediging van de grondwettelijke rechten en vrijheden. Zo moet er regelgevend worden opgetreden voor DNA – onderzoek, bijzondere opsporingstechnieken, de dataretentie, informaticacriminaliteit, bescherming van de getuigen, nieuwe vormen van afhandeling via minnelijke schikking, de raadkamer als vonnisgerecht, enz.

Maar ook de rechter moet een meer bemiddelende rol kunnen spelen. Eerst en vooral om conflicten te ontmynen. CD&V denkt onder meer aan de inschakeling van de vrederechter als beschermrechter bij sluimerende conflicten tussen mensen zoals spanningen binnen het gezin, tussen burens en overlast in de straat. Door op vraag van partijen of het Openbaar Ministerie een oplossing voor te stellen, bemiddeling in te schakelen of tijdelijke bewarende maatregelen te nemen zoals een straatverbod, kan de vrederechter helpen vermijden dat een conflict escaleert. Leeft men de voorgestelde maatregelen niet vrijwillig na, dan kan de rechter ze afdwingbaar maken. Er zijn meer middelen voor deze vrederechter noodzakelijk.

Door de oprichting van de jeugd- en familierechtbank is het aangewezen eveneens de bevoegdheden van de vrederechter te herbekijken. CD&V wil de vrederechter een actievere rol laten spelen op het gebied van armoedebestrijding, onbekwaamheden, schuldbeheer en bemiddeling.

Daarom stelt CD&V voor andere bevoegdheden aan de vrederechter toe te kennen om in te spelen op nieuwe uitdagingen.

Specifiek in verband met de strijd tegen seksueel geweld **stelt CD&V voor**:

- Dat een wettelijke kader gecreëerd wordt om de DNA-profielen van in verdenking gestelde personen en personen waartegen het parket de strafvordering uitoefent in zaken van seksueel geweld aan de NICC databank met DNA profielen toe te voegen. Heel wat zaken komen immers niet tot een proces. Door deze DNA-profielen toe te voegen kan de bewijsvoering voor deze zaken vergemakkelijken;
- Dat veroordeelde pedofielen minder snel eerherstel kunnen aanvragen. De termijn voor eerherstel moet worden opgetrokken naar minstens 15 jaar. Op het type 2-uittreksel uit het strafregister, dat nodig is om in de jeugdsector aan de slag te gaan, moeten aanrandingen van de eerbaarheid of verkrachtingen van kinderen jonger dan 14 jaar, altijd vermeld worden. In geval van recidive moet het recht op eerherstel levenslang worden afgenomen.;
- Dat de strafmaat van verkrachting wordt opgetrokken tot hoger dan drie jaar om zo de voorwaardelijke invrijheidsstelling over te laten aan de strafuitvoeringsrechtbank .

Voor de benoeming van gerechtsdeurwaarders bestond al lang nood aan een objectief systeem van besluitvorming. De bestaande adviesprocedure via de ministeriële omzendbrief volstaat echter niet om

te komen tot een bevredigend resultaat. Bovendien is er ook nood aan andere hervormingen binnen het ambt, onder meer wat betreft de toegang, de vervanging, de tucht, enz

Daarom stelt CD&V voor om een grondige hervorming van het statuut van de gerechtsdeurwaarders door te voeren, zoals dat ook is gebeurd voor de magistratuur en het notariaat, waarbij de bevoegdheid voor voordrachten wordt toevertrouwd aan de Hoge raad voor de Justitie.

De problemen die zich stellen in Halle-Vilvoorde zijn van een gans andere aard dan die in een grootstad zoals Brussel. Een splitsing van het gerechtelijke arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde is daarom noodzakelijk om een kwaliteitsvolle justitie te garanderen aan alle inwoners van dat arrondissement.

Investeren in rechtszekerheid voor gezinnen

Elke persoon en elke duurzame relatie verdient rechtszekerheid. Kwetsbare personen willen we beschermen en ondersteunen. Elke persoon heeft ook rechten en plichten. CD&V wil speciale aandacht schenken aan de meest kwetsbare groepen. Sommige mensen moeten vertegenwoordigd worden omdat ze dit niet volledig zelf kunnen. Kinderen hebben ook rechten en plichten net als volwassenen. Zij hebben nood aan bijzondere beschermingsmechanismen en zorg. Meer en meer kinderen groeien op in nieuw samengestelde gezinnen of in twee gezinnen. Ook hier moeten we aandacht aan besteden.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Waar kwetsbare mensen bescherming nodig hebben te zoeken naar het juiste evenwicht tussen de eerbied voor de autonomie en de bekwaamheden van mensen en de bescherming op maat van de betrokken personen. Het uitgangspunt daarbij is dat de kwetsbare persoon zelf doet wat hij kan en beschermd wordt waar nodig. CD&V pleit voor de eenmaking van beschermingsstatuten waarbij het voorlopig bewind als basismodel fungeert.
- CD&V erkent de voordelen die verbonden zijn aan een private stichting om het vermogensbeheer over de generatiegrenzen heen mogelijk te maken. CD&V wil de problemen in verband met het ingebracht vermogen door de ouders en het erfdeel van kind met een handicap wegwerken. De rechten van kinderen met een handicap is voor CD&V het prioritaire uitgangspunt.
- Naast een grondwettelijke erkenning te ijveren voor meer rechten voor alle kinderen in elke gerechtelijke procedure die hen raakt. CD&V wil het hoorrecht voor minderjarigen uniform maken en versterken. Minderjarigen moeten zich ook zelf tot de rechter kunnen wenden als hun ouders niet optreden, bij conflicten of voor een verzoek tot omgangsrecht.
- Een verblijfsregister in te voeren. Hierdoor kan het kind wanneer het bij de andere ouder bij wie het niet in het bevolkingsregister is ingeschreven verblijft, genieten van de nog te bepalen voordelen die aan dit verblijfsregister gehecht worden.

Het huwelijk geeft nog altijd de grootste socio-economische bescherming en blijft de meest zekere samenlevingsvorm. Tijdens hun relatie maken partners keuzes voor de organisatie van de zorgtaken in hun gezin. Hierdoor komt een partner soms in een economisch kwetsbare positie terecht. Meestal is dat de vrouw. Bij een relatiebreuk komen ze vaak in de armoede terecht. Vaak hebben ze ook nog de gezinslast bovenop.

CD&V streeft naar rechtsbescherming voor alle duurzame relaties zonder onderscheid van aangenomen statuut. Beide partners moeten samen de gevolgen van een relatiebreuk dragen. De economisch zwakkere partner moet zowel na overlijden van de andere partner als na relatiebreuk beschermd en ondersteund worden.

Daarom stelt CD&V voor om:

- De onderhoudsuitkering te objectiveren en verduidelijken voor de economisch zwakkere partner. CD&V wil dat deze onderhoudsuitkering de gelijkwaardige levensstandaard als norm gebruikt.

- Naast de duur van het huwelijk ook andere elementen zoals leeftijd van de partners, de opname van zorgtaken ten voordele van de werkende partner en de gezondheidstoestand te laten mee spelen in de bepaling van de onderhoudsuitkering. Daarom pleiten wij voor de mogelijkheid om een zorgtijd-overeenkomst in het huwelijkscontract op te nemen. Daarin worden financiële afspraken gemaakt in geval van echtscheiding tijdens of na een tijdelijke onderbreking van de carrière (deeltijds of voltijds) door één van beide partners.
- Ook bij beëindiging van een wettelijke en feitelijke langdurige en affectieve samenwoning een recht op onderhoudsgeld te openen voor de economisch zwakkere partner.
- De mogelijkheid te voorzien een echtscheiding pas uit te spreken nadat een akkoord over maatregelen met betrekking tot de kinderen en de onderhoudsuitkering werd bereikt. Zo wordt de economisch zwakkere partner beschermd.
- De echtscheiding door onderlinge toestemming te stimuleren en op elk moment als vorm te kunnen aanwenden.
- Wettelijk en feitelijk samenwonenden die zonder testament overlijden een voorbehouden erfdeel te verschaffen voor het vruchtgebruik van de gezinswoning en de huisraad.
- Een recht op huur (medehuurderschap) in te voeren voor de wettelijk samenwonende en de feitelijk samenlevende bij relatiebreuk of overlijden van de partner die alleen de huurovereenkomst ondertekende. Dit behoort tot het elementaire huisvestingsrecht.
- Mensen die zorg opnemen voor kinderen van anderen te ondersteunen. Zij moeten zich met de opvoeding kunnen bezighouden zonder zich zorgen te maken over de rechtszekerheid van hun handelen. CD&V zal de nodige fiscale en sociaal rechterlijke beslissingen nemen om, in overleg met de Gemeenschappen, voor pleegouders een duidelijk statuut uit te werken. Ook voor de meedouders en de zorgouders willen we meer duidelijkheid creëren.

Familiale conflicten zijn verdeeld over verschillende rechters. Die spreiding is nadelig voor de behandeling van zaken. Voor eenzelfde situatie (bv. echtscheiding) dienen verschillende magistraten op grond van de bevoegdheidsregels en de vordering van partijen, verschillende aspecten te behandelen van eenzelfde zaak die vaak nochtans nauw verband houden met elkaar. De procedures die toegepast worden voor deze verschillende rechters lopen uiteen, soms worden er beslissingen getroffen die elkaar tegenspreken. Dit alles creëert verwarrende situaties en zijn bron voor nog meer leed.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Te evolueren naar één familierechter, bij voorkeur de vrederechter die als nabijheids- en verzoeningsrechter de meest aangewezen figuur is om op te treden als familierechter.
- Op te schuiven naar een cultuur van bemiddeling in privaatrechtelijke geschillen. Het conflictmodel moet opnieuw evolueren naar een oplossingsmodel. De rechter moet een meer bemiddelende rol kunnen spelen. Eerst en vooral om conflicten te ontmijnen. CD&V denkt onder meer aan de inschakeling van de vrederechter als beschermrechter bij sluimerende conflicten tussen mensen zoals spanningen binnen het gezin, tussen burens en overlast in de straat.
- De universitaire opleiding voor juristen te heroriënteren met meer nadruk op oplossingsdenken.
- De informatieverstrekking over de mogelijkheden die de kaderwet bemiddeling biedt te verbeteren.

Ouders van een levenloos geboren kind willen dit kind een plaats geven in hun leven en erkenning krijgen voor de betekenis die het heeft in hun leven. Dit raakt hun diepste gevoelens. Zij drukken de wens uit dat dit kind geregistreerd kan worden in de registers van de burgerlijke stand en een naam kan krijgen. Groot was dan ook de verbazing toen velen onder hen vaststelden dat het baby olifantje Kai Mook wel in het Antwerps bevolkingsregister kon ingeschreven worden, terwijl dit voor hun levenloos geboren kind werd geweigerd. CD&V ijvert voor erkenning en respect voor de rouwgevoelens van ouders van een levenloos geboren kind.

Daarom stelt CD&V voor om:

- De levensvatbaarheidsgrens van 180 naar 140 dagen te verlagen om dit in overeenstemming te brengen met de stand van de wetenschap.
- Ouders van levenloos geboren kinderen de kans te geven om de inschrijving te vragen ingeval de zwangerschap minder dan 140 dagen heeft geduurd. Dit heeft geen andere rechtsgevolgen.
- Ouders toe te laten het kind een voornaam en naam te geven.
- Het stoffelijke overschot van kinderen die niet worden begraven of gecremeerd op vraag van de ouders op waardige wijze te behandelen.

Vandaag moet vastgesteld worden dat sommige kinderen frequent het slachtoffer zijn van gewelddadige handelingen, uitgevoerd in familiale kring, door hun ouders of opvoeders. Voor hen is dit daadwerkelijk de 'dagdagelijkse' praktijk. Meer nog, in vele gevallen wordt dit geweld door de ouders gelegitimeerd 'in hun eigen belang'.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Een krachtig signaal van de wetgever. Voor CD&V is het gebruik van geweld bij de opvoeding van kinderen, gelet op de onmiskenbare schadelijke effecten, ongepast en onaanvaardbaar en dient het derhalve verboden te worden.

Erfenissen zijn vaak een bron van conflicten doordat het erfrecht niet meer aangepast is aan onze moderne samenleving. Enkele voorbeelden. Het vigerende erfrecht vertrekt vanuit de samenleving zoals ze er in 1804 uitzag, nl. het landbouwbedrijf waardoor onroerende goederen nog steeds belangrijker zijn dan roerende en het erfrecht een verdeling in natura nog steeds kent. Goederen die geschonken worden als voorschot op erfdeel worden actueel op uiteenlopende wijze gewaardeerd in het erfrecht. De logica in de regeling van het onbetamelijke gedrag van de begunstigde is volledig zoek. Er moet ook aandacht geschonken worden aan stief- en zorgkinderen.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Een moderner, transparanter en rechtvaardiger erfrecht uit te werken waarbij de solidariteit behouden blijft en kwetsbare personen worden ondersteund.
- Een initiatief te nemen omtrent de problematiek van de gerechtelijke vereffeningverdeling. Vandaag wordt vastgesteld dat dergelijke procedures lang kunnen aanslepen en een bijkomende bron van leed vormen na echtscheiding. De duur van deze procedures overschrijdt in vele gevallen de redelijke termijn. Bovendien is de regelgeving verouderd en is de rechtspraak niet uniform. Vele regels zijn door de rechtspraak uitgewerkt. Deze zeer technische materie die vele mensen aanbelangt, moet hervormd worden zodat er rechtszekerheid bestaat en alle procedurele vertragsmechanismen eruit verdwijnen.

Daarnaast stelt CD&V voor om:

- Moeders de mogelijkheid te bieden om onder de nodige professionele begeleiding discreet te bevallen.
- De adoptiewetgeving aan te passen aan de gewijzigde (internationale) adoptierealiteit. In overleg met de gemeenschappen werken we aan een actualisering. Hierbij zal minstens de onduidelijke bevoegdheid tussen de gemeenschappen en de federale overheid uitgeklaard worden, zodat de adoptieprocedure vlotter kan verlopen.
- Het jeugdrecht verder uit te bouwen en te actualiseren. Een eerste aanzet hiertoe is de evaluatie en actualisatie van de wet op de jeugdbescherming samen met de gemeenschappen.

Migratie

De vraagstukken aangaande asiel en migratie zijn verbonden met fundamentele uitdagingen waarvoor België en de EU staan: demografische verandering, sociale cohesie, het identiteitsvraagstuk, het

behoud van de welvaartsstaat en mensenrechten. In een regio zonder interne grenscontroles is een gemeenschappelijk Europees beleid inzake asiel- en migratie dé uitdaging voor de komende jaren. België moet hier een voortrekkersrol spelen. We kunnen en moeten van migratie een positief verhaal maken: een duidelijke visie (helder, humaan, rechtvaardig, streng), een coherent beleid over verschillende bevoegdheden en beleidsniveaus heen, en een doelmatig beheer. Een volwaardige integratie van migranten in de samenleving en op de arbeidsmarkt blijft essentieel. Een degelijke sociaal-economische monitoring van de nationale afkomst kan hiertoe als spiegel dienen.

Hoewel het aantal asielaanvragen nog steeds beduidend lager is dan de aantallen van rond de eeuwwisseling, wordt België sinds begin 2008 opnieuw geconfronteerd met een sterke stijging. In 2009 werd zelfs een stijging van 40% opgetekend in vergelijking met 2008. Deze stijging van het aantal asielaanvragen is onder meer te wijten aan een verheviging van (gewapende) conflicten in de wereld en onvoldoende economische en sociale vooruitgang in verschillende ontwikkelingslanden.

Onder meer door deze grote stijging van het aantal asielaanvragen, kende ons land de voorbije tijd een ernstige opvangcrisis die verder moet worden aangepakt. Ondanks heel wat genomen maatregelen, moesten 1200 mensen op hotel worden opgevangen en werd voor 2000 mensen geen opvangplaats gevonden.

Een humaan, kordaat terugkeerbeleid vormt het sluitstuk van het migratie- en asielbeleid. Hierbij moet speciale aandacht uitgaan naar de gezinnen met kinderen.

De Belgische nationaliteitswetgeving is onvoldoende migratieneutraal, d.w.z. dat het soms makkelijker is de Belgische nationaliteit te krijgen dan om in ons land een verblijfsrecht van onbepaalde duur te krijgen. Dit is niet logisch en moet worden aangepakt. Bij gezinshereniging moet meer rekening worden gehouden met de draagkracht van de samenleving en de verantwoordelijkheden van de betrokkenen.

Het spreekt voor zich dat schijnhuwelijken en “schijnsamenwoonst” een ernstig probleem zijn voor de eventuele slachtoffers en voor de samenleving. Hoewel er reeds maatregelen werden genomen, blijkt dat er geen uniforme aanpak is bij de verschillende gemeenten en dat de overheid over onvoldoende instrumenten beschikt om dit fenomeen effectief aan te pakken.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Een geïntegreerde federale aanpak en een coherent beleid over de beleidsniveaus heen uit te werken. Voor CD&V moet het beleid aangaande migratie en integratie coherent en consequent zijn over de verschillende bestuursniveaus heen. Op Vlaams niveau leggen we het accent op inburgering en kennis van het Nederlands. Dat trekken we door op het federale niveau, bijvoorbeeld in het kader van gezinshereniging en de nationaliteitsverwerving.
- Op het federale niveau zo veel mogelijk bevoegdheden inzake asiel en migratie toe te vertrouwen aan één coördinerend minister. Met respect voor de missie en het werkkader van elk van de betrokken actoren (DVZ, CGVS, Fedasil en de opvangpartners, ..) moet geschreven worden aan één logisch, consequent verhaal met een geïntegreerde en gecoördineerde visie op asiel, verblijf, opvang en terugkeer. Er moet daartoe verder gewerkt worden aan een betere samenwerking tussen de betrokken administraties, in het bijzonder de Dienst Vreemdelingenzaken en Fedasil.
- Naar een Europese aanpak te streven: een gemeenschappelijk asiel- en migratiebeleid. CD&V wil dat België een voortrekkersrol speelt in de verdere uitbouw van een Europees gemeenschappelijk migratie- en asielbeleid. Een gemeenschappelijk Europees asielstelsel moet verzekeren dat iedere asielzoeker een faire en kwalitatief hoogstaande behandeling krijgt, en moet interne migratiestromen tegengaan.
- Bijkomende inspanningen te leveren om de oorzaken van migratie beter aan te pakken. België moet ook haar rol in de preventie en bestrijding van internationale conflicten verder opnemen, investeren in het correct informeren van potentiële migranten en indien nodig een ontradingsbeleid voeren.
- Orde op zaken te stellen in de opvang. De voorbije tijd had ons land af te rekenen met een belangrijke opvangcrisis. CD&V houdt vast aan het principe waarbij asielzoekers enkel materiële

steun (bed, bad, brood, begeleiding) ontvangen i.p.v. financiële steun. Cruciaal is sterk te investeren in een goede doorstroming en uitstroom, een intensieve trajectbegeleiding van asielzoekers en een effectief terugkeerbeleid (zie verder). De afstemming van het werkkader van de verschillende betrokkenen is daarbij een bepalende factor (zie boven). De opvangcapaciteit moet ook verder worden uitgebreid, waarbij onze voorkeur uitgaat naar de uitbreiding van de lokale opvanginitiatieven. Het voorbije jaar werden reeds 2.700 nieuwe opvangplaatsen gecreëerd en er zullen er op korte termijn nog heel wat bijkomen.

- In te zetten op hervestiging. In het verlengde van het proefproject van 2009 wil CD&V dat België verder deelneemt aan Europese initiatieven voor de hervestiging van vluchtelingen in Europa.
- Een humaan, kordaat terugkeerbeleid aan te houden als sluitstuk van het migratie- en asielbeleid. Een effectief terugkeerbeleid staat of valt bij het 'begin': verblijfsaanvragers en asielzoekers moeten snel een antwoord krijgen op hun aanvraag en van bij de start intensief begeleid en voorbereid worden op het vervolg van hun traject. Zij krijgen een realistisch beeld over hun kansen en ook op de gevolgen van een negatief antwoord. Inzake de terugkeer zelf wordt sterk ingezet op de toeleiding van de betrokkenen naar de vrijwillige terugkeer. Gedwongen terugkeer is de laatste keuze, maar blijft de noodzakelijk stok achter de deur. Er blijft speciale aandacht uitgaan naar minderjarigen en hun familie. De 'terugkeerbouwingen' worden na een grondige evaluatie verder uitgebreid en verbeterd, en in de gesloten centra wordt voorzien in familiale woonunits. Er wordt ook verder ingezet op een verbetering van de leefomstandigheden in de gesloten centra, in het bijzonder voor bepaalde kwetsbare groepen. De praktijk van het 'bevel om het grondgebied te verlaten' voor uitgeprocedeerden en vreemdelingen die in illegaal verblijf worden aangetroffen, wordt grondig bijgestuurd met het oog op een daadwerkelijke terugkeer van de betrokkenen.

Er is nood aan een humaan migratie- en nationaliteitsbeleid dat streng maar rechtvaardig is. In dat verband moet de 30 jaar oude vreemdelingenwet van 1980 gemoderniseerd worden.

Daarom stelt CD&V voor om:

- De snel-Belg-wet te hervormen. De paarsgroene wet van 1 maart 2000 werd in de media als de "snel-Belg-wet" omschreven. Het gevolg van de nieuwe wet was een spectaculaire toename van het aantal nieuwe Belgen. Integratiebereidheid is sinds de snelBelgwet niet langer een voorwaarde om onze nationaliteit te bekomen. Bovendien kunnen mensen vandaag soms Belg worden zonder ooit in ons land te zijn geweest. Dat vindt CD&V de verkeerde logica. Verblijf en integratie kunnen leiden tot het bekomen van onze nationaliteit en niet omgekeerd. De regering Leterme bereikte een akkoord over een ambitieus ontwerp van wetswijziging om de snelBelgwet aan te passen. Dit ontwerp moet snel wet worden.
- De regels gezinshereniging te verstrengen. CD&V hecht aan het recht op gezinshereniging, maar koppelt dit aan voorwaarden. Zoals was afgesproken binnen de regering Leterme willen we dat derdelanders die hun partner willen overbrengen in de toekomst ook bewijzen voor zichzelf en hun gezinsleden over voldoende hoge inkomsten te beschikken. CD&V streeft ook naar verdere harmonisering van de voorwaarden inzake gezinshereniging.
- Schijnhuwelijken en schijnsamenwoning aan te pakken. CD&V wil een uniforme aanpak van de schijnhuwelijken in alle gemeenten alsook in het buitenland. Een centrale databank moet het mogelijk maken alle pogingen tot schijnhuwelijk en vernietigingen van schijnhuwelijken te registreren. Ook het fenomeen van de "schijnsamenwoning" willen we aanpakken. Zo worden misbruiken tegengegaan en koppels die ter goeder trouw zijn beschermd. De regering Leterme heeft wetsontwerpen uitgewerkt voor de aanpak van schijnhuwelijken en "schijnsamenwoning". Deze ontwerpen moeten zo snel mogelijk wet worden.
- Er werd tijdelijk een regularisatiebeleid op individuele basis gevoerd waarbij rekening werd gehouden met bepaalde prangende humanitaire situaties die in de loop van de jaren gegroeid zijn. Er werd daarbij duidelijkheid geven over wie in ons land een toekomst heeft, en wie niet. In de toekomst moet regularisatie opnieuw een uitzonderingsprocedure worden dat verder wordt geobjectiveerd.

- Voor medische verblijfsaanvragen een filter in te bouwen om misbruiken tegen te gaan en een snelle, kwalitatieve procedure te verzekeren.
- Economische migratie van buiten de EU pas aan te wenden nadat andere alternatieven zijn uitgeput. CD&V wil eerst de eigen beschikbare arbeidsreserve maximaal activeren, waaronder de allochtone werkzoekenden. Daarnaast is er de grote beschikbare arbeidsreserve op de EU-markt (en de EER). CD&V wil de mobiliteit van werknemers binnen de EU vergemakkelijken en stimuleren, maar wil tegelijk voldoende garanties om misbruiken te vermijden. Complementair hieraan kan economische migratie van buiten de EU bijdragen tot het oplossen van tekorten op onze arbeidsmarkt.
- Een procedure tot toekenning van het statuut voor staatloze door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op te zetten, waarbij de erkenning als staatloze in principe ook leidt tot een (tijdelijk) verblijfsrecht.
- Verder in te zetten op de rechten van niet begeleide minderjarige vreemdelingen, onder meer door de wettelijke verankering van hun beschermingsstatuut.
- Het recht op vrijwilligerswerk toe te kennen aan alle vreemdelingen. Hierbij moet een regeling uitgewerkt worden die eenvoudig en transparant is en die geen extra administratieve lasten oplegt aan vrijwilligersorganisaties, zodat het spontane en laagdrempelige karakter van het vrijwilligerswerk blijft behouden.

Veiligheid ernstig nemen

Veiligheid is niet langer een zaak van politie en justitie alleen, maar het resultaat van een integrale aanpak waarbij alle verschillende actoren van de veiligheidsketen (het middenveld ter versterking van de sociale cohesie, preventiediensten, politie, justitie,...) betrokken worden. Deze ketengerichte benadering is niet alleen nuttig voor de aanpak van de algemene, alledaagse veiligheidsproblematiek, maar heeft ook zijn belang voor, bijvoorbeeld, de bestrijding van terrorisme. Ook hier kan preventie immers radicalisering tegengaan.

De evaluatie van 10 jaar politiehervorming heeft intussen echter een aantal pijnpunten blootgelegd. De noodzakelijke maatregelen moeten dan ook genomen worden om onze politiediensten, zowel lokaal als federaal, nog efficiënter te maken in het kader van deze ketengerichte benadering.

Tot slot moet worden vastgesteld dat de veiligheidsproblematiek in Brussel niet op dezelfde wijze kan aangepakt worden als deze in de rest van het land. Een bijzondere aandacht en benadering dringt zich dan ook op.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Een ketengerichte benadering van de veiligheidsproblematiek als het uitgangspunt te behouden. Dit vereist de betrokkenheid van alle actoren in de veiligheidsketen. De initiatieven die CD&V met betrekking tot deze ketengerichte aanpak heeft genomen, onder meer door de oprichting van de interministeriële conferentie veiligheid- en handhavingsbeleid, moeten worden verder gezet.
- De selectie, rekrutering en opleiding van de politiemensen te integreren in één proces en meer te richten op het model van de gemeenschapsgerichte politiezorg. Dit geldt in het bijzonder ook voor de leidinggevendenden binnen de politiediensten, waarbij hun integriteit en managementkwaliteiten een bijzondere aandacht verdienen.
- De organisatie van de lokale politiediensten te laten vertrekken vanuit een ketengerichte benadering waarbij de wijkwerking de hoeksteen vormt. In de praktijk lijkt de wijkwerking soms ondergewaardeerd, zodat een herwaardering zich opdringt. CD&V meent dat deze herwaardering van de wijkinspecteur in de eerste plaats begint door haar/zijn belang in het lokale veiligheidsbeleid te benadrukken. Hij/Zij moet immers het aanspreekpunt zijn voor burgers en andere diensten die samen onze wijken weer leefbaar en veilig moeten maken.

- Bij de federale politiediensten extra aandacht te hebben voor een meer aangepaste personeelsinzet. Waar nodig moeten diensten versterkt worden, bijvoorbeeld bij de spoorwegpolitie (ook aanwezigheid in NMBS- en metrostations) en de speciale eenheden. In dit kader moet ook de reeds ingezette versterking van het veiligheidskorps voor Justitie verder gezet worden.
- De informatiehuishouding van de politiediensten op korte termijn te verbeteren. De federale en lokale politie moeten eindelijk overschakelen op één informaticasysteem en daarnaast moet ook de werking van de AIK's (Arrondissementale Informatiekruispunten) dringend verbeteren, zodat de informatiedoorstroming tussen lokale en federale politie geoptimaliseerd wordt.
- De financiering van de lokale politiezones wettelijk te verankeren op basis van een objectieve werklastmeting. Deze moet gebaseerd zijn op de uitvoering van de vastgelegde basisfunctionaliteiten en de overige opdrachten die aan de lokale politie zijn toegewezen.
- Specifieke aandacht te hebben voor de veiligheid in Brussel. Daarbij moet de samensmelting tot één politiezone gestimuleerd worden.

Naast de politionele veiligheidsdiensten, dient vastgesteld te worden dat private veiligheidsfirma's en bijzondere veiligheidsdiensten (bij het openbaar vervoer) steeds meer optreden als partners in het veiligheidsbeleid. Er is daarbij een tendens om hun optreden steeds verder uit te breiden. Het is dan ook noodzakelijk om te bepalen welke taken deze diensten kunnen uitvoeren.

Daarom stelt CD&V voor om:

- In een wettelijk kader vast te leggen welke taken en onder welke omstandigheden door de private sector, respectievelijk de bijzondere veiligheidsdiensten, kunnen uitgevoerd worden. Daarbij moeten de limieten van hun optreden duidelijk geregeld worden.
- Wettelijk, adequate en democratische controle op de uitvoering van de taken van de private en bijzondere veiligheidsdiensten in te voeren. Hiertoe dient de uitbreiding van de controlebevoegdheid van het Comité P naar de private en bijzondere veiligheidssector overwogen te worden.

Tot slot mag ook de civiele veiligheid (in het bijzonder brandweer en medische componenten) zeker niet uit het oog verloren worden. In de huidige legislatuur werd een hervorming in dit kader, na een moeilijke start, uiteindelijk op de sporen gezet, maar er blijven heel wat onduidelijkheden bestaan.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Gelet op de huidige situatie de hervorming van de civiele veiligheid verder te zetten. Evenwel dient hierbij ook bijzondere aandacht besteed te worden aan de opdracht van de brandweerdiensten inzake Dringende Medische Hulp. De component Dringende Medische Hulp moet dan ook een volwaardige plaats krijgen binnen deze hervorming en op die manier georganiseerd zijn dat ook vrijwilligers een belangrijke rol blijvend kunnen opnemen.
- Een tijdspad uit te werken waarbinnen de nieuwe hulpverleningszones moeten opgericht worden en een eigen rechtspersoonlijkheid krijgen.
- Voor het personeel van de brandweer een nieuw, aangepast statuut te beogen. Ten aanzien van de beroepskrachten dient daarbij naar een uniform statuut gestreefd te worden. Voor de vrijwilligers moet echter een eigen statuut gecreëerd worden dat de inzet van vrijwilligers bevordert.
- Het actueel systeem van de snelste adequate hulp te evalueren en aan te passen teneinde het dubbele uitrukken van diensten te vermijden en zodoende de beschikbare middelen zo efficiënt mogelijk in te zetten. Op basis van deze nieuwe regeling voor snelste adequate hulp, de grensoverschrijdende werking van de posten, een duidelijk model van risicoanalyse én een te bepalen minimale dekingsgraad van de risico's, kan dan eventueel de inplanting van nieuwe posten overwogen worden.
- De realisatie van het project 112 (eengemaakt noodnummer) verder te zetten.

Een betrouwbare en gewaardeerde administratie

CD&V wil een performante overheid op alle bestuursniveaus. Een overheid die een sleutelrol opneemt in de samenleving en een partner is voor haar ondernemingen, verenigingen en burgers. Een overheid die goed wordt bestuurd en de middelen die ze ter beschikking krijgt op een efficiënte en effectieve manier inzet om een kwaliteitsvolle dienstverlening te verzekeren. Een overheid die nieuw talent weet aan te trekken en de kennis en kunde van haar medewerkers voortdurend ontwikkelt en aanwendt ten dienste van de samenleving. Goede dienstverlening vergt natuurlijk ook kwaliteitsvolle regelgeving. Ook dat moet een prioriteit blijven.

Een performante overheid vereist in de eerste plaats een efficiënte federale administratie, zowel naar interne organisatie als naar de burger toe.

Daarom stelt CD&V voor om:

- In de federale overheid, onder meer op basis van een duurzame sociale balans, een selectief vervangingsbeleid te voeren om zo het personeelsbestand onder controle te houden. Niet elke vertrekkende medewerker moet immers zomaar vervangen worden door een andere medewerker of door een medewerker met hetzelfde profiel. Door dit selectief vervangingsbeleid, een meerjarige personeelsplanning en een doorgedreven monitoring van de personeelsgegevens in alle diensten en op centraal niveau, wordt de omvang van het personeelsbestand van de federale overheid onder controle gehouden. Dit veronderstelt een duidelijk zicht op en goede doorstroming van de kwalitatieve en kwantitatieve personeelsgegevens, die vanuit de verschillende systemen moeten samengebracht worden in een sociale balans. Deze moet de vorm aannemen van een duurzame sociale balans, die naast personeelsgegevens ook informatie bevat rond een aantal aspecten inzake duurzaamheid zoals bijv. het aantal m² dat de organisatie inneemt of het energieverbruik per persoon.
- Te komen tot de veralgemeende elektronische afhandeling van overheidsopdrachten. Deze houdt voor ondernemingen een belangrijke administratieve vereenvoudiging in. Het verhoogt de kans tot deelname voor KMO's en draagt bij tot het kwaliteitsvolle verloop van de procedures. Alle federale overheidsdiensten moeten hiervan gebruik maken. Ook moet de federale administratie haar onderhandelingspositie ten opzichte van nieuwe leveranciers optimaal benutten, door de gegroepede aankopen zoveel mogelijk te stimuleren en op die manier belangrijke efficiëntiewinsten te realiseren.
- Een optimale organisatiestructuur van de federale administratie te bekomen. Op gebied van facilitair beheer (gebouwen, restaurants, aankoop, energie, logistiek...) moet gezocht worden naar structurele samenwerking tussen kleinere diensten. Een centraal sociaal secretariaat voor (in een eerste fase) kleinere diensten en de doorgedreven en versnelde informatisering van de personeelsprocessen moeten leiden tot het optimaliseren van de werking van de personeelsdiensten. De impact van de diverse overheidsdiensten inzake de meer strategische personeelsprocessen, zoals werving – selectie - vorming die een directe meerwaarde hebben voor hun kerntaken, moet substantieel en progressief vergroot worden. Dergelijke diensten moeten mee aangestuurd worden door inspraak van de gebruikers.
- Om wanneer de federale overheid, in welk domein dan ook, al over bepaalde gegevens beschikt, deze niet nog opnieuw op te vragen. De beschikbaarheid van deze gegevens moet er ook toe leiden dat rechten op gebied van fiscaliteit, sociale zekerheid... automatisch kunnen toegekend worden en dat formulieren maximaal vooraf kunnen ingevuld zijn met deze gegevens, uiteraard met respect voor de privacy. Deze manier van werken houdt een grote administratieve vereenvoudiging in voor de burgers, verenigingen en ondernemingen.

Een performante, efficiënte overheid moet niet alleen goed bestuurd worden, maar moet goed bestuur zelf ook veruitwendigen.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Elke minister, of desgevallende de beheerscomités, met zijn of haar diensten een bestuursovereenkomst te laten sluiten, die concrete doelstellingen bevat voor de legislatuur en per werkjaar. Een gedragen beleid is immers het resultaat van een dialoog tussen politiek en administratie. Daarom wil CD&V dat budgettaire en personeelsmiddelen worden gekoppeld aan deze doelstellingen. Deze overeenkomst vormt ook de basis voor de evaluatie van de managers. De realisatie ervan wordt opgevolgd aan de hand van duidelijke meetpunten, waarover regelmatig aan de minister wordt gerapporteerd. De doelstellingen op niveau van de dienst moeten vertaald worden naar doelstellingen op het niveau van elke medewerker. In functie van de maturiteit en de kwaliteit van de bestuursovereenkomst en van de processen voor interne controle en interne audit van de dienst, kantelt de ex-ante controle van de beslissingen van de managers door de Inspectie van Financiën naar een ex-post controle.
- Op een structurele manier te investeren in de ontwikkeling van leiderschap- en managementcapaciteiten voor de personeelsleden van de federale administratie, in het bijzonder de (al dan niet toekomstige) leidinggevenden.
- Te blijven werken aan een federale administratie met een klantgerichte cultuur in al haar geledingen. Een administratie die haar klanten en/of gebruikers en andere belanghebbenden betreft om hun huidige en toekomstige behoeften en verwachtingen in alle facetten van haar werking structureel te integreren. Een algemeen contactpunt voor de overheid, dat een uniek loket is voor alle bestuursniveaus, maakt hiervan integraal deel uit.
- E-government investeringen samen te laten gaan met initiatieven die de drempel naar het internetgebruik verlagen.
- De klantgerichtheid van de federale overheid beperkt zich voor CD&V niet tot de federale diensten die rechtstreeks in contact staan met de samenleving. Ook de ondersteunende centrale diensten moeten klantgericht werken. Elk van hen moet de effectieve participatie en inspraak van haar interne klanten op een structurele manier organiseren. Bij de opmaak van de bestuursovereenkomsten van deze diensten, moeten de interne klanten betrokken worden. Een benchmarking en analyse van de werking en de omvang van de ondersteunende diensten (zowel de centrale als de decentrale) moeten toelaten om de kwaliteit en efficiëntie van hun ondersteuningsrol nog te verbeteren.
- Mistoestanden in de administratie kordaat aan te pakken. CD&V pleit voor het ontwikkelen en toepassen van een statuut voor klokkenluiders, zoals dit vandaag al bestaat in de administratie van de Vlaamse Overheid.

De federale overheid moet meer dan ooit een aantrekkelijke werkgever zijn. Een eerste stap daartoe is de herwaardering van de administratie.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Een gezamenlijke missie, visie en waardenkader te ontwikkelen voor de gehele federale overheid. Ze moeten de individuele diensten inspireren om hun eigen organisatiecultuur te oriënteren naar een meer resultaatgerichte, mensgerichte, klantgerichte en oplossingsgerichte cultuur en het vertrouwen in de federale administratie herstellen en versterken.
- Binnen elke dienst een welzijnsbeleid te ontwikkelen en te implementeren, waarbij een gezonde voeding, voldoende beweging en omgaan met stress centraal staan.
- Een sociaal klimaat bij de overheid kenmerkt zich door oplossingsgerichtheid, wederzijds respect en vertrouwen en steunt in de eerste plaats op een kwaliteitsvolle sociale dialoog. Voortbouwend op de afspraken die zijn gemaakt tussen de gesprekspartners, over de rechten en de plichten van iedereen, wil CD&V deze dialoog nog versterken. Dit moet ondermeer gebeuren door het uitwerken van een duidelijk kader voor de sociale bemiddelaars, het optimaliseren van de (samen)werking van de verschillende overleg- en onderhandelingscomités en een formele Europese sociale dialoog voor de Europese dossiers.

- CD&V meent dat de federale administratie talent maximaal moet identificeren, ontwikkelen, begeleiden... Ook mensen die niet beschikken over het juiste diploma, maar wel over de nodige eerder verworven competenties, moeten alle kansen krijgen. Een grondige evaluatie van dergelijke projecten die vandaag lopen, moet pistes voor de toekomst aanreiken. Daarnaast moet maximaal worden ingezet op het verkorten van de doorlooptijden van selecties. Een snelle en kwaliteitsvolle selectie is in het belang van geïnteresseerde kandidaten én van de federale administratie. De federale overheid streeft ernaar een spiegel te vormen van de samenleving met een evenredige vertegenwoordiging van kansengroepen (personen met een arbeidshandicap, oudere werknemers, allochtonen, ...).
- Een federale administratie uit te bouwen met medewerkers die voldoende tweetalig zijn, maar waar de kennis van andere relevante talen ook actief gestimuleerd wordt. De leidinggevenden hebben echter een voorbeeldrol te vervullen en moeten, om hun functie degelijk uit te kunnen oefenen, beschikken over een functionele kennis van de andere landstaal.
- De bepalingen van het federale ambtenarenstatuut, die momenteel verspreid zijn over tientallen Koninklijke Besluiten, op een meer begrijpelijke en eenvoudige manier te schrijven. Daarbij moet het harmoniseren van verschillende naast elkaar bestaande, maar toch sterk gelijkaardige, systemen en aspecten van het statuut zoals de premiestelsels, de mandaatsystemen,... in principe mogelijk zijn, al dient daarbij ook rekening gehouden te worden met de specifieke behoeften van bepaalde diensten.
- De loopbanen van de federale ambtenaren meer dynamisch te maken. Concreet wil CD&V dit realiseren door het uitwerken van een 2e pensioenpijler en een loopbaan voor contractuele medewerkers, het verminderen van de impact van loutere opleidingsinspanningen op de loopbaan en het in rekening brengen van het dagelijks functioneren van de ambtenaren. Bevorderingen moeten daarbij gebeuren op basis van doelstellingen, gestandaardiseerde meetinstrumenten en bevorderingsexamens die de reële expertise toetsen. Loopbaanbegeleiding moet georganiseerd worden, voor talent en voor mensen die niet (meer) echt op hun plaats zitten. Ook de mobiliteit van ambtenaren tussen de verschillende administratieve niveaus van ons land, en tussen de publieke en private sector moet gestimuleerd worden. Door verschillende soorten ervaringen op te doen, staan mensen immers steviger in hun job.
- De federale ambtenaren fier te laten zijn op hun werk, te betrekken in de werking van hun dienst en de realisatie van de organisatiedoelstellingen. Dit moet gebeuren door een goede vertaling van de organisatiedoelstellingen naar doelstellingen voor elk individu en door de metingen van de personeelstevredenheid te laten evolueren naar engagement- en fierheidsmetingen.
- De mogelijkheid tot telewerken voor werknemers in overheidsdienst te verruimen. Dit komt de mobiliteit ten goede en kan een element zijn om de aantrekkelijkheid van het werk te verhogen.

Dynamische overheidsbedrijven

Overheidsbedrijven staan in het centrum van de samenleving. Dit uit zich in verantwoordelijkheid ten aanzien van de samenleving, het milieu, de werknemers, de eindgebruikers en de concurrenten. Klantgericht denken en efficiëntie moeten centraal staan.

Ze dienen als universele dienstverlener laagdrempelig te zijn: met begrijpbare tariefformules door aangepaste bereikbaarheid en openingsuren, door betaalbare instaproducten, op het vlak van communicatie.

We verwachten uiteraard ook een onberispelijk maatschappelijk gedrag van deze bedrijven op het vlak van deugdelijk bestuur en duurzaam ondernemen.

De context waarin deze bedrijven werken is voortdurend in evolutie. In veel opzichten draagt de dienstverlening van de overheidsbedrijven sterk bij tot de economische aantrekkelijkheid, maar ook tot de duurzaamheid en de sociale cohesie in ons land. We verwachten van deze bedrijven de nodige

initiatieven om hun dienstverlening duurzaam te garanderen tegen een zo beperkt mogelijke kost voor de samenleving.

Wettelijke regels moeten zorgen voor de evenredige mededingingsvoorwaarden voor alle actoren. Dit vereist sterke en onafhankelijke regulatoren die zorgen voor een optimale werking van de opengestelde markten.

Vlotte mobiliteit is in een sterk verstedelijkt en druk bevolkt land als België van groot belang. Verplaatsingen van personen en goederen over weg, spoor, water en lucht moeten goed afgestemd zijn op elkaar om zo zuinig mogelijk om te springen met overheidsmiddelen en ruimtebeslag. De NMBS en de regionale vervoerbedrijven zijn hierbij belangrijke partners. Ze hebben ook een sleutelrol in het aanbieden van een kwalitatief en milieuvriendelijk alternatief voor het wegvervoer.

Daarom CD&V stelt voor om:

- De NMBS, in samenwerking met de regionale vervoerbedrijven, de opdracht te geven meer reizigers en goederen op een veilige, stipte en comfortabele manier te vervoeren via aantrekkelijke en bereikbare stations en moderne treinen, trams en bussen. Het marktaandeel van zowel het goederenvervoer als het reizigersvervoer per spoor moet stijgen en zo bijdragen tot een beter leefmilieu.
- Wat het reizigersvervoer betreft de NMBS mee te laten instaan voor een betere bereikbaarheid van alle woonkernen en bedrijfsterreinen, beantwoorden aan de vervoervraag en het algemeen belang waarborgen.
- Met het oog op de bereikbaarheid van deur tot deur met collectief vervoer, met de verschillende operatoren van openbaar vervoer een overlegplatform op te zetten voor o.m. integratie van uurregelingen en tarieven. Op termijn moet er één ticket voor het openbaar vervoer komen. Bovendien moet er tussen federale en gewestelijke instanties, structureel overleg worden georganiseerd over de opstelling en de uitvoering van investeringsprogramma's.
- Het in de toekomst mogelijk te maken dat de gewestelijke overheden beheerscontracten afsluiten met de NMBS-Operator om bijkomende diensten bovenop het algemeen aanbod te kunnen realiseren, indien blijkt dat de trein de gewestelijke mobiliteit en bereikbaarheid kan bevorderen. Dit is meer bepaald het geval bij projecten als light rail en light train.
- Het algemeen belang verder te definiëren en uit te werken in gedetailleerde beheerscontracten. Inzake tarieven dienen de acties te worden verder gezet in het voordeel van welbepaalde doelgroepen. Er is nood aan initiatieven om de beschikbare capaciteit op elk moment van de dag ten volle te benutten door onder meer tariefdifferentiatie. Voor Personen met Beperkte Mobiliteit moeten de lopende inspanningen inzake toegankelijkheid van treinen en van stations, worden verder gezet en uitmonden in een masterplan om elke persoon de mogelijkheid te bieden op eigen kracht van de dienstverlening gebruik te maken. Om de sociale veiligheid te versterken moeten de bijkomende middelen die daartoe sinds 2008 zijn voorzien behouden blijven.
- In functie van het algemeen belang veiligheid als een prioriteit te behouden voor de spoorwegindustrie: veiligheid door gerichte investeringen in infrastructuur, door afschaffing van overwegen en door aangepaste en interoperabele veiligheidssystemen. We willen het Europese veiligheidssysteem ETCS zoals voorzien versneld invoeren, met de Belgische variant TBL1+ als tussenstap. Het veiligheidsbeleid van de spoorwegen dient jaarlijks te worden geëvalueerd door het parlement. Op het gebied van stiptheid moeten de bedrijven van de spoorgroep en hun management worden geresponsabiliseerd zodat groei en comfort gepaard gaan met een betere regelmaat van het treinverkeer.

De laatste jaren heeft de NMBS een sterke groei gekend. Tussen 2006 en 2012 wordt een stijging van het aantal reizigers vooropgesteld van 25%. Vandaag lijkt die doelstelling realistisch en haalbaar. Het beleid is erop gericht deze groei op te vangen door een verhoging van de capaciteit zowel inzake infrastructuur als voor materieel. Zo werd in 2008 nieuw treinmaterieel besteld ter waarde van meer dan 1,7 miljard euro, met een bijkomende capaciteit van bijna 100 000 zitplaatsen.

Tussen 2008 en 2016 zullen 550 rytuigen zowel een vernieuwd interieur als een vernieuwde technische uitrusting krijgen.

Deze inspanningen zijn nodig en dienen de belangrijke aangroei van reizigers te verzoenen met een sterke verbetering van de kwaliteit. De instroom van nieuw materieel en de beschikbaarheid van nieuwe infrastructuur zullen daarbij helpen.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Nog meer te werken aan een klantgerichte organisatie die stiptheid, veiligheid, comfort, communicatie en informatie hoog in het vaandel draagt.

Het algemeen belang vergt ook een goede financiële basis voor de spooractiviteiten.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Op korte termijn maatregelen te nemen om te vermijden dat binnen de groep een schuld- en rentesneeuwbaaleffect ontstaat.
- Op middellange termijn noopt de mogelijke liberalisering vanaf 2017 de spoorgroep tot een nog transparanter en kostenefficiënter beleid. Gezien de zeer grote financiële inspanningen die de overheid vandaag reeds levert, zijn bijkomende overheidsmiddelen nauwelijks denkbaar. In die zin is ook de hervorming van de NMBS-Groep van 2004/2005 aan evaluatie toe, zowel wat betreft de resultaten op financieel vlak als op het vlak van de geleverde prestaties. Die evaluatie dient rekening te houden met toenemende druk vanuit Europa om een striktere scheiding te voorzien tussen de Infrastructuurbeheerder en de exploitant. In die structuur moeten de verantwoordelijkheden verder duidelijker worden toegewezen, zodat het management van elk van de bedrijven aanspreekbaar is voor de behaalde resultaten.
- Het goederenvervoer te behouden als volwaardige activiteit van de NMBS. Op basis van het dossier dat bij de Europese Commissie werd ingediend, moet het cargo vervoer per spoor een duurzame, efficiënte, financieel haalbare bijdrage blijven leveren voor het mobiliteitsprobleem. Rechtstreekse overheidstussenkomst ter ondersteuning van de exploitatie van het goederenvervoer is om Europese concurrentieregels niet langer mogelijk. De overheid heeft evenwel ruime investeringsmiddelen besteed aan de ontsluiting en toegankelijkheid van de Vlaamse havens. Dit investeringsbeleid ten gunste van het goederenvervoer dient verder gezet om de logistieke roeping van ons land continu te bevorderen. Daarbij moet steeds gekozen worden voor de meest optimale transportvorm (binnenvaart, spoor).

De Post staat voor talrijke uitdagingen. Eerst en vooral zal de Europese postale markt vanaf 1/1/2011 volledig opengesteld worden voor mededinging. Tegelijkertijd is de postale markt, met een daling van 4% van de postvolumes in 2009, een krimpende markt. In deze context moet De Post een kwalitatief hoogstaande en betaalbare universele dienst blijven garanderen voor alle inwoners en bedrijven.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Tot een snelle vastlegging te komen van het Belgische regelgevend kader voor de liberalisering: de binnen de regering gemaakte afspraken over arbeidsomstandigheden, frequentie van distributie en territoriale dekking moeten nageleefd worden. De Post zal paraat moeten zijn voor de intrede van concurrenten op de Belgische markt en zich tegelijkertijd constant moeten aanpassen aan veranderende marktomstandigheden.
- In een context van mogelijke beursnotering van De Post, het huidige aandeelhouderschap van de overheid te handhaven en zo verder te waken over deze prioriteiten.
- De kwaliteit en bereikbaarheid van de dienstverlening in deze context te handhaven en verbeteren. Men moet streven naar Postkantoren en Postpunten met kortere wachttijden en betere klantendienst; de toegankelijkheid van de dienstverlening dient verbeterd worden, ook met creatieve oplossingen via nieuwe technologieën door de versterking van de rol van de postbode bij de dienstverlening voor minder mobiele mensen. De Post zal in deze context concrete plannen met duidelijke doelstellingen moeten ontwikkelen en implementeren.

- De Post erover te laten waken dat ze een gezonde financiële situatie blijft handhaven om de economische duurzaamheid van de dienstverlening te blijven verzekeren op een sociale verantwoorde manier. Als een van de grootste werkgevers van het land moet De Post een dynamisch personeelsbeleid voeren dat groeimogelijkheden voor haar personeel waarborgt en tegelijkertijd opportuniteiten voor een eerste baan of voor een hertewerkstelling aanbiedt.

Belgacom is al jaren actief in een volledig geliberaliseerde markt. In deze context moet het bedrijf verder concurrentiële producten en diensten ontwikkelen maar ook als overheidsbedrijf zijn maatschappelijke meerwaarde blijven aantonen in verschillende domeinen.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Belgacom te laten innoveren in maatschappelijke relevante diensten, zoals in de zorgsector of in de context van de vergrijzing van de maatschappij. En laagdrempelige telecom-oplossingen te laten aanbieden die de digitale kloof meedichten.
- Belgacom als belangrijke actor de positie van België als koploper op het vlak van telecommunicatieinfrastructuren te laten veiligstellen.
- Het meerderheidsaandeelhouderschap van de Staat als hefboom te gebruiken om aantrekkelijke banen in de ICT sector in België te handhaven door de beslissingcentra van één van de belangrijke telecomoperatoren én de winsten uit deze activiteiten in België te houden. Dit mag echter niet beletten om opportuniteiten te bekijken die de toekomst van het bedrijf in het voordeel van alle belanghebbenden veilig stellen.

Een geloofwaardige defensie

Defensie is een van de hoekstenen van het Belgisch buitenlands en veiligheidsbeleid.

Op nationaal vlak bouwt CD&V aan een betere samenwerking tussen Defensie, Buitenlandse Zaken en Ontwikkelingssamenwerking, maar ook Binnenlandse Zaken en Justitie. Zo kan Defensie ten volle haar rol als verantwoordelijke en betrouwbare partner voor onze bondgenoten blijven waar maken.

Dankzij de diepgaande hervorming die CD&V uitvoerde, is een kleiner en beter uitgerust Belgisch leger nu in staat om meer militairen in te zetten voor operaties van diverse aard, steeds in nauwe samenwerking met onze bondgenoten.

Op internationaal vlak wil CD&V dat België haar voortrekkersrol blijft opnemen voor meer internationale militaire samenwerking, zowel binnen VN, NAVO en EU, als tussen de internationale instellingen onderling.

Het doel dat CD&V steeds voor ogen houdt is, de uitbouw van een vreedevolle en veilige ruimte waarbinnen mensenrechten, democratie, en maatschappelijke vooruitgang alle kansen krijgen.

Daarom stelt CD&V voor om:

- Een actieplan voor meer interdepartementale samenwerking tussen Defensie, Buitenlandse Zaken, Ontwikkelingssamenwerking, maar ook Justitie en Binnenlandse Zaken op te zetten. Een oplossing voor een conflict is nooit louter militair van aard. CD&V pleit voor een civilo-militaire aanpak. Zonder ontwikkeling is veiligheid niet duurzaam. Maar zonder veiligheid krijgt ontwikkeling ook geen groeikansen, denk maar aan de hulpverlening in Haïti.
- België een voortrekkersrol te laten spelen voor meer internationale samenwerking. Dankzij het Verdrag van Lissabon kunnen we meer militaire samenwerking in Europa een nieuwe impuls geven, steeds in coördinatie met de transatlantische veiligheidsarchitectuur om onnodige overlappingsen te voorkomen.
- De focus van defensie op de efficiënte uitvoering van haar kerntaak, met name militaire operaties van diverse aard te laten behouden. Een leger dat in de kazernes blijft, blijft weg van zijn kerntaak. Dankzij de consequente houding van CD&V werd de permanente inzet van militairen in militaire operaties verhoogd met een derde, tot 1.200 militairen. Dit blijft voor CD&V een minimum om als

Belgisch leger een solidaire, verantwoordelijke en betrouwbare partner te blijven voor onze bondgenoten, zoals dit het geval is in bijvoorbeeld Libanon, Afghanistan, Congo (steun aan Monuc) en de anti-piraterij opdracht in de Golf van Aden. VN, NAVO en EU moeten op België kunnen blijven rekenen voor de verdediging van vrede, veiligheid en mensenrechten, waar ook ter wereld.

- Van het leger dus geen manusje van alles te maken die te pas en te onpas kan worden ingezet om klusjes te klaren die tot bevoegdheid van anderen behoren. Maar voor CD&V moet het leger wel steeds een vriend zijn van de bevolking die klaar staat in moeilijke tijden (bijv. natuurrampen) om solidair en kordaat bijstand te verlenen aan de getroffen mensen.
- Een financieel gezonde defensie na te streven. Dankzij een krachtig bijstuningsbeleid heeft CD&V de begroting van Defensie gesaneerd, zonder boekhoudkundige trucs. CD&V staat er voor garant dat budgettaire ontsparingen bij het leger definitief tot het verleden horen.
- Ook in de toekomst de personeelsstructuur- en kosten onder controle te houden. CD&V erfde een departement waar ook de verdeling van de budgettaire middelen tussen personeel, werking en investeringen was scheefgegroeid. Bijna twee derde van alle middelen vloeide naar personeelskosten. Defensie mag geen werkgelegenheidsmachine zijn. Dankzij de doorgevoerde maatregelen zal het personeelsbestand van Defensie dalen van 42.000 eenheden in 2007 naar 34.000 eind 2011. Belangrijk is bovendien dat dit niet zal gebeuren door gedwongen ontslagen. Tegelijkertijd werden jaarlijks 1.300 nieuwe personeelsleden gerecrueteerd, voornamelijk jongeren. Op deze verjonging vormt de vrijwillige legerdienst een belangrijke aanvulling.
- Veiligheid hoog op de agenda te zetten. Dankzij de hervormingen komen er middelen vrij om verder te investeren in hoogtechnologisch materieel en de verbetering van de individuele uitrusting van de soldaten. Zo maximaliseren we verder het veilig functioneren van het personeel. CD&V zal nooit aanvaarden dat bespaard wordt op de veiligheid van de soldaat op het terrein.
- Het personeel recht te geven op een werkbare en functionele werkomgeving, binnen een infrastructuur die voldoet aan alle arbeids- en veiligheidsnormen. Dit kan enkel door een einde te stellen aan de versnipperde overcapaciteit aan legerkazernes. Hiertoe werd het meest ingrijpende hervormingsplan van Defensie doorgevoerd sinds de terugtrekking uit Duitsland. Zo worden onder meer 22 kazernes gesloten. Met CD&V zal dit hervormingsplan nooit worden teruggedraaid.
- Verder te gaan op het pad van de vrijwillige legerdienst. In tegenstelling tot andere partijen slaagde CD&V er in de vrijwillige legerdienst bij wet in het leven te roepen. Die vrijwillige legerdienst zal nu volop benut kunnen worden om jongeren een eerste werkervaring te geven en het verjongingsproces van het leger verder op te drijven.
- Verder te streven naar transparantie en openheid als blijk van respect voor het Parlement en de bevolking. De speciale opvolgingscommissie voor lopende operaties in het Parlement is daar een mooi voorbeeld van.

CD&V gelooft ten volle in de meerwaarde en de toekomst van een kleiner, maar efficiënter leger. CD&V zal dan ook nooit meewerken aan een afbraakpolitiek, zoals in het verleden voorgesteld door de SP.a waarbij in één klap het personeelsbestand van Defensie zou worden gehalveerd.

Ook in het buitenland verantwoordelijkheid opnemen

Europa blijft het meest boeiende en tegelijk onontbeerlijke politieke project van vandaag en morgen – Europa is essentieel voor onze welvaart en onze veiligheid. Het engagement van CD&V ten aanzien van Europa is altijd groot geweest en dat zal ook zo blijven. Dit engagement vertrekt van de grondgedachte van het personalisme, dat wil zeggen dat respect voor de waardigheid en de verbondenheid van elke persoon centraal moet staan in de maatschappelijke en politieke opbouw van Europa. Op economisch en sociaal vlak moet deze opbouw de vorm aannemen van een sociaal en ecologisch gecorrigeerde markteconomie. Ook mede dank zij dit model zal Europa zijn onontbeerlijke hefboomfunctie vervullen om op de best mogelijke manier om te gaan met kansen, met wereldproblemen, maar ook met bedreigingen die eigen zijn aan de globalisering. Omwille van het zgn. subsidiariteitsbeginsel, dat zegt

dat ieder hoger bestuursniveau slechts bevoegd kan zijn voor een beleidsmaterie wanneer het duidelijk in die materie meer geschikt is voor goed bestuur, vormt deze opbouw van Europa geen enkel beletsel voor het behoud van onze nationale, regionale of lokale eigenheid.

Daarom ijvert de CD&V voor een sterk Europa met efficiënte instellingen, met Europese politieke partijen die als volwaardige dragers van de Europese democratie optreden, met een vlotte werking van de nieuwe regels van het Verdrag van Lissabon – die ertoe strekken dat de Europese Unie efficiënter, democratischer en begrijpelijker wordt –, en met een verdere versterking van de samenwerking tussen de landen van de Benelux.

Ook in onzekere tijden wil CD&V klaar staan voor dit Europa en zich voluit engageren in een succesvol Belgisch Voorzitterschap van de EU tijdens de tweede helft van 2010. De rol van het Voorzitterschap mag door de hervormingen van het Verdrag van Lissabon van karakter zijn veranderd, de overtuiging en de ambities die ons land koestert ten aanzien van de Europese Unie zijn er wat CD&V betreft zeker niet kleiner om – wel integendeel.

Met uittredend premier Leterme, uittredend minister van Buitenlandse Zaken Vanackere en al onze bevoegde ministers, zowel in de federale als in de deelstatelijke regeringen, speelt CD&V een beslissende rol in de voorbereiding van het Belgische Voorzitterschap. Het welslagen van ons Voorzitterschap beoogt het welslagen van de Europese Unie. Geheel in de lijn van de Europese visie van CD&V, die nog in 2009 uitvoerig werd verwoord naar aanleiding van de jongste Europese verkiezingen, willen onze beleidsmensen en kandidaten deze verantwoordelijkheid met overtuiging dragen. Zij willen het programma van het Voorzitterschap, dat in volle voorbereiding is, uitvoeren zoals overeengekomen werd in de schoot van de regering(en).

Dit programma biedt ruimte voor volgende CD&V klemtonen:

- Vrijwaring en versterking van de Eurozone en het Stabiliteitspact (inzake beheersbaarheid van de publieke financiën), met inbegrip van het dringend tot stand brengen van een eigen economisch beleid op Europees niveau;
- De vlotte werking van de nieuwe instellingen, die zo belangrijk is voor de slagkracht en de meerwaarde van de EU;
- Een meer intensieve gerechtelijke samenwerking en een sterker gemeenschappelijk asiel- en migratiebeleid;
- Meer duurzaamheid en zekerheid in energievoorziening en een volgehouden beleid inzake de klimaatverandering;
- Meer zorg voor de echte veiligheidsdreigingen naar de eigen bevolking toe en gepaste bijdragen tot de internationale vredesinspanningen;
- Meer solidariteit en samenwerking wanneer lidstaten of derde landen het slachtoffer worden van ernstige terreuraanslagen of natuur- en natuurrampen;
- De voortzetting van de uitbreidingsonderhandelingen volgens de geldende regels en in een geest van onverminderd streven naar meer Europese integratie.
- De uitvoering van de nieuwe EU-strategie voor Afrika en de inpassing van de Resolutie die op 1 oktober 2009 door de VN werd aangenomen en waarin seksueel geweld in oorlogsgebieden wordt veroordeeld. Tegelijk wordt voor vredesmissies het principe geïnstalleerd van aanstelling van speciale adviseurs voor de bescherming van vrouwen.
- Een internationaal beleid met respect voor internationale normen inzake arbeidsrechten, milieu, ...

CD&V pleit voor de maximale benutting van de verbeterde transatlantische betrekkingen en voor een versterking van de multilaterale aanpak van uitdagingen en vraagstukken op wereldschaal. De transatlantische betrekkingen en de multilaterale aanpak vormen – omwille van de potentiële of reële impact van onze bondgenoten en van belangrijke internationale organisaties in de wereld – een zeer kostbare hefboom voor het buitenlands beleid van ons land en van de Europese Unie.

Dit geldt voor prioritaire doelstellingen van het Belgisch buitenlands beleid zoals vrede en ontwikkeling in Centraal-Afrika, in het bijzonder de regio van de Grote Meren en Congo, waar België een motorrol wil blijven spelen binnen de internationale gemeenschap, met bijzondere aandacht voor de humanitaire noden, de mensenrechten en de wederopbouw in Congo. Prioritair is ook ons internationaal veiligheidsbeleid zoals dat o.m. tot uitdrukking komt in ons engagement in het kader van de ISAF-operatie in Afghanistan, die wordt uitgevoerd met een VN-mandaat – dergelijk engagement van ons land is gebaseerd op zin voor verantwoordelijkheid en solidariteit binnen de internationale gemeenschap. Andere bijzondere aandachtspunten zijn het vredesproces in het Midden-Oosten en de vraag hoe we moeten omgaan met dreigingen die uitgaan van landen zoals Iran, wetende weliswaar dat in een doelmatige en duurzame aanpak van (potentiële) conflicten en dreigingen in de wereld veel meer aspecten aan bod komen dan alleen maar onze eigen defensie.

Vrede en veiligheid vormen een bekommernis die centraal staat in het buitenlands beleid. CD&V wil o.m. ijveren voor effectieve maar evenwichtige ontwapening en voor een sterk optreden tegen iedere verspreiding van massavernietigingswapens. Bijzondere aandacht schenken wij bijv. aan de wereldwijde aanvaarding en toepassing van het verdrag inzake het verbod op clusterprojectielen, aan het tot stand brengen van een wereldwijd verdrag dat de conventionele wapenhandel regelt en aan banden legt, en van een verdrag dat wapens met verarmd uranium verbiedt. Binnen de problematiek van vrede en veiligheid willen wij eveneens een versterkte aandacht voor de positie van vrouwen en kinderen, waarbij in het kader van de EU en de VN nieuwe impulsen moeten worden gegeven.

Het Nationaal Actieplan ter uitvoering van VN-resolutie 1325 'Vrouwen, vrede en veiligheid' uit 2008 moet verder worden omgezet in reële actie. Zoals de aanstelling van een hoge diplomaat voor vrouwenrechten, een betere coördinatie van acties op EU-niveau en op het niveau van de lidstaten.

De strijd tegen internationaal terrorisme is om evidente redenen van groot belang, maar het respect voor de mensenrechten is dat voor CD&V evenzeer. Het Belgisch lidmaatschap van de VN-Mensenrechtenraad, dat duurt tot 2012, hoort op gedreven wijze te worden verder gezet en dient o.m. in het teken te staan van een versterking van deze instelling. Wat de mensenrechten zelf betreft, mag onze gevoeligheid niet geografisch worden begrensd of op discriminerende wijze door economische reflexen worden overheerst.

Buitenlandse handel en buitenlands investeringsbeleid zijn belangrijk voor onze economie en welvaart. Er moet sterker worden gefocust op het herwinnen van onze slagkracht op de wereldmarkten, ook en vooral in het belang van onze eigen tewerkstelling. In het licht van het politieke belang van potentiële groeimarkten in de wereld is het nodig meer en beter te investeren in de relaties met landen zoals Rusland, China, Brazilië, Japan, Zuid-Korea, ... Daarom verdient de economische diplomatie meer aandacht ter ondersteuning van het bilaterale handels- en investeringsbeleid waarvoor de Gewesten bevoegd zijn.

Voor wat specifiek de Belgen in het buitenland betreft, wil CD&V met prioritaire aandacht werk (blijven) maken van de invoering van biometrische visa en paspoorten – waarbij een efficiënte en klantvriendelijke regeling wordt beoogd –, en van een systeem van e-voting dat de deelname van de Belgen in het buitenland aan de federale en in de toekomst ook Europese verkiezingen eveneens efficiënter en klantvriendelijker moet maken.

CD&V wil een evenredige instroom en gelijke promotiekansen van vrouwelijke diplomaten bevorderen (op dit moment is slechts 17% van de diplomaten een vrouw).

Tot slot nog een woordje over de methodiek van de diplomatie die CD&V steeds heeft voorgestaan. Deze moet – geheel volgens de benadering van onze huidige minister van Buitenlandse Zaken Steven Vanackere – vooral gericht zijn op resultaat en niet op profiel. Megafoondiplomatie of gezochte

publieke confrontaties zijn zelden of nooit resultaatgericht. Liever een discrete diplomatie met resultaten en een capaciteit van beïnvloeding dan een diplomatie met veel ruis op de gesprekslijnen. Geheel in dezelfde lijn moet België – althans wat CD&V betreft – zijn deel van de verantwoordelijkheid dragen binnen internationale organisaties die het verschil kunnen maken in de aanpak van de grote uitdagingen die op ons afkomen. In een gezamenlijke aanpak kunnen partners of bondgenoten veel meer bereiken in de verdediging van onze belangen, of het nu om economische dan wel politieke of militaire belangen gaat. Zo hoort ons land b.v. een kritische maar betrouwbare bondgenoot te zijn binnen de NAVO, hoezeer dit ook risico's met zich kan meebrengen. En zo dient ons land ook pro-actief te streven naar een reële versterking van de VN als speler met effectieve impact tegenover alle politieke vraagstukken op wereldschaal (m.b.t. mensenrechten, straffeloosheid van misdaden van humanitair recht, proliferatie van wapens, internationaal terrorisme, klimaatverandering, gebrek aan nodige internationale financiële regelgeving, internationale arbeidsnormen, ...).